הצפה

היום פרשת וירא
הפרק: שמואל א' דף
המשנה: פרק ג, דף
הדף — בבלי: בבא קמא נט
ירושלמי: יבמות מט
ההלכה: או"ח רמח, ס, דב
רמב"ם: חובל ומזיק דף; רוצח ושמירת נפש א
הזריחה: 6.08
השקיעה: 4.41
סוף זמן ק"ש: 8.00

מחר ב הצפה

הסכינאים והמלחמה בטרור
*
דו-שיח עם איראן
*
השיתוף בהתוויות המדיניות הכלכלית
*
הצדיק מלנינגראד ומשפחתו בישראל
*
משאל הצופה: משטר הסיעות במפד"ל — האמנם חוסל?
*
שמירת שבת והפסדי „אל-על"

רופא ישראלי נסע לאירן לטפל בחומייני

העתון הכויתי „אלריאי אלעאם" יודע לספר, כי פרופ' מרדכי מולר, ריפא בביתו בטהרן, יצא מישראל לאירן כדי לפקח על הטיפול בחומייני.

מולר קיבל, לדברי העתון, הזמנה לבוא לטהראן בדחיפות מגופים רשמיים איראניים. מולר הוא הרופא הישראלי הראשון שבא לאירן כדי לטפל בחומייני — סימן עד השתון הכויתי. (צ"ל)

ב"ה, יום חמישי, י"ח מרחשון תשמ"ז (20.11.1986) • שנה נ' • גליון 14245 • המחיר: 0.55 ש"ח, כולל מע"מ

עתון התנועה העולמית של המזרחי והפועל-המזרחי

מייסד ועורך ראשון: הרב מאיר בר-אילן ז"ל

בית המשפט קיצר את מעצר וענונו

לאחר ששר הבטחון ביקש לעצרו במעצר מינהלי ל־3 חודשים • עקב כך יוגש כתב האישום כבר בדצמבר ויכלול סעיפים של בגידה וריגול חמור שהעונש עליהם מוות, מאסר עולם ו־15 שנות מאסר

מאת דוד פרידמן, כתב ערביים

כתב האישום נגד מרדכי וענונו יוגש בדצמבר. לוענונו מיוחסים בחיסול את מכירת מדינה האמתי של ישראל. כתב האישום יוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים, שבסמכותו לשפוט נאשמים שביצעו עבירות נגד ישראל מחוץ לגבולות המדינה. יחד עם כתב האישום תגיש המדינה בקשה להאריך את מעצרו של וענונו עד לגמר חקירתו המשפטית בגדו.

בדצמבר יסתיים צו המעצר המינהלי שעליו חתם שר הבטחון. צו מעצר זה אושר ע"י נשיא בית המשפט המחוזי בירושלים ושופט יהודה פס. צו המעצר נחתם בעפ"י חוק סמכויות שעת חירום מעצרים — 1979.

היום בצהריים יתכנסו כל הגופים בתקירתו של וענונו, ובציבי הפרקליטות המכינים את כתב האישום ומבשלים את חומר הראיות, לשם תיאומים אחרונים וסדריים ולשם ניכוס החלכים שבתם יגקטו.

עפ"י חוק הנוכחי, בעצר וענונו בצו מעצר מינהלי ל־15 יום ע"י קצין משטרה בדרגת סגן ניצב. לאחר שהסתיים פרק זמן זה חתם שר הבטחון על צו מעצר מינהלי לתקופה נוספת. שר הבטחון חתם כי אמור עפ"י חוק סמכויות צו מעצרים.

שר הבטחון חתם על צו מעצר מינהלי לתקופה של 3 חודשים בי חודש שעבר, עפ"י חוק התנקש בי שיא בית המשפט המחוזי בירושלים (סוף בעמוד 2)

בריטניה לא מבקשת הבהרות נוספות על פרשת וענונו

אולם עוזרו של שמיר אומר שישראל מוכנה להעביר לבריטים את כל הפרטים

מאו סופרנו המדיני בירושלים: ממשלת ישראל לא קיבלה שום בקשה ממשלת בריטניה למסור לה מידע נוסף על נסיבות היעלמו של מרדכי וענונו מלונדון, ל־

(סוף בעמוד 2)

הבית הלבן: שולץ לא עומד להתפטר

תחנת רדיו אמריקנית: רייגן כבר בחר יורש לשולץ

הבית הלבן הדגיש, „פעמים רבות פרסמנו" הכחשה אחמול ר־דיקה לפיה התפטר מזכיר המדינה גורג' שולץ במחאה על העיסקה הישראלית שביצע הנשיא רייגן למכירת נשק לאירן ושיפור היחסים עמה.

רשת השידור האמריקנית „ב־שינגל פאבליק רדיו" דיווחה כי שולץ הגיש את התפטרותו ל־נשיא רייגן וכי הנשיא ביקש אותו להמשיך בתפקידו עד א־שר ומשכך סערת הרחיות שפר־צה לאחר הגילויים בדבר עיס־קות הנשק עם איראן.

באותו שידור גם צוטטו מ־קורות במשרד שאמרו כי ה־נשיא רייגן יכנה את הסנאטור מאלן לקסאלט ממדינת נבאדה כיורשו של שולץ תוך מספר חודשים.

אולם, דובר הבית הלבן הכ־חיש את הידיעה הזאת בתוקף ואמר כי אינה נכונה. גם דו־בר ה„סטים דרסטמנס" אמר כי שולץ לא התפטר. הוא גם הסיף כי אין הוא מודע לשום הכנות של שולץ לפרוש מתפ־קידו.

סנאטור לקסאלט אחד מ־דידיו הנאמנים של הנשיא רייגן בסינאט שנשאל על הידיעה ב־ראיון ברשת הטלוויזיה „אב. בי.סי.", אמר: „אין לדבר הזה שחר". (ע"ר)

רוב הפליטים מאירן מבקשים להגר לארה"ב

„רק כמה עשרות" פליטים יהודיים איראנים נמצאים ע־תה בווינה, ו„הרוב הגדול מאלה השוכנים את איران, אינו עובר דרך אוסטריה" — מסר מקור מוסמך בווינה ל־מוכנות הידיעות הצרפתית.

המקור הסיף, כי עשרות ה־יהודים הנרדפים הנמצאים עתה בווינה מתכנים, ברובם, לאשרת כניסה לארה"ב כדי להצטרף לבני משפחותיהם.

בווינה מטפל בהם ארגון של פליטים אמריקאי־יהודי המש־כן אותם אצל אנשים פרטיים בווינה.

בירושלים דועכת האלימות ומתחילים ניצני הידברות

הוקם ועד משותף ליהודים ולערבים ברובע המוסלמי • הוצת חדר בעיר העתיקה ונרגמו מכוניות ערבים • נעצרו פעילי „כך"

נסיון מעשי ראשון להרגעת הר־רחזה בעיר העתיקה בירושלים עשו אתמול תלמידי ישיבת „מע־דת כוהניים" בפגישה עם קבוצת ערבים הנשבי הרובע המוסלמי. בסיום הפגישה החליט על הקמת ועד פעילה משותף שיבטא לפ־תר את הבעיות בין התושבים היהודים והערבים ברובע המוס־למי.

בדיון בשעה 11 הגיעה למרפאה קבוצה של נכבדים ערבים, אך עוד בטרם הגל הביפגש הרחקו לאיר־מאה גם פתונאים וצלמים שהוזמנו למקום על ידי עיריית ירושלים ־ ביקשו להצניח את האירוע. הנכ־בדים הערבים כעסו „עוד לא התחלנו לדבר וכבר מצלמים" הם סצנו ויצאו מהם כן החדר. אנשי הישיבה בי־כעסו גם העתונאים לצאת ואת המל־המפגש. סצנותיהם של הערבים ה־תמקדו בביקר בפגישות בצד הוקי־בים יהודים, בעיקר בצד הלאומי־ דתי „שובו בנים" שלא השתתפו במיפגש. הערבים ביקשו לעזור ב־החזרת 6 המשפחות שנאלצו מבתי־הם בעקבות ההתפרעויות.

סצנתם הבריכות של נציגי ה־ישיבה היתה כי גם האחר שקורה (סוף בעמוד 2)

רוב הפליטים מאירן מבקשים להגר לארה"ב

„רק כמה עשרות" פליטים יהודיים איראנים נמצאים ע־תה בווינה, ו„הרוב הגדול מאלה השוכנים את איران, אינו עובר דרך אוסטריה" — מסר מקור מוסמך בווינה ל־מוכנות הידיעות הצרפתית.

המקור הסיף, כי עשרות ה־יהודים הנרדפים הנמצאים עתה בווינה מתכנים, ברובם, לאשרת כניסה לארה"ב כדי להצטרף לבני משפחותיהם.

בווינה מטפל בהם ארגון של פליטים אמריקאי־יהודי המש־כן אותם אצל אנשים פרטיים בווינה.

האוצר: משרד הבטחון קיצץ רק 200 מיליון ד'

משכורות אנשי הקבע כפולות ממשכורות מקבילות בסקטור האזרחי ועליהם יש להוסיף תנאי פרישה מיחידים ורכב צמוד • לא יתכן לטעון שניתן להעלות את המשכורות ממקורות תקציב הבטחון ובמקביל לדרוש להגדילו

מאת סופרנו הכלכלי בירושלים

האוצר קובע כי הקצבת מע־כל הבטחון נמוך כיום מכ־200 מיליון דולר כלפי מכפל שהיה משנת 1982 והוא דוחה את גיר־עת מערכת הבטחון כאילו פחת התקציב מכ־600 מיליון דולר.

מקורות מוסמכים באוצר אמרו כי ההפרש בין הנתונים של מערכת הבטחון ושל האוצר נובע מכך ש־מערכת הבטחון אינה לוקחת בחש־בון את הגידול הריאלי שהיה בסיוע האמריקני בעוד שהתבסס תחילה על שהיקף ריאלית בסיוע זה.

המקורות מוסמכים באוצר אמרו כי ההפרש בין הנתונים של מערכת הבטחון ושל האוצר נובע מכך ש־מערכת הבטחון אינה לוקחת בחש־בון את הגידול הריאלי שהיה בסיוע האמריקני בעוד שהתבסס תחילה על שהיקף ריאלית בסיוע זה.

המקורות מוסמכים באוצר אמרו כי ההפרש בין הנתונים של מערכת הבטחון ושל האוצר נובע מכך ש־מערכת הבטחון אינה לוקחת בחש־בון את הגידול הריאלי שהיה בסיוע האמריקני בעוד שהתבסס תחילה על שהיקף ריאלית בסיוע זה.

מ

עלה הנצפה

המבקר

עם הגעתם הביתה כבר יש לבדוק במבקר מדינת לראות יום מדוחו כי מר יצחק שמיר ב"ל בתיאור הקשיים, מיקרים בבדיקת הפעילות שמתנהלים כל כיעודים כבר הבטלנות הנדהמת, מבצעים רבעיר ארגים הפעילים ביום הפקידים שלהם, אי שמיאור הפקידים מאלה בעבר הלא חוקי, לפי ידיעות שונות הנם בפעולות הנדולות מבצעה ל"עסקת הברית" הבכבירות הרשו מהפקידים של מבקר מדינה הבכר מדינת הבדיקה.

מאה עם המדינה ובינתו של מוסד המבקר נבנתי מלבחור לתפקיד זה איכרה פוליטית כפרב המפלגות הגדולות. אך ב הדיקה הפוליטית של הארגים שבראו את תפקיד המבקר, לא נעלמה בעיני הכלל. שרי המבקרים הקודמים לא מאי מהמנהם הפוליטי הדברי הוא הוי עבילים בדרכה הפוליטיות ישבי ראיין מובהק שתפקיד המבקר ובמיא ע"י אדיבות מיוחדת הוות עם אחת הנדולות ובכן גם זה בעבר.

נקודת המוצא באת תפקיד המבקר יש לאייש כפרב הדי הנדולות הוא בלילת מעילות. יש בכבר מדי הצעים בפלוגתה אחרלותם של הבקרות, גם אם לאחר הבחירה המבקר בכשרתו מבר כבר מפלגות.

רשה עדיפות ברורה בבחירה לתפקיד של אדיבות מתאימה הוקמה כפרב המפלגות יותר ומדרגי זו מצר אחוז נכון שבב יותר בעבודה הבדיבורי. חשוב ביותר תפקיד ובמבר בעל נסיון בבדיקות הבדיבורי בבלא הבדיקות בפרבות. בלילה בלילה בפרבות. מבקר מאלא בבי ביתר לתפקיד ובבר נקרבים. מבקר מאלא בבי ביתר לתפקיד ובבר נקרבים.

אפשר לבבא את האדם בעל הנסיבות הדרו הוא גם אינני בעבר בבחלוקת פוליטית. כדי בלא לבחור בבא בבא בבא

هكذا من الاصل

21/11/86

הצופה

* * * * *

מוסף של שבת

הסכינאים והמלחמה בטרור

ירושלים שוב ידעה דם בחוצותיה. בן ישיבה, הולך תמים ופועל צדק נשחט על־ידי בני עוולה. הזעזוע קשה מנשוא לא רק לבני המשפחה. גם מי שאינם נמנים עם שאר בשרו לבם דווה על הרצח המחריד. הוא בא למנו כתזכורת, כי על אף הדיבורים הרמים שדם יהודי אינו הפקר, בכל זאת אנו עדים לשפיכות דמים מחרידה.

נואת נשה אישון

למרבה הצער, זה לא היה המקרה הראשון וספק רב עם יהיה האחרון בשרשרת הפיגועים המבוצעים על־ידי סכינאים הנדנים מתמילתם של התושבים הערבים בעיר העתיקה ולא אחת אף חוטים בצל קורתם.

הרצח המחריד גרר אחריו ויכוח נוקב לא רק על דרכי ההגובה, אלא גם לגבי האשמים הרבים והעקיפים לרצח יהודים. במקום להצביע על האשמים האמיתיים — מבצעי הרצח ומחרימם יש נתפסים לפלפול כדי להוכיח שסוף המעשה בכיכול בהתגרות תחילה מצד יהודים.

וכה חזרנו ונשמעים אותם הבלילים במסה הידועה, אילו לא הסתובבו היהודים בשכונה מוסלמית מובהקת לא היו נרצחים. אמר זאת, ראש לשכת המסחר של ערבי מזרח ירושלים והחזיקו הזרו אחריו אחדים מבני עמנו המתמלאים רגשי רחמים כלפי הערבים הנפגעים כביכול מ„פוגרום" שבוצע על־ידי יהודים כגמול לרצח. הם מתבלמים בצורה מופגנת מהמעשה עצמו ארע בשבת האחרונה בירושלים שבין החומות, כאשר דם יהודי נשפך כמים.

מובן שהדפת אינה סובלת תגובות פרטיזניות. היא גם שוללת מכל וכל מה שמכנים „לקיחת החוק בידיים". עם זאר אין מקום לפרסומי שטנה כלפי אנשים כאובים בשעה שהמת מוטל לפניהם.

דמו של בן הישיבה לא יבש בסימטה הירושלמית זאת מוסיף לזעוק ויזעק אתו ויצעקו גם אבני הקיר; על העוול הגדול שנגרם עם ניתוק פתיל החיים של אדם שתורת הי תמימה לגמרי חמיד מסעות בוקר מוקדמות ועד הרבה אחרי חצות הלילה.

הארץ לא תכסה דמו כל עוד לא יינקטו צעדים משמעותיים כדי לבער את נגע הסכינאים מגוף החיים של עיר דוד; כל עוד לא יובטח בטחונם של תושבי העיר כדי שיוכלו ללכת בה תמימי בלא להחזיק בו סכינאי אורב להן אי־שם בפינה.

לא קל לבער נגע זה כל עוד קיים שיתוף פעולה הדוק בין המחבלים לבין התושבים בשכונות המוסלמיות המצויקים להם מחסה. אולם עליהם לדעת שלא רק את הרוצח יש להעמיד לדין, אלא גם את כל אלה המסייעים לו בביצוע מזימתו.

הרבה שותפים לרצח יהודי. הם נמצאים בפתחה של אותה ישיבה שלמרגלותיה נרצח אחד מתלמידיה; הם ישבים בפתחי החנויות בסמטאות הצרות המובילות אל הכותל; הם מהלכים בחוצות העיר ולצת מצוא מסייעים בידי הרוצחים להימלט.

הפעם, החזות לפידנתם של מכרי מיברים ושבים יהודיים נתפסו החשודים ברצח. בעבר — רוב רובם לא נלכדו. הם מוסיפים להיך חפשי למרות שמידיהם מוסיף לנטוף דם יהודי.

זאת המציאות. ומי שמתעלם ממנה חוטא לעצמו ולבני עמו.

כל עוד לא יחדו באמת פשוטה זו, ספק רב אם המאבק לביעור נגע הסכינאים יוכתר בהצלחה.

אין זאת הסתה נגד בני עם אחר. זאת בסך הכל קריאה לטיפול שורש במחבלים ועוזריהם: אם הם — המחבלים — ייעקרו מגוף החיים של ירושלים השלמה יחסי השכנים בין יהודים לערבים ילבשו צורה חדשה. כך שמלחמת בטרור סופה להביא עימה ברכה גם להם — לתושבים הערבים בעיר העתיקה.

כדי להשיג זאת דרושה רוח חדשה — קודם כל מצד בני עמנו; מצד אלה המופקדים על בטחון העיר; מצד פרנסיה וחושביה. עליהם לשים את האצבע על הדופק, אם יש את נפשם להבטיח שדופק החיים היהודיים לא יידום בירושלים בה שוכן שריד המקדש.

ירושלים אינה בלפסט. כפי שחוגים מסוימים מנסים להציג את המתיחות שנשרה תורה בין יהודים לערבים. גם לפולם לא תהיה כזאת. העיר שחוברה לה יחדיו — ייתחדה בשלמות. לכל הפחות עליגו לראות את הדברים באור זה.

בלא לפגוע חלילה בזכותם של בני נכר הנמצאים איתנו בעיר הזאת — עליהם להבין כי ירושלים המאוחדת היא כתוך לכל חשבון פוליטי בכל הקשור בגבולותיה העתידיים של מדינת ישראל.

גם חלושי הדעת שבתוכנו חייבים לראות את הדברים ברוח זו. כל אימת שהם בין מפיצי רוח נכאים, תוך הועלאת ספקות לגבי זכותו של עם ישראל על ירושלים השלמה — לא תיפסק המתיחות.

כל עוד כלי תקשורת הישראליים הכתובים באותיות מרובעות של לשון הקודש יוסיפו לחסל ספק בקדושתה של ירושלים השלמה לעם ישראל — יוסיפו סכינאים להלך בראש הוצות ולחקות את סכינים. בלב לבם של יהודים.

יהודים אינם עורכים פוגרום בערבים, כפי שעתון אחד ניסה להציג זאת. הם לא תתחבר על תורת הנ"הר ולא תבצעו ביניהם סכינאים האורבים מאחורי גבם של ערבים.

אם יש פה רשם יהודים שברבע של כאב מרימים שיר ובקה אין לראות אותם כרוצחים. אלה סתם אנשים כואבים.

ואין גבול לאותו כאב — לכאב של הורים שמלו את בנם; אין גבול גם לכאבם של עובדים ושבים ליד אותו נר תמיד הדולק בכל ימי „השבעה" שבא להזכיר לכולנו, כי פה — במקום זה — נשחט יהודי.

והכאב יוסיף לרסס בלב כולנו כל עוד שמוכי הסנוורים אשר בתוך עמנו יוסיפו להפנות אצבע מאשימה כלפי יהודים כאילו לא ברצח יהודים מדובר, אלא ב„פוגרום" של יהודים נגד ערבים.

מי שבא להשווות איזה התפרצות רגעית ל„פוגרום" מחלל את זכרם של קרבנות יהודיים שנהרגו ונטבחו — בימי הפרעות שפורעים אנטישמיים עשו ביהודים.

*

אלימות אינה נשק יהודי. מכאן שיש להרגיע את הרוחות של אנשים כואבים. אך כדי שהם יירגעו יש לזקוף את קומתנו. יש לתת לתרגיש לבני עולה את הזרע הנטוייה של כוחות הבטחון; עליהם לדעת כי זו תגיע אותם בכל מקום ובכל עת.

כדי להרגיע את הרוחות יש להחזיר את תחושת הביטחון לתושבי ולסטמאותיה של ירושלים. יש להבטיח שיהודים יוכלו לנוע בלא פחד ובלא מורא — בשעות בוקר מוקדמות ובחשכת לילה בדרכם לכותל המערבי — למרכזי תורה ותפילה שקמו בעיר מאז לגזונות זרים הפסיקו למטול בה.

הפורעים הרימו ראש באותו רגע שיהודים החלו לכופף את ראשם.

המחבלים באו לעיר במקבר־ליד תחלטה שנכפתה על כותות הביטחון על־ידי גורמים פוליטיים אשר משום מה נכנעו לתכתיביהם של בעלי התיזה הטוללת מדיניות של „יד הזקה"...

באותו יום בו ניתנה פקודה לאנשי צבא לנצור את נשקם, אפילו אם הם נמצאים תחת מטר האבנים של שובב מתחולל — גברה חוצפתם של הפורעים והמתפרעים.

הלכך, כאשר באים לחפש תשובה לשאלה: מה גרם למתיחות הגוברת בין יהודים לערבים התשובה היא ברורה וחד־משמעית: יד ישראל החלשה.

לא תמיד צריך להפעיל כוח, די שזה יראה למען יראו ויראו. ובאותו יום שהכוח היהודי שוב יראה בחוצות עיר — מעשי האלימות הוצרח ייעלמו כחרף עין.

המלחמה בטרור צריכה לחיות עקבית וחדר־משמעית. אין לצמצם אותה כיפי המחבל הנתפס בשעת מעשה. מלחמה זו צריכה להקיף את מוקדי הפורעות — את הקבוצות שהר־מחבלים מוחים בתן וכן את בתי המסחה הפזורים כמעט בכל פינה בהם מסתתרים המחבלים לאחר המעשה...

לכאורה, כלומה לא קלה. אך מי שזכרונו אינו בוגד בו ודאי ייזכר כי זיו ימים קשים מנשוא בכל הקשור בפעילות חבלנית, אך הם חלפו כלא היו הודות ליד התקיפה שהפעילו כוחות הביטחון.

ואז, ירושלים כמעט שלא ידעה מחבלים בתוכה: חברון שקטה, ברצועת עזה ניתן היה לטייל בביטחון.

ומה כיום?

— ברצועת עזה רוצחים יהודים בצהרי היום — בכיכר המרכזית לעיני כל התושבים ואין פוצה פה ואין מגן על הקרבנות החפים מכל עוון ופשע; בחוצות חברון — דוקרים יהודים; בשכם — מיידים אבנים ומשליכים בקבוקי תבערה על עוברים ושבים יהודים.

הרשימה ארוכה מאוד. היא מתפרסת כמעט לאורך כל הקו. ואז כאילו מעצמה עולה השאלה: האין המיון בין מעשי הפורעים לבין הפוגרומציקים מימים עברו.

יש מבנה משותף לשניהם: הטנאה ליהודים. הרצון הזו לחרות את צמאון הרצח שלהם בדם יהודי.

אם כן, את מי יש להאשים בפוגרומים — את היהודים הכואבים או את הפורעים מקרב בני המיצחשים?

והנדילה לעשות בעניין זה צעירה ערבייה שנתפסה באלה הימים ליד הגדר של מחנה צבאי בשכם כשהיא מזדה מתוך גילוי לב אופייני: „באתי לרצות חייל יהודי".

רצח יהודים הפך אצלם למצוות עשה ממש. כך הם מתחנכים. לאו דווקא נגלל שיהודים הם „כובשים", אלא מתוך שנאה גלויה לכל יהודי ויהודי. גם מי שאינו גר בחבל ארץ זה של ארץ־ישראל.

על־פי כלל זה הם רצחו יהודים בבית־הכנסת באיסטנבול; על־פי „מצווה" זו הניחו פצצה בפתחו של בית־הכנסת באנטורפן וכך עשו גם ברומא. בוחינה, ובפרים כיהדם רוצחים יהודים בטערי תפילה.

מה יאמרו עלכך כל אותם „מליצי יושר" שמוח עיניהם לראות את הדם היהודי הנשפך ולבם מתמלא רחמים על פורעים ורוצחים הנתונים בסכנת חיים בשל „פוגרומים" המבוצעים על־ידי יהודים.

דרושה עין ראיה ולב יהודי רגש כדי לראות את הדברים כמוייתם ובמיוחד כדי לטפל בראוי בכל אלה סיסמת הזיה שלהם היא: רצח יהודים.

מובן שאין להיתפס להכללות. אין לראות בכל אחד מבני המיעוטים רוצח. עליגו להתייחס לכל אחד מהם כאל מי שנברא בצלם אלוקים. גם לזר יש להתייחס כאל אורח בעל זכויות שוות. עם זאת דרוש כח ההבדלה בין אורחים שלווים לבין רוצחים.

ולמרבה הכאב, כוח זה גישל מרבים אשר בתוכנו. הם, הכדיפים, מכשם מה. להיתפס להכללות ולפרש אירוע שולי, זה או אחר, כפגיעה קשה בבני העם הערבי.

וחיזיון זה־חזר על עצמו כמעט מדי יום ביומו. אחרי כל פיגוע נשמעים אותם הקולות כאילו יהודים קמים על נפשם הי ערבים.

מלא, שהם — ראש לכות המסחר בירושלים העתיקה וחבר מרכז אומרים כן, אבל מה לנו — ליהודים — כי יחזיקו יהודי אחריהם?

הם, מרוב חוצפתם אומרים בגילוי לב כי יהודי המהלך בחוצות ירושלים העתיקה כקוץ בעיניהם. האם גם בעיני יהודים הוא כזה?

שאלה זו מכאיבה במקצת, אך אין להתעלם ממנה. הוא מחייבת תשובה, דווקא כעת, בפרוץ הזיכוכה הקולני מסביב לארועים האחרונים בעיר הקודש.

*

רצח המקרה ופרשת הרצח בירושלים נתפרסמה במקביל לעיסקות הנשק עם איראן. לכאורה, ישאל השואל בנוסח הידוע: „מה עניין שמיטה אצל הר סיני" ומה קשר ומה פשר בין הרצח של בן ישיבה לבין נשק המסופק לגייסותיו של אאיתולה הומייני?

גם אם בבט ראשון אכן אין קשר בין השניים — בהרחבה שני ניתן למצוא איזשהו חוט המקשר ביניהם. כי בשני המקרים מדובר ברוצחים: בשניהם — רצח יהודים אינו פסול. כך אליבא דראשי המחבלים המשלחים את הרוצחים לבצע את זממם וכן על־פי תפיסת עולמו של ראש המהפכנים באיראן שאינו כסתיר את כוונותיו לנהל גיהד נגד מדינת היהודים.

המחבלים המגיחים מדי פעם בפעם בארץ הארזים מתגלים ביניהם — נאמנים לחומייני המוכנים להקריב את נפשם למען האידיאל הגדול והוא מלחמה ביהודים ומדינתם העצ־מאית. תמונתו של האיתולה צמודה לליבם ולנשקם ובחייהם ובמותם אינם נפרדים ממנה.

אמנם המחבלים של החיזבאלה אינם נמנים עם בעלי בריתם של אנשי אש"ף, אבל ביסוד אין הבדל ביניהם בכל הקשור בביצוע פיגועים נגד יהודים. אנשי החיזבאלה בלבנון נמנים, בין היתר, עם משגרי הקסיסים לאצבע הגליל ואנשי חומייני באיראן — מענים יהודים, משליכים אותם לבתי־סוהר ומדי פעם בפעם אף רוצחים אותם.

לכן, כאשר מתפרסמות ידיעות לפיהן גם ישראל שותפה לעיסקה המסולמת בין וואשינגטון — ירושלים וטהרן המבטיחה אספקת נשק לגייסותיו של חומייני הלב מתמלא חרדה וגם כעס וחימה.

ולא יצורו התירוצים המופיעים בלבוש „אסטרטגי" ובצורה של „הומאניזם", הואיל ואין בהם כדי לתרץ. אספקת נשק בידי אלה שתרתו על דגלם מלחמה במדינת היהודים יהפוגעים יום־יום בחיי יהודים.

השותפות הבלתי קדושה, במישרין, או בעקיפין עם מחבלים ואבירי הטרור הבינלאומי פוגעת לא רק בשמה הטוב של מדינת היהודים, אלא גם במלחמה בטרור פגיעה כמשמעו.

ההתחברות הזאת בהכרח שתביא עמה רפיון ידיים במלחמה בטרור. אפילו אם בסלב זה לא תשפיע כהוא זה על המערכה לביעור קיני החבלה בירושלים — לטוחה ארוך היא עלולה לשבש את סידרי המלחמה הישראלית הכללי־עולמית נגד הטרור. ברגע שמעצמה גדולה כמו ארה"ב אשר הכריזה מלחמה חורמה על הטרור האיראני מספקת נשק במסתרים בידי הטרוריסטים האיראנים, מה יאמרו האזרחים הנתבעים להילחם בטרור.

יתירה מזה, כיצד יביטו עלינו — על ישראל שכל חיצי הטרור מכוונים אליה — כאשר היא נותנת יד לעיסקות אפלות של אספקת נשק לטרוריסטים.

והשאלה איננה רק: „מה יאמרו הגויים" אלא כיצד יגיבו היהודים בעצם שיידרשו לתרץ את הסתירה במתן נשק בידי מדינה שהאיתולות שלה מטיפים מדי יום ביומו לביהוד נגד מדינת היהודים?

מלחמה בטרור חייבת להיות תקיפה ועקבית כאחד. ברגע כזה מתגולת על־פי „היתרי עסקה" סופה להחטיא את מטרתה.

ייתכן שמדינאים ממולחים יכלו להסתר את העיסקות בכ"ן סעמים ואמתי, לא על־פי הצהרות חיצוניות נקבעים דברים. אלא על־פי מעשים — לעיתים נסתרים, ונכביהם אלה. אף על־פי־כן, גם אם נאמר שיש סיכוי ויצא בציבון של העיסקות הללו — סיכון ויצא בהפסד הגדול שכבר נגרם לשמה הטוב של מדינת היהודים.

בכלל, מה שהאמריקאים יכולים להרשות לעצמם תואיל ואיראן רחוקה מליבם ומגבולותיהם — אנו כאן לא יכולים להרשות לעצמנו. איראן קרובה מדי לגבולותינו. הטרוריסטים הפועלים בעדרה מכאיבים לנו. לעיתים די מזומנות; קול אנקת היהודים האדאנים מגיע אלינו ומובעת את התפר־בותנו. כך בדווקא אנחנו — היהודים — איננו צריכים להיות הזרים כלא להסתבך בעיסקות נשק מפוקפקות ולהתפיד שידנו תעיזנה נקיות ובגדינו יהאו ללא רבב בבחלמה מצוות המוטלת עלינו כדי להכות בטרוריסטים רצולחיהם הקמים עלינו.

בדרום לבנון עם חיטול חוליית כחבלים נתגלתה שהם נמנים עם נאמניו של חומייני. כי יתקע לידינו במהר־מחרדים לא נמצא את בלוחיו עם סכינים שלופים רוצחים היהודים ליד קיר המקדש?

מה נאמר אז?

אין תשובה על שאלה זו. בפרט שהיא עלולה לחברך אל כולם ובראש וראשונה את אלה שנתנו יד לעיסקות הנשק עם איראן.

כדי להקדים תשובת עוד בטרם תתעורר חלילה שאלה זו יש לקום ולומר כי על ישראל לסלק את ידיה מעיסקות נשק עם חומייני ועם זאת להלך את ידה למלחמת הרמה כדי לבצר את נגע הטרור מנוף החיים ובדרך זו להבטיח לבני עמנו לחיות בארץ האות מתוך שלום ובטחון ואין מחריד.

שיתוף במדיניות כלכלית

נואת יצחק דויטש

שר הכלכלה גד יעקובי קרא השבוע ל־ראש הממשלה יצחק שמיר לכנס את „פו־רום הארבעה" לדיון בבעיות המשק. מדיבר בפורום מצומצם שבו משתתפים ראש ה־ממשלה יצחק שמיר, שר האוצר משה נסים, מ"מ ראש הממשלה שמעון פרס ושר ה־כלכלה גד יעקובי. היה זה איתות ברור לבחון במשותף את הבעיות הכלכליות ש־על הפרק. ואכן, ראש הממשלה יסיב לע־שות אם יקלוט את האיתות ויקיים את הדיונים הללו. מי שיכול לצאת נשכר מכך הם המשק — וגם ראש הממשלה בעצמו.

הבעיות הצנינות מהימות זאת. למרות צבי־עת הלחיים וסביעות הרצון העצמית הנושבת ב־אוצר ובבנק ישראל, הנתונים הכלכליים אינם מבוד לסיפוק. הגרעון במאזן המסחרי נמצא בעלייה. הן בהשפעת גידול היבוא והן בהשפעת הקפאון בייצא (ליצא יש להתייחס בסמנים ריאליים ולהפחית את הגידול שהיה בשער הדולר בפולם). מדד המחירים לצרכן מגלה סימנים של התפרצות וכל ההסברים אינם יכולים לשנות עובדה זו. כדי להשפיע על המגמות בשני הכיוונים הללו צריך לעשות כשהו ממשי. לא די במלים. מוסכם שצריך לפעול באי־צעות קיצוץ ההקציב. אבל את התקציב צריך לקצץ בכל הכסודים כולל בביטחון, בחינוך ובבריאות. קיצוץ שכזה בהכרח מאבי. גם כאשר שמעון פרס היה ראש הממשלה לא שמו הבריז השרים, יעמו־זיקים באותם משרדים, לבצע את הקיצוצים הללו. קל מאד לעורר התנגדות לקיצוצים במשרדים הללו ואף לדרוש להם תוספת תקציב. הרי מדובר בחינוך בסחנגו, בחינוך דור העתיד ובבריאות הציבור. אזנו של מי יכולה להיות אטומה לצרכים אלה? קל גם להסתיג מקיצוצים בשיירתי רווחה אחרים. אם כך קרת אזי ההסכמה על מאזן התשלומים ועל האיר־פלציה ההיה המודה. כדי להשיג השגים בשני הזר־מים אלה הייבים להוסיף ולקיים שכר מרוסן. צריך לבלום גם את הפליות בשכר שכבר היו בכמה נגפים. בתוך חיריגה מהחסכמים. אפשר להגיע זאת בסיוע הסתדרות. קשה יהיה להגיע לכך בהתנגדיתם.

סגירת מפעלים

ההתנגדות שקמה למיגור כתם נכסים לבפעל מגוני בית שמש היא מובנת מאד. מיגור מנכ הר נכסים נקלט כמכר ברור ומגירת המפעל. מפעלים בו כיום קרוב ל־700 איש. מחציתם תושבי בית־שמש. זוהי פגיעה קשה בתובדים ובעייה עצבה. אלה שהסיגו על התנגדותם לסגירת המפעל הבעיר־את עצמתם בשני אופנים: א) השיקול הכלכלי אינו בלעדי ויש לקחת בחשבון את הסיקולים האחרים — הסבתתיים בעיקר; ב) מי זה אומר כי השיקול הכ־כלכלי מחייב סגירת המפעל? אפשר עדיין להביאו עייי הזרמה הזמנית ופעולה אחרות. שני הנימוקים הללו אינם המבוססים ביותר. מי שאומר כי הנימוק הכלכלי איננו צריך לקבוע בלעדית, צריך גם לי־הסיף ולומר מהיכן יקחו כספים כדי לתמוך ב־מפעל שצבר כבר הפסדים של מאה מיליון דולר, לאחר פעולות סיוע כרוכות בעבר. ההסתדרות מ־אומרת כי יש סיכוי כלכלי למפעל, קולה לא נשמע כלל כאשר חברת „כור" ההסתדרותית מסכה את ידה מרכישת המפעל, לצרות שנמהלך כשראיתן הוצעו לה תנאים משופרה דשופרה, בכמנס תנאי מתנה. לכן זהו בחוקת המקל בשתי קצותיו.

מפעל מנועי בית־שמש איננו יחיד מסוגו. בע־יות דומות עלולות להתעורר גם במפעלים אחרים, אם בתקופת הכוונתו הלא־ברורה מכאן מסכנת צריך היה לשנות את „אתא" ולהכשיר את הקרקע להתלוך נכון שכזה בכמיני בית־שמש. אין כל ערובה לכך כראש הממשלה יצחק שמיר לא יאלץ בשופ של דבר לקבל הכרעות קשות שכאלה לגבי מפעל זה ואולי אחר.

החלטה קשה שכזו מיוה שתתקבל על דעת כל מרכיבי הממשלה, במקום עה דעת ראש הממשלה ומר האוצר, כאשר מגבר שרים אחרים.

ואולי, יש סיכוי שבהתיצבות מביתפת אפ־כר לבצוא הדרכים להימנע מבחלכים בה כאבים. מכל מקום המיתוף בעייה זה יכול רק לסיע לי־ענין עצמו.

שני תנאים

התנאים הכלכליים הבסיסיים אינם הבחים ב־יותר בשנתים הקרובות לעבות הסנתים שלפני כן. בכנתים הקרובות נהגינו בירידת מחירי הדלק ב־עולם ומה שקרה לדולר. נהגינו גם מהמיצ הי־מיחוד של ארה"ב. בהתחדי אלה, המצב זמה יתר־הבאמצים ביתרים להיעשות במקרן עצמי. כבר הוד־בנו הצרכים לפעול באמצעות קיצון תקציב, יפו־כוח פרטיות והיזוק צמיחה. אבל, אם הנסיבות המיוחדות יגרמו לכך שביצוע האינפלציה יעלה אזי יצחק שמיר כראש ממשלה עלמה נסיב כמצב א־בר הוד בעייה.

אין בדבריו רב מדי להאר את הנתונים. הנובחה היא שלפני שבמתון פרס הוה לראש מ־שלה בראשה אינפלציה שנתית של כ־400 אחוז ב־שנה הקודמת ירדה האינפלציה לכבר כל ב־25 אחוז (נתונים תולר בראש שנה בדיבר מכן בשנת 1985, היתה אינפלציה של 185 אחוז). אם האינפלציה הכוב לרמה של 50—40 אחוז לשנה. מיכון מאלי־כי הנמצרך יקוף את האתגרים להרפה זו כל חשבון אלרמה ויצחק שמיר. גם במאזן התשלומים המצבים דומה.

אפשר רק להרוויח

מבחינה הפעילה יכול ראשו הממשלה יצחק שמיר רק להרוויח. אם התנאים הריבה טובות. אזי כראש הצוות הרשמים יוקפו בהכרח לי־זכותו. אם מסיבות אובייקטיבות תחול ההפחתה פחות ניכה. אזי המיתוף יקל עליו את המצב.

קיום ההתיצבות בפורום הארבעה כאביר, אי־תיצבות בהיסכמה עם בוצות הדיון המוחות ובצאיות, או של שר האוצר מהה נסים עם מיש ראש הר־ממשלה אז עם שר הכלכל יכול ליצור את אווירת ההסכמה הלאומית. היא יכולה לתת את הדרגשה לצבור כי מה שהשג הוא האפשרי.

איך ינהג פרס?

יש הסיבות ביחדת לשאלה כיצד ינהג בעניין הה ראש הממשלה לשעבר.

בעקב אחר מלכיו של מיש ראש הממשלה שפ־טון פרס יראה כי הוא אינו שם עוזה אחר מעוי־נות יתרה בנראאי כלכלה. כאז הרוכבה הוא עיסק יותר בביקורים בחוייל בנשאים מדיניים ואף הגיה לו זעל חדש: חוק פיתוח הנגב. לא ברור אם זהר הפונה זכנית. ההתחרות מבאמץ הייפות בתחום הכלכלי אי שמא איתנה מסחיב. אין לזוצא מכלל חשבון כי בחרכיה הפוליטיים הוא מצדיק שלא ל־היות מעייב בתחום הכלכלי בזמן הקרוב בסיבה שיש בה בכמים נגיאה באחריות. כיוון שזמן נכר הוא שהה בחייל יש מקום לבחון את מהלכיו בתחום הכלכלי בזמן הקרוב. מכל מקום, יומה מצד ראש

(המשך בעמוד 11)

דו־שיח עם איראן

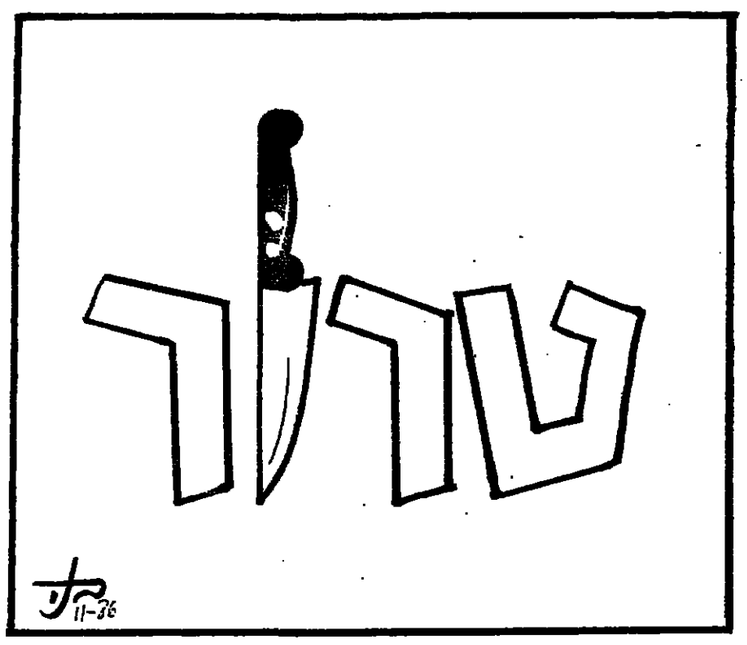

נואת יעקב אדלשטיין

אספקת נשק לאיראן על ידי ארה"ב יצרה משבר אימון בדעת הקהל האמרי־קנית. שר החוץ, ג'ורג' שולץ, מאיים להתפטר. הוא לא ידע על העיסקה הזו לפי מדיניותו, אין לסייע בידי מדינות העוסקות בטירור. לחץ דעת קהל אילץ את הנשיא ריגן לצאת בנאום לאומה ולגלות את האמת, מתוך הנחה שמילוי האמת יביא לרגיעה. אבל לא כך קרה. סערת הרוחות נמשכה גם לאחר הנאום.

בנאומו לאומה הסביר הנשיא ריגן, כי המורכים שהנהו אותו במדיניותו היו לפתוח בדו שיח עם אי־ראן כדי לסיים את המלחמה הממושכת בין איראן ל־עראק, לשים קץ לטירור שמקורו ביחסות ממלכתיות ולהביא לשחרור בני הערובה האמריקנים הנב־צאים בידי האירגון השיעי הקיצוני „חיזבאלהי" ב־לבנון המקורב למשטר חומייני. הנשיא לא שבל ב־ערי איראן לא ייכון שלום במזרח התיכון. לדבריו הנשק ששלחה ארה"ב לאיראן „היה ממלא מטוס אחד בלבד.

היתונות האמריקנית ראתה בהתקרבות זו ל־איראן תפנית מדהימה ביחסה של ארה"ב כלפי מדי־נה עוינת שלא היתה מאז ויתום הפיום שאפי־סין האמבסדר של ממשל ניקסון בשנת 1969. גם אז נוצר יד תנאים לכך. סין ניתקה את עצמה מברית הכוחי־צות. היום צריך לייחד את הצעד הזה. גם בשאלת האיש מאחורי העיסקה

האיש מאחורי העיסקה

איראן קיימת היום סכנה סמרת המהפצה הש־מלם השאה נבהה מן הרצון לסיים לאיראן לפ־מוד מול לחציה של סכנה הנדולה בזמקמה. הבא־מת על עצמאותה.

קלושים סיכויי ההפיכה

מומחים לענייני איראן סבירים, כי קלושים הי־סיכויים להפיכה נגד המשטר החומייניסטי. גם אם יש לחשטר מתנגדים בפנים ובחוץ. המשטר הנו־מי דאג במשך שנות שלטונו לעבור עד כמה שי־אפשר את כל מתנגדיו בפנים. אחרייני, בן 84, שלקה בגבר בשני ההתקפי לב, כאבון, כי גם לאחר מיתו־ה־יסיר יוחשיו לעמוד את עיקרונותיו להקמת אימ־פריה מוסלמית נרחבת. אך באחרוי הכלאים מתחר־לה מלחמת ירוחה. חומייני בכנס בדי פעם את ראיה הפחנות ומכריע באחרוים דברי מיסי על הצורך באיחוד השורות כנגד אויביה של המהפכה הש־מלית.

בבלחמת הירוחה, שהחלה כבר עכשיו, מי־תחים שני יריבים, יריד הפרלמנט, ראפסנג'ני, שוכה בתפקיד הנדול לחיות נוכא הרלשה הטבו־עית בדי יום בחי, המיעבות באמצעות מנגיר־ון הול בכל הזיכות הערים, ומגיעה לכל בית בשדרות ישו־ר־ודי ובכלוניה. מולו עומד הוכיון מונטאזי, בן 64, איש דת המכהן כראש הרשצה ליצוא ה־הפכה האיסלמית לעולם הערבי לבדיות האר־לם. חומייני קבע, כי מונטאזי הוא האיש המתי־אים ביותר לחיות יורשו.

ראפסנג'ני, צעיר ומרץ, מוכן להמשיך הל־חמה עם עיראק. הוא כאיש לחיהדים את המלחמה גם נגד כוריה. סעדיה הארצות המשיך הארוכ־ה. הוא רואה עצבו כאיש המולכ הגדול הראשו פוסל קדיות קשר גם עם ברית הרשצה. סין הפכה־ה ומדינות קומוניסטיות. הוא הראש המבטה על עיס־קות הנשק של איראן. מכל מקור אפשרי, בהתאם לסיסמה שמבע חומייני: „לרכוש נשק אפילו מ־השטן". פתיחותו של ראפסנג'ני זוכה להסיכה מצל שרים אחרים בממשלה, כולל ראש הממשלה חו־סין מוסאווי, וכן מצד מכבית רחמית בכנס. חומייני מאיין ראפסנג'ני בסיגל לעמוד בראש המשטר, אבל לדעתו הוא עדיין צעיר מדי לתפקיד זה מי־הוא לא רק תפקיד מדיני אלא גם דתי. לכן הוא תומך במונטאזרי שהוא איש דת ותיק. אנשי לש־כתו של מונטאזרי, כולם קרובי משפחתו, מחזיקים בעמדות רמות בשלטון. מחזיקים בעמדות רמות בשלטון. מחזיקים בעמדות רמות בשלטון.

הדרמה ב„מעלה חלדיה"

נאת נ. גולן

ההצגה התמה ביוקר בישראל השבוע התרחשה במעלה או אם תרצו במורד, של סימסה צרה „שתי אצבעות" מי הכותל: שני בודד אחד חותך אותה לשניים.

,ליד הנר שולחן ושני אבירים בפאות ארוכות, זקנים שחורים ועיניים בוערות — מתפללים לידו.

המשמרת היומית של תלמידי ברסלב במקום הירצחו של אליהו עמדי הי"ד עשרום שטרים משם — החצר של „שובו בנים". מחרחיים, יום ראשון, יהפוך ה־ששה הזה לזירה של הפגנה גדולה.

[illegible]

דרמה בפעולה

[illegible]

עשרת כתנים — הוא לקראנה

[illegible]

גן בדמיון

[illegible]

ראש גשר לשליחות רוחנית

אם יא ניתנים יי לעלות ירושלים אחפר פה [illegible]

כיצד מחזירים בתשובה?

[illegible]

(המשך בעמוד 8)

הצדיק מלנינגראד בא לישראל

נואת שולה בוסטיק

איזק כוגן — קראו לו ברוסיה — מחר, מסורב בעלייה במשך שתים עשרה שנה. יצחק כוגן, כאשר מכנים אותו „הצדיק מלנינגראד".

כשירה בתחילת השבוע מכבש המ־טוס בשדה התעופה לוד אל בין הזרו־עות הפתוחות של קהל נאספים רב שבא לקדם את פניו, הוא נבלע חיש מהר בין מאות תסגדי חב"ד שסבבו או־תו בשירה וברקודים, ולא ניתן היה בין העולה מרוסיה לבין קהל החסידים.

[illegible]

ר' יצחק כגן ובני משפחתו

אפיית מצות בלנינגראד

...וחופה וקידושין כדת משה וישראל

יעקב הדני —
ראש האגף לחינוך דתי

המורה פושרה בגלל צימצומים ולא משום שבעלה אינו דתי

בוועדת החינוך של הכנסת יצאו ה־שבוע בשבץ קצר על האגף לחינוך דתי, על שמורה פוטרה כביכול בשל תשובה שבעלה אינו תובע כיפה.

[illegible]

מיכה ינון — יו"ר הוועד המנהל של רשות השידור

האשמות שר התקשורת חסרות יסוד

הצעת מחוק להפעלת ערוץ שני, כנסת, תגליך התחיקה יהיה, ודאי ארוך ומלווה בהקמתן של ועדות שר־נות לבחינת ההיבטים הרבים של הערוץ הנוסף.

[illegible]

פרופ' אסף רזין — אוניברסיטת ת"א

התקציב החדש שבהכנה ובעיות הביצוע שבדרך

בעוד כלכלני משרד האוצר יושבים בימים אלה על הכנת הצעת התקציב הקדש לשנת הבאה, כבר מתלוננים ב־משרד הבטחון ובמשרד החינוך על מח־סור באמצעים. „העשיינים הקטנים" על העדר כדאיות לייצא, מפעלים קורסים — בקיצור, תמונה לא כ"כ ורודה.

[illegible]

שיחות השבוע

*

מאת מוטי זפט

מלשין ומוסר באור ההלכה

בין בעלי העבירות החמורות ביותר בהלכה, נמנים המוסרים, כמו ששנינו בתוספתא במס' סנהדרין פי"ג ובמס' ראש השנה בבלי (י"ז א'), שם נאמר (לפי גירסת התוספתא שלפנינו): אבל המסורות והאפיקורסין והכופרין בתורה, ופורשים מדרכי ציבור, וכל מי שחטא והחטיא את הרבים כגון ירבעם בן נבט ואחאב וכו' גיהנם נגעלת בפניהם ונידונין בה לדורי דורות שנאמר (ישעיה ס"ו): "ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה. והיו לדראון לכל בשר." שאול כלה, והם אינם כלים, שנאמר תהלים מ"ט) וצורם לבלות שאול וכו'. ומחי־דושי הריטב"א במס' ר"ה י"ז א' משמע, שלא היתה בגירסת הגמ' שלפנינו המסורות והוא מביא את הגירסא הזו מן התוספתא, שם נאמר לפי גירסת הריטב"א: הוסיפו עליהם המסורות בהדי אחרינו. ובכל הנוסחאות של הש"ס נמצאים המסורות. וכן הוא בגירסת הרי"ף, כמבואר בספר דקדוקי סופרים למס' ר"ה.

מן הנ"ל נתברר, שכל כך חמירת עליהם הגדר והתגו בדברן עולם: רשיע במס' הרשיע, שם קרוב המסורות מלשנים שמסורין, כמו: ישראל לגד הגרים, וכן פירשיי במס' ב"מ א' על הברי בגוים שם למצוה כתר ומפגל, מוסר. מקשה שמיפה ממון חבריו לעובד כוכבים. וכן מוכח מסוגיא הגמ' בב"ק ס"ט, א': בעי: אמאי. אמר הקב"ה בבוסר אי לאו: ופירשיה הרשיע שם: כגון שקש לא עדים שמסר ואיבד אבל אינם. ודאים. הקב"ה איבד לו. כגון עשו תקנת גנול במסור. דמשתבר ושקיל אי לא.

גם הרמב"ם קונה בהלי תשובה פי"ג דין אין מוסרים, בין אלף שאין קם ודן לדעת הנקם אלא. נכרתין ואומרין ונדינין על. נדל. ושעם חוטאים לו לשם. ולשלמן עולמים. ובמס' עין כ"ב שנינו: המסרים. הוי עוקרין הלא מעלין. וגם שם פירשיי: מסוכנים. מלשינים לשקר המוסרים מכין הבריחם ביד עובדי כוכבים אומרים ולהלן יתבאר שמה שכתב רשיי מלשינים לשקר לאו דוקא. אלא. כל המסר מטון. חבירו. ביד עכו"ם. גם. אם. לא שקר. בדברי. נידוי כמסר. אבל לפי דעת הרי"ף. אולי. היה דינו גם לאחר שמסר כמו שמבואר בגמרא. לכה חייב גם לאחר שמסר ואין עליו. שקר. שיעשיין לעמוד. עכו. מיכה שלפי דעת הרי"ף עובשה. של. העמדה. שלי. מסר תכנון של ישראל ביד עכו"ם. חמורה כשלבצמה. ומחי־ ביבת מוגש מקסימלי.

לפי שיטה זו. של. הרי"ף וכבנו. שמה. קשה להסביר. לסמ עונש זה גם בזמן הזה. כשאין מתבטלה כל. שבשאי. הטות של בית דין. אבל לדעת הרמבים הסעתר. שאין. זה עונש אלא מניעת העבירה. ניהם. שה נהג בכל. עת מעין. עינשנו שלי. [illegible] גם. בזמן. הזה. מפיון. שהתורה החשיבה את הגלות מפתנו של חבירו שלא יגלו בהיה. נפרט. מנהר. אבל לשיטת הרי"ף וכבנו שמחה הבנו צריך עיון.

מן האמור יוצא שהגלשנה המסירות, חמורות יותר מכל העבירות שבתורה. שכן, בפירוש הן גלי הרעוש בעונש החמור ביותר, וגם בזמן הזה. לא בדיר סנהדרין ולא בדות מכוונת. כמו שכתוב בשיר חדש סיון שמיח חמור. אלא. בשאר העבירות שבתורה. שע שים בזמן הזה בדי שמים ולא. בדי בדיר. בשיר. אלא. אחת. כמה. וכמה. בשמיבר סודיים לנכרים ולשונאי ישראל. בחשך שלפי הגלות. מצות להעניש. ע"י. כל. בית. דין. בכל. מקום. ובכל. עת. חיים. סיון. שמיח. ובשיר. שם. סיים. כל. המיבר לנכרים. ומצערן. מוגבר. מקרא. מלבנו. מדרנו. וכן. דן. בעניין. זה. באריכות. בים. של. שלקנו. מנו. ביק. קיים. אי. ומבדיל. בין. כנס. סמנו. שמסמר. לנו. נגדן. גם. לאחר. שנכר. לבין. עבש. חת. שדנין. אותו. כרודף. וכן. דן. בזה. גם. בשיר. המדרש. ספר. תומת. ישרים. ובשרית. אחרות.

נאמת הרב שלמה גורן

אמנם, אולם, כמי. שמה. למסור. נפשותיו. שאם. אין פנאי אין. ברך. לקחרנו. אותו. כמי. בשובדה. של ר' שילא הנ"ל. אבל. במסר. ממון. בכל. גוונא. יש. להתחות בו. יחדים. גם. כשאין. שבאי. להמתין לפני שימסור.

דינו של מוסר כדין רודף אחר חבירו להרגו

גם. השמיע. נקט. שיטת. הרמבים. שדינו. של. מוסר. כדין. רודף. שאם. בעשה. כבר. המעשה. אין. להבנו. אולם. הדיין. בשיר. ביה. הבלק. של. שומה. זו. בכל. הנוגע. להשקעת. הרי"ף. לפי. הדיין. מעבר. הרי"ף. שמה. שדנגו. במוסר. גם. אם. עדין. מעשה. ויסוד. אמרי. פעמים. אמות. נקבא. מוסר. שמחר. הרבנו. לפי. דעת. רבנו. שמחה. כמו. שהביא. הדיין. את. דבריו.

בבבר. הקדמה. כמו. בעל. בנמוס. הגדולה. מדים. מימן. שקיה. אם. הדיין. הרי"ף. שם. מאר. במהלכות. זו. שבין. הרמבים. והרי"ף. לדעת. רבנו. שמחה. שוקל. וטורא. בבנמוס. הגדולה. אם. לאחר. שמסר. הנ"ל. סיה. במסירות. עמה. ישראל. שנפי. לידי. עכו"ם. אינה. חמורה. מיתה. אי. לא. ולדעתו. גם. לפי. הרי"ף. אחיב. שמחה. במסירות. ב. פעמים. שכן. כתב. שם. דסיל. לחריה. דל. דאף. לאחר. שמסר. כל. שהוחזק. ב. פעמים. מותר. להרגו. וכן. הביא. שם. בשם. ירושלמי. תרגיה. ולבסוף. רצה. לומר. גם. שלהרמבים. מה. שהחזיק. במסירות. גם. לאחר. המעשים. מותר. להרגו. ולא. אמלקו. הריי"ף. ורבנו. שמחה. גם. הרמבים. אלא. בגון. שלא. הקנה. במסירות. בזה. סובר. הרמבים. שאסור. להרגו. ורבנו. שמחה. מקשה. מדוע. הרי"ף. שמותר. להרגו. וכן. דן. בעניין. זה. באריכות. בים. של. שלקנו. מנו. ביק. קיים. אי. ומבדיל. בין. כנס. סמנו. שמסמר. לנו. נגדן. גם. לאחר. שנכר. לבין. עבש. חת. שדנין. אותו. כרודף. וכן. דן. בזה. גם. בשיר. המדרש. ספר. תומת. ישרים. ובשרית. אחרות.

חילוקי דעות בין הרי"ף לרמב"ם בדבר תוקפם של העונשים על המסרים

אולם. לפי. מקלקלה. זו. שבין. הרי"ף. לדעת. רבנו. שמחה. הרמבים. משמים. כל דיבר. מוסר. מבחינת. ההלכה. כי. משיטת. הרמבים. וסיעתו. הנכתם שאין. קלא. אנוש כבנוש. אלא. יבי. להרגו. בגוף. המקבה. ובעיבה. נעין. מה. שמביא. בבנס. לענין. מחוות. שמחר. לדרגו. כשהם. שמאיר. אדם. בעמה. לבקר. בל. מבינים. הרמבים. ויו. עוקרין הלא מעלין. וגם שם פירשיי. מסוכנים. מלשינים לשקר המוסרים. מכין הבריחם. ביד עובדי. כוכבים. אבינה. ולהלן יתבאר שמה שכתב רשיי. מלשינים לשקר לאו דוקא. אלא. כל. המסר. מטון. חבירו. ביד עכו"ם. לעשקו. גם. אם. לא. שקר. בדברי. נידוי. כמסר. אבל. לפי דעת הרי"ף. אולי. היה דינו. של. שמסר. כדין. רודף אחר. וברבו. להרגו. לכה חייב גם לאחר שמסר. ואין. עליו. שקר. שיעשיין. לעמוד. עכו. מיכה. שלפי. דעת. הרי"ף. עובשה. של. העמדה. שלי. מסר. תכנון. של. ישראל. ביד. עכו"ם. חמורה. כשלבצמה. ומחי־ ביבת. מוגש. מקסימלי.

לפי. שיטה. זו. של. הרי"ף. וכבנו. שמחה. קשה. להסביר. לסמ. עונש. זה. גם. בזמן. הזה. כשאין. מתבטלה. כל. שבשאי. הטות. של. בית. דין. אבל. לדעת. הרמבים. הסעתר. שאין. זה. עונש. אלא. מניעת. העבירה. ניהם. שה. נהג. בכל. עת. מעין. עינשנו. שלי. [illegible] גם. בזמן. הזה. מפיון. שהתורה. החשיבה. את. הגלות. מפתנו. של. חבירו. שלא. יגלו. בהיה. נפרט. מנהר. אבל. לשיטת. הרי"ף. ורבנו. שמחה. הבנו. צריך. עיון.

בתלמוד הירושלמי אין חומרת העונש על מסרים כמו בבבלי

ישנו. לציין. כי. בתלמוד. ירושלמי. לא. נזכרת. כלל. הלכה. חמורה. זו. שכתבו. הרמבים. הש"ע. שמיתר. להורג. המוסר. בכל. מקום. ובזמן. הזה. שאין. בדין. דיני. נפשות. הירושלמי. גם. יש. לו. פירוש. אחר. בשמות. בבבלי. פי. אם. בחבית. הגזלן. היב. להעמיד. לו. דיה. אחר. יעלה. לדיני. מיסר. בבלי. ומסבר. להבינה. שכל. שבבבלי. כבר. אמרנו. כי. בי. מקבצת. בתלמוד. בבלי. בהוצאת. בוקרמאנ. ובתוספתא. ל. השיל. בבלי. הנוסח. הרמבים. לגבי. כבר. הלכות. מוקדמות. ולא. בבלין. ובבריתא. במס' עין כ"ב א' שנינו: אבל. הדינין. המסורין. המומתים. הין. מוקדמין. ולא. מעלין. וגם. לפי. הרמה. זו. כל. המצות. האמורות. שבתו. הם. הנוגעות. לגעשת. עורה. להלה. הנמצא. בבקורה. כגון. "לא. תעמוד. על. דם. רעך". (ויקרא. יט). המחוה. יסוד. מוסר. לחובות. המסולות. על. כל. אים. בישראל. כלפי. חלתו. כמו. שהרשב"ם. במס' סנהדרין. עיב. א. ענין. לרודף. אחר. חבירו. לגרגו. שבתוך. להגילו. בגמרא. תיל. לא. תעמוד. על. דם. רעך. וכן. דרשו. שם. מבין. לראות. את. חבירו. שהוא. טובע. בבור. או. הוא. מדרון. זו. לרחקם. בארן. עליו. שהוא. חייב. להצילו. הלא. לא. תעמוד. על. דם. רעך. הרקות. אלו. מוגעות. לאחרות. שבין. אדם. לחבירו. המקרא. ר. אחרת. הבינו. כאילו. אמרם. אל. זה. אחיך. עמדך. הם. יסוד. למצות. עשה. המוסלות. אל. אדם. בישראל. לגבי. חלתו. כל. הראשונה. הנוכחים. בהסכמה. ביש. הבריחה. במס' עין. אל. הלאחר. שכל. הקנות. הנעשה. ראיסור. אלא. הנעשה. שהוא. בתשמיש. הנעשה. אחדיהן. יבין. אתם. לחבריה. הוקמו. מקבצים. חמאים. זו. ביי. כי. קאילו. לחבר. דמם. של. אלו. מבחינת. ההלכה. נכון. שהתחבתם. כאילו. מתוך. של. הדם. ואין. להם. דמים. כמו. הבא. במחתרת. שהתורה. מעידה. עליו. אין. לו. דמים.

אין הורגין אדם עפ"י הסנהדרין אלא אסכן התיר בעצמו אם דמו

מבחינת. ההלכה. אין. להורג. אדם. עפ"י. דין. ובסנהדרין. אלא. אי"כ. הדיר. בעצמו. את. דמו. הקדי. ובסיבה. שאין. אדם. נהרג. בדיר. הסנהדרין. אם. רצה. אם. עבר. על. הדברים. אחרים. הנגזרים. אחר. ריפום. שיעשה. בוקר. בסנהדרין. ולכסוי. נגד. הבריי. מפי. איש. עד. בשה. רבינו. הם. הורבן. הבית. בכלו. הסנהדראות. לדעת. הרמבים. ההקיבה. הסנהדרין. כל. עוד. שקדשו. אם. החודש. עפי. ראיה. ואחרי. כן. בסלוכל. הם. נחדראות.

(ה) הסיג. הרביעי. הוא. דרשת. הכבילבא. בשמות. שלחי. פרשת. "תרומה". על. הכתוב. ויא. תעלה. בעד. לות. צל. מזבחי. וגו'. ומסוך. לו. ואלה. המשפטים. אשר. תשים. — נמצינו. למדים. שסנהדרין. באין. כבר. המזבח. אנים. סאין. ראיה. לדבר. זכר. לדבר. מנמבר. "ויגם. יקאב. ויחק. בקרנות. המזבח. (מיא. ב'). ומכמין. שאין. מזבח. אין. דיני. נפשות.

והנה. כל. הישמ. המרינים. בפני. דיני. נפשות. לאחר. חורבן. הבית. כאילו. אנחנו. עדים. בדבר. של. מוסר. מלכתן. שיתן. להרגו. ללא. סנהדרין. ולא. עדים. ללא. בית. מקדש. ולא. מזבח. ללא. מבא. ללא. קדיות. ובבע. קדיקות. ובוכמנים. פ אי. גם. הראה. אינה. בפכלה. אלא. מיי. "כשאמר. הרינו. מוסר. פלחי. בגוב. אי. בממנו. ואפ. מבון. קל. הוריד. צנוע. למיהר. כלשון. הרמבים. ודיבו. כמי. שבא. ממתחת. שאין. לו. דמים. הרי. הוא. מת. מציקרא. כפי. שפייסי. על. הכיבה. בשמות. כ"ב. א'.

אין הורגין אדם עפ"י הסנהדרין אלא אסכן התיר בעצמו אם דמו

מבחינת. ההלכה. אין. להורג. אדם. עפ"י. דין. ובסנהדרין. אלא. אי"כ. הדיר. בעצמו. את. דמו. הקדי. ובסיבה. שאין. אדם. נהרג. בדיר. הסנהדרין. אם. רצה. אם. עבר. על. הדברים. אחרים. הנגזרים. אחר. ריפום. שיעשה. בוקר. בסנהדרין. ולכסוי. נגד. הבריי. מפי. איש. עד. בשה. רבינו. הם. הורבן. הבית. בכלו. הסנהדראות. לדעת. הרמבים. ההקיבה. הסנהדרין. כל. עוד. שקדשו. אם. החודש. עפי. ראיה. ואחרי. כן. בסלוכל. הם. נחדראות.

(ד) הסיג. הרביעי. הוא. שבדי. לדין. דיני. נפשות. צריכים. שיהיו. סנהדרין. של. כ"ג. סמכים. איש. מפי. איש. עד. משה. רבינו. הם. הורבן. הבית. בכלו. הסנהדראות. לדעת. הרמבים. ההקיבה. הסנהדרין. כל. עוד. שקדשו. אם. החודש. עפי. ראיה. ואחרי. כן. בסלוכל. הם. נחדראות.

דינו של מוסר כדין רודף אחר חבירו להרגו

גם. השמיע. נקט. שיטת. הרמבים. שדינו. של. מוסר. כדין. רודף. שאם. בעשה. כבר. המעשה. אין. להבנו. אולם. הדיין. בשיר. ביה. הבלק. של. שומה. זו. בכל. הנוגע. להשקעת. הרי"ף. לפי. הדיין. מעבר. הרי"ף. שמדנו. במוסר. גם. אם. עדין. מעשה. ויסוד. אמרי. פעמים. אמות. נקבא. מוסר. שמחר. הרבנו. לפי. דעת. רבנו. שמחה. כמו. שהביא. הדיין. את. דבריו.

בבבר. הקדמה. כמו. בעל. בנמוס. הגדולה. מדים. מימן. שקיה. אם. הדיין. הרי"ף. שם. מאר. במהלכות. זו. שבין. הרמבים. והרי"ף. לדעת. רבנו. שמחה. שוקל. וטורא. בבנמוס. הגדולה. אם. לאחר. שמסר. הנ"ל. סיה. במסירות. עמה. ישראל. שנפי. לידי. עכו"ם. אינה. חמורה. מיתה. אי. לא. ולדעתו. גם. לפי. הרי"ף. אחיב. שמחה. במסירות. ב. פעמים. שכן. כתב. שם. דסיל. לחריה. דל. דאף. לאחר. שמסר. כל. שהוחזק. ב. פעמים. מותר. להרגו. וכן. הביא. שם. בשם. ירושלמי. תרגיה. ולבסוף. רצה. לומר. גם. שלהרמבים. מה. שהחזיק. במסירות. גם. לאחר. המעשים. מותר. להרגו. ולא. אמלקו. הריי"ף. ורבנו. שמחה. גם. הרמבים. אלא. בגון. שלא. הקנה. במסירות. בזה. סובר. הרמבים. שאסור. להרגו. ורבנו. שמחה. מקשה. מדוע. הרי"ף. שמותר. להרגו. וכן. דן. בעניין. זה. באריכות. בים. של. שלקנו. מנו. ביק. קיים. אי. ומבדיל. בין. כנס. סמנו. שמסמר. לנו. נגדן. גם. לאחר. שנכר. לבין. עבש. חת. שדנין. אותו. כרודף. וכן. דן. בזה. גם. בשיר. המדרש. ספר. תומת. ישרים. ובשרית. אחרות.

חמשה סייגים בפני דיני נפשות בזמן הזה

חמשה. סייגים. קיימים. בהלכה. נגד. דיני. נפשות. באחר. חורבן. הבית. (א) בית. הדין. הגדול. של. ע"א. מיבים. להמבא. בלשכת. הגזית. כמו. שדרשו. בבס' עין. ח' ב'. דית. הכתוב. "ועשית. על. פי. הדבר. אשר. ידרו. לך. מן. המקום. ההוא". (דברים. יז') — בלמד. שהבטים. גרים. כמו. שפירשיי. שם. לחייב. הנידון. אם. אינם. יבב. לא. ידונו. דיני. נפשות. ומאיר. הרא. בדיני. נפשות. קאי. "בי. יפלא. ממך. דבר". בפרשת. שופטים. ושיטרים. בוקר. בבוקר. ולכן. אמרי. שם. בבס' שבת. כיי. אי. ארבעים. שנה. עד. שלא. חרב. חבית. נלקה. לה. סנהדרין. ודשבה. לה. חתנויות. ע"ב. אינו. דבר. נשגה. גם. הרב. להחזה. כהן. בדיל. בקרב. על. גבר. המגבה. כמו. שחקשה. במס' סנהדרין. ניב. ב' דתניא. ויבא. אלי. הכהנים. לויים. האלי. השופט. אשר. יהיה. בימים. ההם". (דברים. יז'). בזמן. שיש. כהן. יש. בשלטנו. בזמן. שאין. כהן. אין. בשפט. הדיין. שרשיי. שם. כפיש. שהכונה. לבדיל. הגדול. בלשכת. הגזית. ולא. לכהן. גדול. מבש. אין. כו. דנת. הרמבים. שכתב. בפיי. המל. סנהדרין. ה"ב. אין. דנין. דיני. נפשות. אלא. בפני. הבית. ההא. יש. הית. בית. דין. הגדול. שם. בלשכת. שבמקדש. שנאמר. בדבר. מקרא. לבלתי. שמוע. אל. הכהן. וגו'. ומפי. השמועה. לבדו. שבזמן. שיש. כהן. בקרב. על. גבר. המגבה. יש. דיני. נפשות. הוא. שהיה. בית. דין הגדול. בשלומו. מכיל. הרי. לבנו. אבני. ס"ד. מפרים. היה. ו. שהיה. בית. דין. הגדול. בשלומו. מכיל. הוי. לבנו. שני. מיגים. נפרדים. אחת. שהיה. בית. הדין. הגדול. בלשכת. הגזית. והיה. כהן. גדול. מקריב. על. גבי. הכלה.

(ב) מיי. שלישי. נמצא. מיסבל. כשרש. יד. לסמר. ובאמת. שכתב. דרבי. בבכלולה. כפיי. ראין. ממיתין. אלא. בסנהדרין. הגדולה. ואל. מקום. הקובע. הקמות. (עבות. כיא). הא. אם. יש. לך. בית. אחת. ממה. אם. אין. לך. בית. אי. אחת. מיתה. ישם. נאמר. גם. כן. מנין. שהא. סנהדרין. סמוכה. למזבח. שנאמר. אל. המקום. אשר. יבחר. ה'. אלהיך. בו. לשרתו. ולברך. בשם. ה'. הרי. שהיה. בית. דין. הגדול. בלשכת. הגזית. ולא. בכל

הרשימה השלמה הראשונה של תשובות רב האי גאון

מאת נעמי גוטקינד

חיים קרים לא הוו לך אלו ביקשה לכתוב את הביוגרפיה של רב האי גאון. הבידע הביוגרפי הפרט בידי בעולמו של הגאון היה מספק לעמלם פרק דקן אחד, אבל אילו לוקרת עלך הוו מתגלים לו פרטים מרתקים־איכלוסמאלו, הוא את רב האי גאון הגיבור בחלומו, רצית לאור — לדעת מפנה אישי מה מל אל „עדי ספר", כתב מאת לוסאלוגלוקיה לחתיר הגדר הגדול ביותר דור שלמה ולכן מבלין באוכלי ביוגרפיה בישראל, מהמפיע בדרום אחר „פלוסקר המחרון מרדכי כולל לאחרון הגאונים של דור צבי ארוכי־ראשונים אחרון" ; ראשית הגאונים בדור לאון, ואחר הגאונים המלאה הגדולה ביותר, הגדולה בגאון הגדול ביותר, אבל לא מלה מלאה לאון הגדול ביותר, אבל לא מלה מלאה לאון הגדול ביותר, אבל לא מלה מלאה ל

هكذا من الاصل

ארץ ישראל בספרים

מסכת שביעית — תלמוד ירושלמי

מאת אהרן בי"ר

פרופ' יהודה פליקס, פרופ' למשביקה באוניברסיטת בר־אילן, הלכי־חכם ומומחה בכל נושא מקראי ותלמודי וקשור בבוטניקה, הוגה, ידע בשפה שהה את הוצאת מחקרו־המדוקדק „מסכת שביעית — תלמוד ירושלמי". שני הכרכים הגדולים, רבי הכמות, הם־גם מלאי איכות. את המסכת מבאר ומפרש, ומתבר, ביאור בפני עצמו, ומרוש בפני עצמו, לכל אימרה: — פירוש להבנת הכתוב, ביאור להבנת תוכן הכתוב, חקירה עמוקה יחדו.

נוסף על הכברה המסכת, עסק הבאור־המפרש־המבאר בתעד־ואת הטקסט ע"פ כתב־יד ליידן, עם שינויי נוסחאות מכתב־יד, קטעי גניזה ודפוס ובריאתה של התלמוד הירושלמי, ואת תלמודא־דבני־מערבא.

הכרך השני, שיצא לאור לקראת שנת השמיטה הבעוכרת, בהוצאת ראובן מס, משלים את הכרך הראשון שיצא לשמיטה הקודמת.

מקסם של תלמוד ירושלמי קשה זאת, וכמעט שלא נלמד. לכן גם מעטים המדרשים שלו, לעומת הבבלי. לאי־לאם מופיעים ברבים בודדים. של הירושלמי בשנים האחרונות, ובעיקר מסכת שביעית, כי מאז חזר עם־ישראל לעצמו, ובא בתחומיו, יש רבים, והבים יותר, משמיתה לשביעית, הרוצים לקיים מצוות זו הלכה־למעשה, ומתעסקים גם בהלכותיה יותר ויותר. ספרו של פרופ' פליקס יהיה לעזר לכולם: הן השומרים המצוה בכתלכתה, הן המשתמשים בחיתר המכרית, הן לבאים ורק לשמים מן לימוד — וסרם באו אל המעשה, ולכל חוקר ארץ־ישראל ותורת־ישראל.

לכרך השני נוספו עוד ביאורים, מפות וטבלאות, תוכן המיפשה מאמרים בנושאי שביעית, הבאים להשלים ומחיר רב אחר המסכת במסכת עצמה, ובביאור ובפירוש של פרופ' יהודה פליקס.

*

אגב מסכת שביעית, נזכיר שני פרסומים נוספים, הקשורים לנושא: ערכי שביעית, לקיקין מושגים, מאת הרב מרדכי עמנואל, בעריכת אבי יסרסיל, בהוצאת מדשאות הארץ־ומכנותיה, שליד המכון לחקר המקלאות ציע, תוצרה וקבון חפץ־חיים. הערכים מסודרים לפי סדר איב, מוסברים בדרוש ובקיאות, ומבוארים בשלוקיקה, מיבגל, ודע, מסביר־לנו־מתחים גיאוגרפיים, ומקורים בתנ"ך, ובמשנה, ובתלמוד, ובספרות־ישראל, ומכאן ולהלן, ובתחי בקיאות בשדות, ובמקרים אלו

משאל
הצפה

משטר הסיעות במפד"ל האמנם חוסל?

לשכת התנועה הדתית לאומית תתכנס בימים הקרובים, כדי לבחור את מועמדיה לראשות 12 המחלקות של התנועה. זאת, כדי להגישם לאישור הועד הפועל החדש. המו"מ הבין־סיעתי על ראשות המחלקות הללו המאשר כי המשטר הסיעתי עדיין שולט בה כבעבר — עורר תמיהות אצל רבים שהאמינו כי הסיעתיות תעלם מנופה של התנועה הדתית לאומית.

הצגנו שאלות ישירות בסוגיה רגישה זו (לפי סדר הא"ב) לד"ר יהודה בן־מאיר, בעבר מראשי חוגי הצעירים, רפאל בן־נתן המזוהה עם סיעת „למפנה", נחום לנגנטל — הדור הצעיר, פרופ' אבנר שאקי — העומד בראש „מחנה גשר", אברהם שטרן, המזכיר הפוליטי של הקיבוץ הדתי והשר יוסף (יוסקה) שפירא מראשי ומייסדי מצ"ד.

להלן השאלות שהצגנו לפניהם:

א. האם אפשר להשתחרר מהמבנה הסיעתי של המפד"ל או זי גזירה משמים?

ב. התסכים לתמוך בבחירת אישים לתפקידים בכירים בתנועה עליפי כישורים בלבד, ועל בסיס המלצות ועדה בלתי־תלויה?

ג. כפעיל מרכזי בסיעתך האם תהיה מוכן לסייע בפירוק המסגרת הזו ולוותר על חלוקת הכהונות על בסיס יחסי כוחות?

ד. האם, לדעתך, חל שיפור בדימויה של המפד"ל בציבור תומכיה מאז החעידה ותוצאותיה?

מאת שאול שיף

ד"ר יהודה בן־מאיר: ביטול הסיעתיות — תנאי לחידוש פני התנועה

לשאלה א'

זי דאי אינה גזירה מן השמים, אם כי זו קיללת התנועה בשנים רבות.

הציבור בחל בסיעות והדבר סולד הוא אנבורי נים. עכשיו אין לי כבר מקום אצלנו. המרכזה הסיעתי אין לי ואיא כלום עם ויכוח אידיאולוגי, אבל חוצה את כל הסיעות, הוא בא בסים אישי ואריגיני בלבד. אם מישהו הזה זקוק להוכחה, כי אכן כך הם פני הדברים, הרי שהברית בין „בני כיריל לבין סיעת „למפנה" תעיד על קביעתי הנ"ל כמאה עדים.

ביטול הסיעות הקיעתית הסיעתית מתוכני, הוא הסניף המרכזי בסדר היום שיעמוד הישלם מחוזיות האחרונה.

הכלה להתבבר על האינטרסים הסיעתיים הד' ציבים והסתחרר מהתפקה הזו הוא הכבוח הד' עיקרי ליכידתה של המפד"ל המשיך בציבים הזשיבים כאן. שבעשו כאן מחנה „ועדה יבר" ועד לחעיבה יעד בכלל — בדרך לשיקום. אבל לא נוכל להגיע לשיקום המיחל כל עוד קיללת הסיעתיות המשיך לרבץ עליה.

לשאלה ב'

הערת הבפד"ל כפי שהוצעה על־ידי „ועדה יבר־פר־כם" (ועדה המעדיה) ראשר אישרה כמעט פה־אחד עלי־ידי החעדה, קיבלה את הדרך שעלי־פיה יש לבחיר את הקיקות, לאמיר: הכלי־ציה הלשכה הצבעה אישית על כל מעמד בועד הפיער עד הנבעה.

אני רואה בעיקה הזאת הרוחה ראשונה במעלה לקיום הנעדה, ואני סבור שיש לבבד אותה הלשכיר עליה ביל מעבר.

כידיר הועדה המעבדת של הועדיה לא נתתי יד אלא אהן יד לשים ניסיון לערער או לשנות את הדיקה הזאת.

הבעבעת הועדיה הביאו כי הבעבעות חשאיות אכשיו אינם בעבעבים לפי תכתיבים אילא פעלים לפי צו בעמים ובהיפש רב ובחלים יש כעקל לימעו של הדיש הועמד הצבעה. כשום כך הייתי מבעה שכל הנדיבים בעבעה אשר יציגי מיעבדים לראשי מחלקות, יידעו ויסכילו להביע אנשים כישיכול לזכות באמון הועד הפועל. אנשים בעלי כישרונים הלמים בעיקים חדשים אשר יוכלו לייצג את התנועה בבבוד ולעשיות את העבודה כראוי.

כהבר לשכה שהוחתר עם מספר אנשים, ואני יודע שקיימת אפשרות, שמספר חברים חדשים יצעיבים שלא עבדו עד עתה בעבודה הנועתית, אבל עשו חיל בעבודה אחרת, היו מכנים לתרום מספר שנים לעבודה האמורה ו„השוועה" הזו אבל ההיתיה, ואני אפפל ואתיבר כמיטב יכולתי שה' אנשים הללו ייבחרו כראשי מחלקות. אני לא ירלל אפשרות שתיבדק ההתאמה האישית לתפקיד בעזרה אוביקטיבית. אם ניתן להגיע להסכמה על בדיות בדיקה כזאת.

לשאלה ג'

התשובה בחלק כן. ה„בעיריים" תבשי זה שנים לבטל את הסיעות בכלל ולהמיאך את המשבר הזה מהלסיקיון התנועתי. כבעד לקראת דבר זה, אני אביע לחברי שלא ייעדבו עד (כפי שעבדה לבעדי מכוחת הסיעתית בועדה) הבעבות אישיות בסמגרות סיעתיות נפרדות, אלא שכל הבעבעת ייעדבו רק בעדרים הנועלי הבאים. אישית אני מתחייב בזאת, בלי נדר, שלפעות מבחינתי לא אעמיד עבדי לבחיבה בפרום סיעתי לשום תפקיד אלא רק בעדרים הנועתיים הכולל, ומי שיבבא אתי ראני, מאיתה הוא שלא יהיה, שיתמך בי.

לשאלה ד'

אין לבטל את הדשבנים שהושגו במיפקד, בבחיר רות הראשיות הדמוקרטיות שהתקיימו בעדרה כה מרשימה לחעידה. ובהתפעות החיבויות שהתגלה בועדיות עבמה. עבע קיומה הכיבבד בשלישת מרשבים כאה, שבעשו כאן מבנה „ועדה יבר" ועד לחעידה יעד בכלל — בדרך לשיקום. אבל לא נוכל להגיע לשיקום המיחל כל עוד קיללת הסיעתיות המשיך לרבץ עליה.

לשאלה ב'

הערת הבפד"ל כפי שהוצעה על־ידי „ועדה יבר־פר־כם" (ועדה המעדיה) ראשר אישרה כמעט פה־אחד עלי־ידי החעדה, קיבלה את הדרך שעלי־פיה יש לבחיר את הקיקות, לאמיר: הכלי־ציה הלשכה הצבעה אישית על כל מעמד בועד הפיער עד הנבעה.

אני רואה בעיקה הזאת הרוחה ראשונה במעלה לקיום הנעדה, ואני סבור שיש לבבד אותה הלשכיר עליה ביל מעבר.

כידיר הועדה המעבדת של הועדיה לא נתתי יד אלא אהן יד לשים ניסיון לערער או לשנות את הדיקה הזאת.

הבעבעת הועדיה הביאו כי הבעבעות חשאיות אכשיו אינם בעבעבים לפי תכתיבים אילא פעלים לפי צו בעמים ובהיפש רב ובחלים יש כעקל לימעו של הדיש הועמד הצבעה. כשום כך הייתי מבעה שכל הנדיבים בעבעה אשר יציגי מיעבדים לראשי מחלקות, יידעו ויסכילו להביע אנשים כישיכול לזכות באמון הועד הפועל. אנשים בעלי כישרונים הלמים בעיקים חדשים אשר יוכלו לייצג את התנועה בבבוד ולעשיות את העבודה כראוי.

כהבר לשכה שהוחתר עם מספר אנשים, ואני יודע שקיימת אפשרות, שמספר חברים חדשים יצעיבים שלא עבדו עד עתה בעבעבה הנועתית, אבל עשו חיל בעבועה אחרת, היו מכנים לתרום מספר שנים לעבודה האמורה ו„השוועה" הזו אבל ההיתיה, ואני אפפל ואתיבר כמיטב יכולתי שה' אנשים הללו ייבחרו כראשי מחלקות. אני לא ירלל אפשרות שתיבדק ההתאמה האישית לתפקיד בעזרה אוביקטיבית. אם ניתן להגיע להסכמה על בדיות בדיקה כזאת.

לשאלה ג'

התשובה בחלק כן. ה„בעיריים" תבשי זה שנים לבטל את הסיעות בכלל ולהמיאך את המשבר הזה מהלסיקיון התנועתי. כבעד לקראת דבר זה, אני אביע לחברי שלא ייעדבו עד (כפי שעבדה לבעדי מכוחת הסיעתית בועדה) הבעבעת אישיות בסמגרות סיעתיות נפרדות, אלא שכל הבעבעת ייעדבו רק בעדרים הנועתיים הבאים. אישית אני מתחייב בזאת, בלי נדר, שלפעות מבחינתי לא אעמיד עבדי לבחיבה בפרום לשום תפקיד אלא רק בעדרים הנועתיים הכולל, ומי שיבבא אתי ראני, מאיתה הוא שלא יהיה, שיתמך בי.

לשאלה ד'

אין לבטל את הדשבנים שהושגו במיפקד, בבחיר רות הראשיות הדמוקרטיות שהתקיימו בעדרה כה מרשימה לחעידה. ובהתפעות החיבויות שהתגלה בועדיות עבמה. עבע קיומה הכיבבד בשלישת מרשבים כאה, שבעשו כאן מבנה „ועדה יבר" ועד לחעידה יעד בכלל — בדרך לשיקום. אבל לא נוכל להגיע לשיקום המיחל כל עוד קיללת הסיעתיות המשיך לרבץ עליה.

לשאלה ג'

הבעבע כבר את עבדתי שבל הדעות לבבוא את ביטויין גם מן הבחינה הארגונית. שאם לא כן דעה אחת או מחבה אחד, בדיוק כה נעמ, אולי יכל הבחיבה, קיבעה את הדרך שבלי פיה יש לבחיר את הראשי המחלקות. הבעה קשה בעקרון המלוליים — דבר שהוא מנוגד לבסקות „ועדת יבר". המנגנון הסיעתי עוד הסיעתיות מבסיחה מהן ייצוג הולם למיגוון הדעות.

לשאלה ד'

קשה מאד לענות על השאלה הזאת בגלל כמה סיבות. מאז הועדיה על שלושת משבעה עבר זמן קצר. סרם כיבנו המחלקות החדשות, ומטילא סרם החלו לעבוד בפביפי הנועה ושלוחותיה. עד עכשיו משבני הועדיה היו רק „מכונת הצבעה" וסרם התקים הביריר האידיאולוגי על דרך הנועה והשקפת עולמה, שהוו סם החיים של תנועה דעד־נית כשלנו.

שינוי שיטת בחירות בלבד, אין בה כדי לחולל שינוי, ואיה משכללת ככל שתהיה. הראיה: „ועדות פרובס ויבר" קבעו ואיה שבטרחה להבטיח שהרוב לא „שתלש על המיעוט, והנה בועדיה הינה, כי הוב קטן השתלט ולקח את כל העמדות 40 ובכה אחדים.

דובר גם הרבה על פנים הדשות, אבל את שאירע בפועל מוכיח את הבדיקות בבגנון „בשורה טובה בשירה רעה". בתום יום אימצנים מפרך ומייגע, ביים קיין להם ולה הודע המעקד לחילי „יש לי בשבילכם שתי בשורות — האחת טובה ויאמת רעה. הטובה — כל אחד מכם יחליף היום את בגדיו... הרעה — תתחלפו בבגדים ביניכם...

גם אצלנו כך קרה. התחלפו רק בבגדים... כמעט שאין פנים חדשות.

נחום לנגנטל: הדור הצעיר נושא עיניו להתחדשות בתנועה

לשאלה א'

ניתן היה להשתחרר מהמבנה הסיעתי אילו ראשי המפד"ל היו מוכנים ליותר על הכוח שבתון בידיהם. הבעייה נעיצה בעובדה, שראשי הסיעות עדיין לא הבינו את המשמעות הסוכנת של סיעות יאת תריתן כסיעות לחלוטין מן הכלל. אילו הדברים יהיו ברורים לראשי הסיעות יהיו מוכנים לחוות על כהם למען טובה של התנועה הדת ניתן להתגבר על בעיית הסיעות.

לשאל ב'

ללא ספק אכיים לתמוך בבחירת אנשים נייטר־ליים לתפקידים הבכירים בתנועה וכן להקמת ועדה בלתי תלויה שתדון בעניין זה, אך בהתחבטות ד, ברצוני להדגיש, כי אחרי הבחירות הדמוקרטיות נדמה לי שאסור לנו לחגדים בהקמת ועדות חדשים לבקרים. צריך לריתר שעיבור לא יראה כהבעת אי־אמון במוסדות הנבחרים.

לשאלה ג'

אישית אכיים לוחר של בסים הבחת, אך יש לציין שעיבור הצעיר אינו סיעה אלא קבוצת אנשים צעירים המבטאים באופן מבע שאיפות ורגנות הדור הצעיר, כך שאינני מעלה על דעתי עורך לפרק את המסגרת של הדור הצעיר אך מבחינת חשיבה סקרנית אין לכך כל מקום.

לשאלה ד'

לדאבון לבי לא חל שיפור כלל בתדמית הצי־בור על מבבה של המפד"ל. אין הציבור בכללו שותף לתחושות ההתעוררות ורומסות הדת שאחזה חבי־רים בועדיה ברבעים מסויימים בתוכה. הדור הי־צעיר אינני מבין בחלוקת תפקידים, הוא רוצה לראות מחשבות חדשות לתנועה הדתית והדבר ברשם לבוא ובעיירים באופים אינם מוכנים להמתין הרבה זמן... לכן טיב בעשה אם בגליה לחפים בהסקנותיה. על הסריבות הפנימית, הרי אין לך גדים מאין יותר למריבות מאשר בחירות על בסיס אישי.

לשאלה ה'

מבחינתי, ראשי המחלקות, זקוקים לשתי תבו־נות: א) שיהיו מתאימים לתפקיד מבחינת כישו־רים ואישיים; ב) שכלל ראשי המחלקות יייצגו את כלל הדעות הרוחות בתנועה. ואת, כדי לקיים את עקרון הפלורליזם. התנועה היא ולגטרית, וב־מיסדותיה ובמחלקותיה — קרי שזה הביציע. חלי־בים לבוא לידי ביטוי כלל הדעות. אחרת, אותה

רפאל בן־נתן: סיעות עדיפות על פני מאבקים אישיים

לשאלתך הראשונה עליך להסיק הסבר כה יבוא בבקומן של הסיעות? אינן מציע את ה־אלטרנטיבה?

„הצופה": כיצול הסיעות היא הרי ההמלצה הבסיסית של „עדות יבר"?

ר. בן־נתן: „ועדת יבר" כולל שתי המלצות חשובות: האחת — שיהי לתנועה לחיות פלוראלי־ פיה, כדי שכל בעלי ההשקפות בבחנה הדת־ לאומי יראו בה את ביתם. השניה — שגם אם קיימים חילוקי־דעות, הם יכולים מבפנים.

כאשר ההתארגנות היא על בסיס אישי, שהיא למעשה האיטרסיבה היחידה לסיעות, הרי יכול ריב של 51 אחוז שיוחבר בקונסטלציה כזו או אחרת להשאיר בחוץ, מחוץ לכל מוסד ומכרע השפעה, את 49 האחוז האחרים, כפי שאנו ארע בשנה הראשון או השני של הועדה, כאשר כל הסיעות התאחדו נגד סיעת „למפנה". בין כל המוכלים לא הייתה כל נטיה לסיעת „למפנה". ומדוע אינה יכולה לראות בארגון 51 אחוז אה נציגיה? הרי לא מדובר פה מיפוחים אי־ דיאולוגיים?

לא, אין זה נכון! סיעת „למפנה" היא סיעה אידיאולוגית, אחרת לא הייתי משתייך אליה. אני שולל כל התארגנות סיעתית שאינה מושתתת על השקפת עולם. סיעה על בסיס אישי אינה מוסרית. שכן, מדע בעצם אותה מעדיף לבחור בנציג פלוני על פניו של אלמוני ובזכות מאורגנת, בגלל שהיא גבוה יותר, חזק יותר, יפה יותר, ואין תנהל את התעמולה לטען אותו מועמד? הפרסם מדעות שהוא חכם יותר? לעומת זה, אם אתה מדבר מתוה אידיאולוגי השקפת עולם, אז הבאבק הרבה זמן... לכן טיב בעשה אם בגליה לחפים בהסקנותיה. על הסריבות הפנימית, הרי אין לך גדים מאין יותר למריבות מאשר בחירות על בסיס אישי.

לשאלה ב'

מבחינתי, ראשי המחלקות, זקוקים לשתי תבו־נות: א) שיהיו מתאימים לתפקיד מבחינת כישו־רים ואישיים; ב) שכלל ראשי המחלקות ייצגו את כלל הדעות הרוחות בתנועה. ואת, כדי לקיים את עקרון הפלורליזם. התנועה היא ולגטרית, וב־מיסדותיה ובמחלקותיה — קרי שזה הביציע. חלי־בים לבוא לידי ביטוי כלל הדעות. אחרת, אותה

פרופ' אבנר שאקי: המסגרת הסיעתית מוסיפה לקבוע בתנועה

לשאלה א'

בהחלט, ללא כל ספק. כל מה שדרוש הוא

לחוף מדבים ארגיאלוגיים המעה בצי כיחם. איבך יכול לחיות רק נדיב בתון חוחדה להבטיח דעה. הדעות חייבות לקבל גם ודע בדעות בתנועה. רק כך אוה מחוק את דיקת כלל הדעות.

לשאלה ב'

הבחתי כבר את עבדתי שבל הדעות לבבוא את ביטויין גם מן הבחינה הארגונית. שאם לא כן דעה אחת או מחבה אחד, בדיוק כה נעמ, אולי יכל הבחיבה, קיבעה את הדרך שבלי פיה יש לבחיר את הראשי המחלקות. הבעה קשה בעקרון המלוליים — דבר שהוא מנוגד לבסקות „ועדת יבר". המנגנון הסיעתי עוד סרם הבא את המלוליה — כפי שהגדנו לעיל.

תנועה חייבת להיכיר לציבור כי אכן זו מפד"ל אחרת חדשה וחדבר יבוא ליד מבחן בעבודות שהיא תנקוט בדרך עבודתה ובציבור באנ־ שים שייבצו אותה, ובייחוד מבחינת הרשימה שהיא תציג לבנות הבאה.

לסיכום — בצדדי כברת־דרך אבל לפנינו עוד מלאכה רבה ואתגרים רבים.

אברהם שטרן: אם יצרו ניתן להתגבר על משטר הסיעות

לשאלה א'

אין דבר הימיר בפני הרצון, ככל שראשי הגנר עה ובעיקר ראשי הסיעות יצר בכך, ניתן בקלות להתגבר על המכשלה הנקראת „משטר הסיעות".

אותו המסקנת המרכזית של דיה יגר, שבנ־ קבלה שר־אחד בסרבו התנועה אומרת כי „הועדה רואה במשטר הסיעות הקיבוצי המזרר בתנועה את אחד הגורמים העיקריים לחידרדרותה והוסיר אמון הציבור ליחב בה...".

על־פי מסקנה זו, לא רק צריכון ואפשר כפי שנאמרה, אלא מוטלת חובה על התנועה לבצע בסקנה זו. צריך לזכיר שעל סמך מסקנות ועדה ברצינו לחדגים, כי אחרי הבחירות הדמוקרטיות נגשה לי שאסור לנו לחגדים בהקמת ועדות חדשים לבקרים. צריך לריתר שעיבור לא יראה כהבעת אי־אמון במוסדות הנבחרים.

לשאלה ג'

אשכה לעשות זאת ראשון ומעל לכל במת. זו הדבר הכבד והמנגן ביותר, שלו הסמתי בכשך שנים, ובאו נבנמתי לסמדיל בחשכים. אין ספק בלבד, כי אם המסגרות הסיעתיות הה מחפרקות, כי אז הייתי לפתיה מכפיל את כחך, והתבאר הצבעה על כמבנה ושר הי מוכנת לאין ערך. מאלי שהיו בעיר. צר לי מאד, שבשטר המחד הקים עדיין בריב המפלגות בישראל. קיים במפד"ל שנה מחוקי הבשיות המפלגתיות ומעמדה הרשים לפעבבה העתיים הכלולי הציבור, ועל־כן פועלים שלא על־פי צו מצפנם אלא על־פי צו ראשי הקבוצה אליה הם משתייכים.

לשאלה ד'

לכאורה הנסיבה ציריכה להיות חיובית, משום שאכן הרשקעי מאבנים לחשנה מסרה זו, אלא שהמשך שלטון הסיעתיות וכן הנתישה שמסמל־ן מראעמד בכל הנגע לחשיבה, לעשיה, למיניים וכל הנלוה לכך — מגעת את מה שצריר היה להיות מובן מאליו. שיעור תדמית המפד"ל בעיני הציבור בלולו.

לעניית דעתי הנסיבה שאף סכר דעת קהל אחד עדיין לא הוכיח למפד"ל ולו מחצה קטנה ו־ים הנלה מספר הבריה בכנסת באוד לפחות, יש בה כדי לצער ואף להדאיג.

הציבור יבבד אכזבו בתנועה הוו התנועה תגבר אכזבותה בציבור אם יתקבו הדיחוים שבינתי ואם יבבר מעל לכל ספק משבשני העבר תקבו; אם תיפסק שלימתם של בעלי הזקה בי מיסתר התנועה תחת שם זה או אחר; אם תוסר הרגשת הפחד של מאות רבות של צעירי ודיה; אם הבנים בהצגת מדיניות הנועה יחדל, אם האבוק למען עיבי האומה יינשא ברמה ללא רבני התנצלות וכן אם מבצה של התנועה כפי שבשנ־ לקראת הבחירות לכנסת ה־11 יזכה המרכז כל בעיצו התנועה בכל מוסדותיה — רק בדרך זו ניתן יהה, לדעתי, לחזיר את התנועה הדתית לאומית למעמדה הקדם מבעבה דתית לאומית המרכזית בעם, כגשר אמיתי בין דתיים לבין עצמם ובין דתיים לחילוניים, כמוד הנגיש בכאבק למען צדק חברתי, כנושאי הדגל למען שלמות העם והארץ.

הרבנות הראשית על היתר מכירה בשביעית

לפניה רבים ומכיתם הבבוכים מהמאמר בנושא היתר המכירה בשביעית, שנתפרסם בעתון זה עיי הגרי"ש גורן, ראינו צורך להמחיר את הנושא.

אין המונה להיכנס לפולמוס הלכתי אלא להעמיד את הדברים לאמיתתן!

א. כל הקורא עמד ותמה, מה ראה הרב הראשי לעסוק ר' שלמה גורן שליט"א לפרסם לפתע לפני קוראי הכופה דעה המותרת את הזרעת הרה"ר הנים. והקרקעות מצו הקמת המדינה. בעוד שידוע לכל כי הרה"ר הרב ש. גורן שליט"א מסך את הקרקעות ב־ שפיקה הקודמת ושלפניה. ורחה בחוברת „מאורות" בו בתפרסם הנטה הטלא של שער המכר של שטחי הקולאות בארץ ישראל, ויל: מודה אני ודים שלמה גורן הרב הראשי לישראל... שקיימתי הכיתה בכל הגיל מכ"מ־ו. ומקגיל חמ"ו. את כל הגיל הנני מוכר מעבשיו בחכירה גמורה... לרב סרן נמר אל־ דין לגבי הכי.

ולפי דבריו איך הכשיל אנו כל ישראל השלה הנשפה אחתם ודרי. ציים המכירה עבור החקלאים בקדה ויהודים אכלו את הפירות אני שלדעתו יש בהם איסור אכילה, ומה נשתנה משביעית זו לשמי מה שעברה?!

גם מה שכתב על הנעשה בדבר „דרכים חילו־ פיות" — הנה בחוברת „מאורותי יצלה הנעות ציי ברבא. וכי לא קיים למעשה, והצעתו שם הי־ תה פורסת רק את ענין הזריעה ולא שאר הענבר דות, וכל ענין הנרמה שהני במחלוקת הפוסקים בחוברתם לשנה הבביעית.

הצעה נוספת העלה שם והיא לעשות חומה קבר מה על כל השדות. אז חומה ניידת על העובר ל־ יכלה רבי".

ובחומה ניידת על הרכב החקלאי, הרי"ש גורן שליט"א עצמו מבטל שם את הענין, גם הנמה הי־ דיר של המשר מכירה. לא מעלה ולא מוריד לדר־ לה, כלפי הטיעונים שאין הוים מקום לחיתר מכי־ לה.

ב. לגופם של דברים, חלקו הראשון של הי־ מאמר הוא בעצם חזרה על מה שכבר כתב בשעתו הרב גורן בחוברת מתרים בשנת תשי"ט, ולאחר זמן גם בספרו הדת המעודים, ומרין הרצ"ל קוק זצ"ל הסיב מכמה בחריפות על דבריו ותיות ו־ סיעון זה נשמע לאחרונה בסמיה לגבה את עמדת הרבנות הראשית לישראל. ציב אנו מפרסמים בזה את הדברים כולהלן:

על המיב בהאמרו שם: „הרב קוק: אין תקפו של היתר המכירה שרוב הארץ בידי יהודים, ציין העיר הגרצ"י: לא אמר ולא כתב שם כך, וכן מבר־ רה המאמר שם בפנים.

(ובהמשך הדברים הללו העיר הגרצ"י: גם כאן וביותר מהצה בהומן בוא לתלות באילן הגדול דברים שאינם, לאחר בשם רבו בפלוף תיקף דברי קרשר, בקבורים ושינוי צוותם מתוך כך בתוך מהרהרה חיל בבמרא הרב ותורתו, שחיבר לאמר לשונו ברוק שלמותה, אין שם בשבת הארץ שום זכר ויסוד לזה שאין. מקשר של היתר המכירה כשרוב הארץ בידי יהודים, שם מדובר ביחס אל הפירות של נכרים.

אח"כ שוב הגיב: מבואר ומבורר שם, בתוך כ"ל. ואינו ענין לענין המכירה כלל. וגם מ בשלמה בהאמרו שם: „שאין קנין לגוי להפקיע קדושת הי־ ארץ תחת שלטון יהודי, העיר הגרצ"י: זה מטעה בארלו הוא הלמה ראיה. כך שאין קנין להפקיע בשלטון יהודי, ודרי זה כאן לגלן רק המצאת חדי־ דוש של סברא, ע"כ.

ומכיון שאין מדובר בדעתו של הגרי"ש גורן, אלא על דעתו של מ"ן הרב קוק, מי לנו גדול מבנו הגרצ"י זיל בהבנת דבריו ודעתו של מרן הרב זצ"ל. (הדברים בסילוגים ויל בכרך „תחומין" העומד להופיע בקרוב).

ג. בהמשך דבריו ב„הצופה" סומן הגרי"ש גורן כי „יש בריבנות של המדינה כדי לסנות הפקעת קדושתה עיי העברת הבעלות הפרטית שלנו לגוי־ רים", כי גם אחר המכירה נשארת הארבות חלת „בעלות על" של השלטון הדתי, ובהמשך דבריו הוסיף: המשלה הכבבה אינה שותפה למכירה זו של כל אדמת ארץ לנכרים.

ואם כסאנו שיש „בעלות על" של השלטון ה־ יהודי המדינת מאתנו להפקיע הקדושה עיי מכירתה לגוי, אם כך כיצד כתב בהמשך דברי שרבו לקי־ נה מהות המשמוקת ירקות שבולו אצל נכרים. ו־ הרי „הבעלות על" קיימת גם על שטחיהם של הנכ־ רים. דעתו של הגרי"ש גורן תואמת להמליא את דעתו של הרבי בסמל עיה ובר מלית הוא בדבר זה, שסבר כי אי"א לקנות גם מנכרים בשטח מדי־ נת ישראל אלא שוצבי מסמל (בקונטרס שלוש תשובות) הגיע לסקנא שאי"א לקנות בכל הארץ פירות בשמיטה, אלא רק פירות חיל, ואלו הרב גורן מסבר להכיר במסקנא הבדחית זו הנובעת מ־ שיטתו. כל ענין „בעלות על" הוא מופרש ואו תוכנו בפוסקים, לומר ששלטון ישראל מוציל גם לבטול קנין הנכרי באיי ושה מספיק לחדיב ב־ מצוות המלוות בארץ זה תמה מאד, שהרי למיד שיש קנין לגוי באיי להפקיע מקדושתה, ברור שזה בוא גם כשהיר שלטון לישראל, והיהודים שלטו באיי וכי המיעוט „ורשך ולא גוי" מדבר רק כשיש־ ראל בגלות.

וגם מה שהביא מתוס' קידושין, הרי שם הי מדובר ששלטון של גוים מחליש את קניגו של הי־ יהודי, אבל לומר להמון, שאם הקולא שייכת לגוי, ושלטון הוא של ישראל, ועיב זה יחייב במצות „חלוקות בקדושת הקרקע, לא שמענו משם. וראה בשמיר ראש: בעבודה זרה סימן ס' „מיירי שאם לא יתנו מסקא יהיו מופקעות לפרים ואיכ אינבה כשלנו. ואנו כבר אריסין בעלמא, ואיכ אייל דמות ליפינו.

גם סענתו כי הבמשלה אינה שותפה למכירה זו, אין הדברים נכונים כלל, שהרי גם בזמן מהנתו של הגרי"ש גורן כרב־ראשי, היתה הסכמה מפשל־ תית למכירה לצורך שנת השמיטה, (ראה בנוסח שפר המכר בחי' מאורות) וראוי להזכיר, כי עצם המכר לצורך שנת השמיטה מרמז בחזקי המדי־ נה.

ד. בשאר לגוף השאלה למה לא נתנו בזמן חדיל בהיתר המכירה, הסעם הוא מפני שבזמן חדיל שוחה מאבק חריף בין היהודים לגויים, והשלטון הרוסאי רצה לבטל את היהודים מהיי, ע"כ לא היתה אפשרות למכור את המשקים החקלאיים לגוי אפילו כחערמה, כי הדבר היה מביא בסופו לגישול גמור של היהודים מעל אדמתם.

ה. בנוסף תמוהה הלה הגרי"ש גורן, שגם אלו הבאלים להשתמש בהיתר המכירה בשדותיהם ל־ צורך פרנסתם, עליהם להיד ולא לאכול מתוצרתם. הסעם לכך, מפני שזה עצמו עבד בשדה, ולד־ בריו של הרב גורן, הפירות נאסרים משום נעבד. הנע עצמך איכ איך מתירים לאדם לעבוד ב־ שדותו אבל לאכול את תוצרתו אוסרים עליו, ולמה — מפני שזה עבד ז!

ו. יסוד הדבר בנוי על שיטות ר' תבאל והע־ דוך הרשי, הבעל התלומות הגרי"א, הסוברים כי בהיתר שמבעית מדרבנן, יש קנין לגוי להפקיע את קדושת הקרקע, ולדעתם אפילו מלאכות דאורייתא מותרות. ויש גדולים שסמכו ע"ז זה להתיר אפנם כל המלאכות, אולם המקובל הוא שמלאכות דאו־ רייתא לכתחילה יעשו ע"י גוי, ולעשות גם רוב הפועלים בחקלאות הם נכרים.

ז. המהרי"ל מוקדם מסק גם למיד שאסור לישר ראל לעבוד בקרקע של גוי, אם עבד בו הישראל, אין איסור ספיחין. ולדעתו, גם באיסור עבד הדרן הוא שעיבד לעקר, אבל הפירות אינם באסרים. ר' הכסי"ם כתב בדעת הרמבים שבזמן ששביעית מדר־ בן, לא נעבד, נעסר על כך ידוע הכוכל על ה־ פוסקים שבין שסמכים החקלאים על הראות של הרבנים המחיירים, על סמך דעות הפוסקים המתי־ רים, אין מקום לקנוס את הפושה עיד הרבנים, ו־ ע"כ אין איסור ספיחים (שהוא קנס) כשנעשה ע"פ היתר הפוסקים.

ח. המיהו לעבדת קרקעות בשביעית גם לאחר הקמת המדינה נעשה ע"פ כל הדהיר שעד היום, חוברי מוצאת הדהיר, ובהם הבאנים יציגי פראנק, הריל כץ, הרב הראיה, והרי"ם הדס וציל שהם מרא דאתרא שבחרו עיי הציבור, ומפיהם אנו חיים.

ח. קיימים חשיות לגבי קניית תוצרת מנכרי, כפי שכתב החזו"א (סימן י") שיש מקום לאם זו התוצרת גדולה בקרקע שבבעלות הגוי, וכן ציין בשיית מנחת יצחק חלק ח', שנשאל בכע"ז, ורק מעעם גיזל בתר רוב, הרחיר תוצרת שבאה ממקום שיש ספק על בעלותו הבגרי, המציאות מורה לנו שיש רשויות של הנכרים, ויש מהם שמביאים לשוק (תוצרת יחודית - ומעעים אף ערלה) הנכ־ כרים לפירות נכרים וקשה הדבר לבירור ופע־ מים שבעוך בסכיג והדברים יחודים.

ומלבד זאת, הרי יש מצוה לקנות ולהחזיק ב־ אחינו היהודים, וכיש שלא להעדיף נכרי על יש־ ראל. ולאה באגרתו של מרן קוק זציל המודפס שום.

(המשך בעמוד 4)

הדרמה ב„מעלה חלדיה"

(סוף מעמוד 4)

במחון השכנים, זה יהיה טוב גם לערבים וגם לחר־ דים במקום הזה. ולכן בישקנו מגישה בדר' הגבוה ביותר, כלומר עם ראש הממשלה..."

מספר אחד ב„מערה לישנה" מתכנן בינתיים, [illegible] הדברים המסלבי, את תוכנית השיתוף של [illegible] הירות שרכשה האגרחת, הסעם לא נס־ [illegible] פוף מיומאלי. ו„אלה נכנסים לגר־ המיקר להפגין נכחתי. עכשיו אנחנו משקיעים כסף מדי". מאות אלפי דולרים, ובונים ממש כמו ברובע היהודי!

באין הכסף? אסור לגלות. ביחד שיש מצנסים, חסידי שוקם של היהודים אל הרובע, מעמידים קרן מיוחדת לרכישת כל דירת מתפנה. די ששכן, ערבי מדבר על אפשרות עקירה — כדי שיתייצבו אצלו עם המוכנים ולא יעמדו על המקח.

המלחמה והיהודים־ערבית על ארץ ישראל אנים מגוונות. לפעמים מפתיעות מאוד. ביטו, בלוד, ב־ רמלה — בשיתוף רוצה למכור דירה, מתיצבים אצלו ערבים עם דולרים ומשלמים כל סכום שיבקש. אומרים שכל שדות־ירושלים ביפו, או רוב השדו־ רה כבר בבעלות ערבית. מדע אמור להרחיק לחי־ זיר באותה מסבע ולרוגע כל מסר מרובע המתנגנ בירושלים המתיקה? אצל הערבים, אומרים, הכסף הגדול זורם מאמיף.

אצלנו — ודאי הוא מגיע מיתודים הרוצים לה־ בטיח שירושלים תשאר לבמה בידינו, ומי ייכנס לבור בדירות המשתמצות של „עמרת לישנה?

„אחרי אומרת לי המכירה המביכה, הנמרצת של הגאורה, כשאנבשיתה רצות בוריות על מכר־ נת המכיבה, אשה אפורת שיער, המבוגרת ויחידה שראיתי בין הנכרים המזקנים והצעירים בשבשת, הזה האגת ? יש לנו רשימה של עצרות מעמדים לכל דירה.

קול המלחמה פכישים עולת מבנים. גם בבית „חנוך" הסמוך — משפנים, בשיבה „עמרת כה־ נים" בינים חדר אוכל. בבית המערבים, על הגג, בנים את התצפית לעבר הר הבית. כרגע אי אפשר לעלות. צריכות ופיגומים בכל פינה. אבל בשנה הבאה — יעלו במעלה המדרגות, קבוצת של מיר־ לים ותיירים כדי לראות מן המרפסת את הנוף זר מרשים. הזחיית זיעה ביותר לעבר הר הבית, בדיוק מול אבן השתיה. שני מגלים ערבים, המתבוננים בנכיונות הכושלים לספס על הפיגומים כדי לראות כבר עכשיו את הנוף המבטבת, מחכים אותי: אין דבר, גברת, תבואי עוד כמה חודשים, נגמור לבנות עד אז ומובלי לעלות בקלות... העבריה בפיהם. אגב, שוטפת ובהירה, והמבטים אינם מסגיירים מה שבלי־ בם. האירוניה של הוסטסריה: דוקא הנשים המוס־ למיות, שעניינן יוקעות אש של שנאה — חושמות באומץ מה שלבן. משום זו מסחית אצלם, מסכירה לי תושבת יהודיה של הרובע, לא לעגע בנשים ו־ אלא על דעתו של מ"ן הרב קוק. מי לנו גדול מבנו הגרצ"י זיל בהבנת דבריו ודעתו של מרן הרב זצ"ל. (הדברים בסילוגים ויל בכרך „תחומין" העומד להופיע בקרוב).

ג. בהמשך דבריו ב„הצופה" סומן הגרי"ש גורן כי „יש בריבנות של המדינה כדי לסנות הפקעת קדושתה עיי העברת הבעלות הפרטית שלנו לגוי־ רים", כי גם אחר המכירה נשארת הארבות חלת „בעלות על" של השלטון הדתי, ובהמשך דבריו הוסיף: המשלה הכבבה אינה שותפה למכירה זו של כל אדמת ארץ לנכרים.

ואם כסאנו שיש „בע

הצופרים

ב"ה

יום שישי, י"ט מרחשוון תשמ"ז
(21.11.1986)
גיליון מס' 258

בעריכת עפרה ורד

תשמ"ז
שנת שמיטה

שלום, ילדים

בתקופה זו שבין חג חסוכות וחג חחנוכה, נכנסנו, במלוא המרץ ללי־מודים סדיריים. אנו נמצאים שעות רבות בין כותלי בית־הספר, עם ח־חברים לספסל חלימודים — בשעות חלימוד, ועם כל תלמידי בית־הספר — בשעות ההפסקה.

ההימצאות יחד, בחברת אחת, ב־משך שעות רבות של היום, דורשת מכל אחד מאתנו להתחשב בזולת. אמנם לכל אדם יש דעות משלו, רצו־נות משלו, וכל אחד יכול, כמובן, להביע דעתו. אבל עלינו להתייחס בכבוד ובצורה תרבותית גם לדעות הזולת. לא אחת נתקלתי בכיתה, ב־תופעה שאחת התלמידות משמיעה דעה, או תשובה כלשהי, ואז פולטת לעברה תלמידה אחרת, הערה נע־ליבה או מלת־גנאי. תופעה זו אנו מכנים — אלימות מילולית. אלימות? כן, ומדוע? כי באמ־צעות הערה מעליבה, אנו פוגעים ב־נפשו של הזולת ומגבים אותו בעיני כל התלמידים. פגיעה זו חמורה לא פחות מאלימות פיסית. (פגיעה גו־פנית) והרי כבר אמרו חכמינו ז"ל: „כל המלבין פני חברו ברבים כאילו שופך דמיט" (בבא מציעא. דף נ"ח, ע"ב).

לעתים קורה שמלה חריפה, וד־בורים קולניים מתפתחים למריבה ולמכות. כשם שעלינו, ידידי הצע־רים, להימנע מאלימות מילולית, כן עלינו להימנע מאלימות פיסית, אלימות זו מסוכנת מאוד. דחיפה פה, מכה שם, גרמו לא אחת לתו־צאות קשות ועצובות ביותר.

זכור לי מקרה שאירע באחת החפ־סקות, כאשר תלמיד זרק אבן קטנה, סתם כך, מתוך מעשי שובבות, ללא כוונת זדון, על חברו. האבן פגעה בעינו של החבר וכתוצאה ממעשה זה, ניזוקה העין וראייתו נכמה, אף בנושא מסוכן זה אמרו חז"ל: „ח־מגביה ידו על חברו, אף על פי שלא הכהו, נקרא רשע" (סנהדרין, דף נ"ח, ע"ב).

עלינו להימנע מכל סוג של אלי־מות ולנהוג כפי שלימדונו חז"ל: „יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך". „מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך" „ואהבת לרעך כמוך". וכך נתרום אף אנו, ילדים, ליצירת חברה טובה ומתוקנת.

שבת שלום
שלמה, עפרה

דבר קשת אומרו

המקבל את פני חברו בסבר פנים יפות, אפילו לא נתן לו כלום, כאילו נתן לו כל מתנות טובות שבעולם.

(אבות ד"ר נתן, י"ג, ד')

צעצועים על בולים / מאת חיים לנגלבן

חיים נשוחה, ילדים, על שיטה ישנה־חדשה, חמתירה איסוף בו־לים לפי נושאים.

שיטה זו קיימת עשרות בשנים, סתם כך, מתוך מעשי שובבות, ללא כוונת זדון, על חברו. האבן פגעה בעינו של החבר וכתוצאה ממעשה זה, ניזוקה העין וראייתו נכמה, אף בנושא מסוכן זה אמרו חז"ל: „ח־מגביה ידו על חברו, אף על פי שלא הכהו, נקרא רשע" (סנהדרין, דף נ"ח, ע"ב).

עלינו להימנע מכל סוג של אלי־מות ולנהוג כפי שלימדונו חז"ל: „יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך". „מה ששנוא עליך אל תעשה לחברך" „ואהבת לרעך כמוך". וכך נתרום אף אנו, ילדים, ליצירת חברה טובה ומתוקנת.

שבת שלום
שלמה, עפרה

פרשת השבוע

וירא

וישא עיניו וירא והנה שלושה אנשים נצבים עליו, וירא וירץ לקראתם... (בראשית י"ח, ב')

חפסוקים חפות יום את פרשת „וירא" מכמדים אותנו עד כמה חשובה מצוות חכנסת אורחים, אותה קיים אברהם אבינו. חז"ל חדגישו שהאירוע המתואר בפסוקים אלה, היה ביום השלישי למילתו של אברהם, וזאת כדי לכמזנו שאברהם למרות שסבל מכאובים קשים ביום השלישי למילתו, חרי כשעברו אורחים על־יד ביתו רץ בשמחה לקראתם, כדי לקיים מצוות חכנסת אורחים.

● ✶ ●

ויבואו שני המלאכים סדומה... (בראשית י"ט, א')

מפני מה כשבא, אל אברהם אבינו התחפשו לבני־אדם, ואילו ללוט נתגלו בדמותם האמיתית — מלאכים?

שכן אברהם, מכניס חאורחים חדגול, נהג כלפי חכול באותה דרך, וק'בל כל אדם ואדם, אפילו אנשים פשוטים, בסבר פנים יפות וכבוד. לא כן לוט, שאילו לא ראה לפניו מלאכים, אלא אנשים סתם, לא היה מכניסם לביתו. עלינו ללמוד מדרכו והתנהגותו של אברהם אבינו ולקבל כל אדם ואדם בסבר פנים יפות.

(עפ"י רבי ליב שרח"ש)

נאי ישראל - עכו

מאת אהרן ב"ד

— האומר לים עד כה תבוא, הוא מורוש חשם עכו, ובאמת עכו שוכנת ממש על חוף־ים בחצו־אי. — אמר שמריה, וקוסיה: החומות המ־קיפות את עכו הן רק בנות כמה מאות שנים, אך עכו היא עתיקה, נזכרת כבר במקרא, כעיר חשייכת לשבט אשר למני חורבן בית המקדש הראשון, עובר כאן סנחריב, בבואו לחחריב את ארצנו — ואת נחלות שבטי ישראל, עשרת השבטים.

— אבל עכי לא בארץ־ישראל, אמר חיים, וידוע לי שהרבה יחודים שגרו בעכו, ביקשו שאחרי מותם ייקברו במקום אחר, כי אין עכו ב־תחום ארץ־ישראל.

— יפה, חיים, חילק שמריה מה־מאה. יש גבולות רבים לארצנו: כי־ברש שכבש יחושע בן־נון, ביבוש חורג בחליה. לייחומי חרות עם־יש־ראל. חקברצה ריחנלכה חפולה חרי־שית לזכרם. ליר חחדיר — חאי ה־בירוד לנידונים, ומשם חצו את ה־חצר לצידה חשנו ושם ראו את דגם חמצודה ושמעו הסברים על הפריצה של חלוחמים לכיא־עכו, כדי לשחרר את חבריחם, אך חבריחם ששלטו אז בארץ, חרגו ותפסו חלק גדול מן חבורחים.

— הנה, בחדרים אלה, סביב חחצר־ישבו חאסירים, ואף עסקו בעבודות שונות, כבתוב על השלטים. בריצ־זאת טילו כל יום, וזח זחה כל ח־„ספורט" שמותר חיה להם לעשות: בואו, נעלה על חגג.

עלו על חגג בו במצא המוחאות. צפו בתצוגת של המחתרות, ראו את חמומנו של חרב אריח לוין זצ"ל

שבבש דיוד חמלך, כיבוש שבבשו עולי בבל בשובת־ציון, כשחזרו מן חגולה אחרי יוחרבן בית־חמקדש־חראשון, יש גבולות לעניין מצוות התלויות בארץ ושמיטה; ויש גבולות חרשים, אלה חנקראים „גבולות הכו־דט הבריטי" שהרצבו אחרי מלחמת חעולם־חראשונה.

— ויש גבול ארום, הוסיף נתן וחשתתק.

נתן, מן חחרשים בקבוצת חמטיו־לים, לא השתתף שנה תמימה בטיו־לים, כי היה באבל. על אחיו שנהרג באחת מפשיטות צח"ל אל מעבר ל־גבול, ולכן כינה את הגבול הנוסף „ארום" — גבול שגבלו הלוחמים ב דמם שלחם! זח אכן הגבול של מרי נת־ישראל בימינו, גבול ארום.

— חבריא, אנחנו נגבר במסער מקומות בעכו — חסיט שמריה את הנושא — ואני מבקש, וחלא אתם יודעים „שמריה מבקש — הקב"צח מקבלת על עצמה", וזח החסכם ב־נינו, לא לקנות שום דבר בדרך, כולם יחד, וחגי — מאסף.

חקבוצח עלתה אל מבצר עכו, שם ראו את חדר הגרדום, בו הוצאו ל־רבם של האסירים, שביקרם רבות, וכן ראו מפות של עכו בתקופות שונות, כלים להברחת מכתבים, פרוזדו"ים צרים, חרכי־ירי. ועל הגג — שמות האסירים חרותים בתוך מרצעות אבן.

— ראו, אמר שמשון, כזח חלש ורזח, גבוה כתוו"ן, ראו, שם בכל ח־ביוונים חיים, וסי־רות דייג, וחוף ריוצח ושם למטה, בתוך חים — איים קט־נים.

— יפה הסברת את הסביבה, שמו־שון, אך חן לנמוכים לעמוד לסניף שגם חם יוכלו לראות את חנוף, אמר שמריה, ועכשיו, למטה.

חגיעו לחוף חים, וראו את חחסיר שהיה סביב למגודה, ועל מגדל ש־שלושת עבריו מוקפים ים, ראו תותח, מאלח שבמלחמת־העולם־הראשונח השתמשו בהם חבריטים למלחמה נגד חתורכים. מן המגדל עברו לנוסגו ג'זאר פחח, שקרוב לשוק, וראו אח אחד המבנים הגדולים, היפים ורח־שובים של המוסלמים בארץ. מכאן יצאו למרכז, אל האנדריטה לזכר לו־חמי תש"ח בעכו. בגינה הקרובה מגגותיח חרבות של עכו, ישבו לגוח ולשמוע משמריה הסבר לכל שראו.

שיר־הקמיקים

נאום
ב"ד מקן־איינטוש

רָתַחְתִּי וּבִלְבַּלְתִּי, שָׁרַתִּי כְּבָר כָּל שִׁיר,
הַאֵין מִי יָבוֹאָה מוֹבָעֵי לְהָסִיר?

הִנֵּה נוֹעָה וְנִגָּה, מְדַבְּרוֹת אֶלְפֵי דְּבָרִים,
אַךְ לְעוֹלָם לֹא תִּזְכֹּרְנָה צְרָכֵי הַמּוֹשָׁרִים!

אֲנִי רוֹעֵד וְרוֹתֵחַ וְאָפוּף בְּגִנְּצִים,
אֲרֵים נָבֵלִי סוּף מַחְטָמִי מִתְפָּרְצִים.

רְאוּ! גַּם מִמְּנִּי הַחֲתוּל הַשָּׁעִיר,
הַאֵין מִי יָבוֹאָה מוֹבָעֵי לְהָסִיר?

תרגם מאנגלית: יהושע כוכב

חידון כובוך

את חפתרונות יש לשלוח ל„חצופה לילדים" רחוב חמסגר 66, חל־אביב

חזוכלו, ילדים, לעזור לילדה להגיע בבית־חספר בדרך חגמונה שאינה נחצית ע"י קו?

חעוניקו את חב־תיון על ניר שקוף ושילחו למערכת. את פתובותיכם חקפידו לכתוב על־גבי המעטפות בכתב ברור.

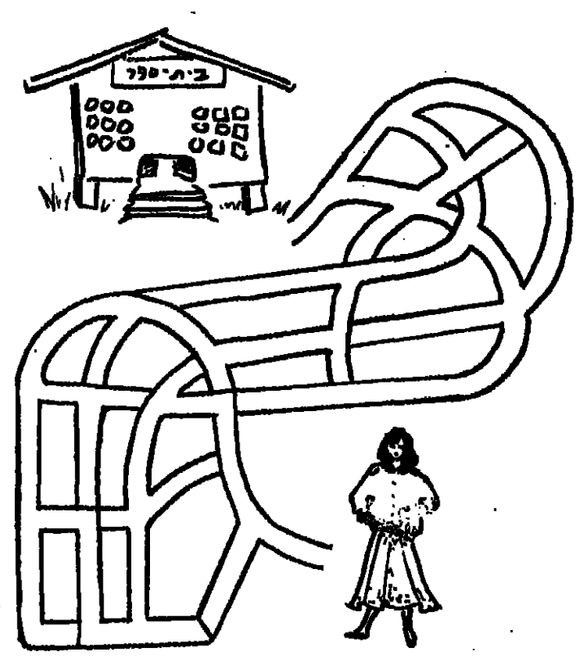

בין המוסדות יגבל פרס

הזוכים בפרסים

חידת ניבים: **ישואל חיים פדר**, שערי־תורה 10, ירושלים.
ריבוע קסם: **ט"ביה שלמה בר־אילן**, מורדי חגיטאות 7, רחובות.
מצאו את החבדלים: **אבישי לנגזם**, לוחמי חגיטו 18, פתח־תקווה.
יעשבץ לראש השנה. **אילנית ביטון**, ת.ד. 18, מגדל העמק.
ונגזורת לחג הסוכות: **אפרת ריוזנבלט**, אבטליון 16, בני־ברק.
תשבץ לשמחת־תורה: **מרדכי שלומי**, צ"ג בנות, ראשון־לציון.
ב"כותיי לזוכים, הפרסים בדרך אליכם.

תודה לכל חילדים חרבים, מכל חלקי־חארץ, ששלחו פתרונות.
רוצה אני לציין לשבח את חנה ושאר ילדי משפחת **פוגלמן** מרחובות, חצובעים, מקשטים ומעטרים את דפי חפתרונות בצורה יפה מאוד.
כמו כן, מצאה חן בעיניי המעטפה המקושטת בה שלחו פתרון הילדים: אפרת, רויטל ואביב נגר מחוד חשרון.
יכדים, בקרוב נפרסם את שמות חזוכים בתחרות שירים וציורים בנושא החגים.

מה נצפה מה צפוי

בחוג המשפחה

בעריכת נעמי גוטקינד

שדולת הנשים דואגת לבריאות האשה

יש להן תדמית של אמזונות, מיפרגיסטיות לחמות לשוויון זכויות האשה ולאחרונה גם לחמות ברבנות. מאז אימצו בהתלהבות את הדרישה לצרף נשים למרצעות הדתיות אבל שדולת הנשים רצה כנראה לוכיח שיש לה דברים נוספים בראש פרט לפוליטיקה, וכך ביום רביעי ה־בא. בבית הקונפרנציה הציונית ב־ירושלים ישמעו הרצאות כמו: משמעות החברתית בתחלואה ובתמותה בין נשים לגברים, מומחיותן ה„בלתי נראית" של נשים כמטפלות בבריאות בכל החברות (מי מגיש כוס תה ב־לימון לבעל עם שפעת? מי נשאר בבית כשהילדים חולים? מי ניתן תרופה חריקה בכל בתי החולים ב־עולם?).

מאידך — מה עם ה„יצוג המועט של נשים בהחלטיכי קבלת החלטות הקשורות בבריאותן"? גם על כך תשמע הרצאה.

יהיה גם דיון על הגישות המתאי־מות להצגת נושא הבריאות בהקש־רים נשיים בכל אמצעי התקשורת וידברו על נשים כצרכניות של טיפול בבריאות.

נשמע מעניין.

קוקטייל של פוטר ומשי

ורדה ארגס, מעצבת צעירה בהופעת בכורה, הראתה שלשום, יום רביעי, מה היא מסוגלת לעשות בתערובת של בדים, בקוקטייל לא מקובל כמו למשל משי וקטיפה יחד עם ג'ינס או כותנה. השידוך הזה מאפשר גם לבדים היחסנים לקבל טעם ספורטיבי. משי לשעות הבוקר מזה, ופוטר לשעות הערב מזה. כדי להפגין מקוריות בכל מחיר לקחה ורדה את הפוטר שבילדותנו הכינו ממנו רק טרינגים לילדים וגזרה ממנו חליפה אלגנטית כמו זו שבתצלום המצורף. אכן כן, הדיקט שאת רואה עם הכפתורים מלפנים והחצאית בקפלים התפורים הנפתחים ומן הירך כלפי מטה עשויים מבד פוטר. אבל יש למעצבת הזו גם שמלות מבדי ערב „אמיתיים" — ברוקד, טפסה, משי, קטיפה צבועה ביד וכד'. הצבעים לערב — שחור, כסף, לבן עם גוון של חום וסגול וחום מרומז.

להתכסות בפוך סינטטי

התברכנו בחורף גשום וקר. בשו־רה טובה ליצרני השמיכות ולסוחרי השמיכות.

מי שיכולה להרשות לעצמו — מתכסה בפוך אמיתי, טבעי, פלומת אוזזים רכה ומחממת.

מי שכיסו מצומק יותר, או שמסי־בות אחרות (אלרגיה?) נרתע מ־פלומה — בוחר בפוך הסינטתי. ב־ימים אלה יוצאת לחנויות שמיכה בשם „סופר קיו" שנבדקה והיא מ־שוחררת מכל גורם אלרגני. יש לה גם מעלות אחרות, ואחת מהן היא מנהלת הייצור המשגיחה על הכנתה בקיבוץ כרמייה שבדרום.

רונית בת ה־26, מהנדסת סקסטיל צעירה היא מנהלת הייצור היחידה, או אחת היחידות בארץ. תחת עיניה של רונית המתולתלת עובדים עשרות חברי המשק המשווקים השנה, באמ־צעות רשת השיווק של ביתן, את שמיכות ה„סופר קיו" הממולאות ב־סיבי הקוואלופיל.

הקוואלפיל המיוצר ע"י הקונצרן האמריקני הענק דופונט, הוא סיב דקיק שפעורים בו ארבעה חורים לכל אורכו.

ארבעה חללים

בסיב הרגיל (פיברפיל) הממלא את שמיכות החורף הסינטטיות שי־לנו — אין בכלל חלל. האוויר הי־אותו מתחמם ומחמם אותנו.

בסיב המשובלל יותר, (הוליפיל), יש חלל באמצע וכך מצטבר אויר גם מבחוץ וגם מבפנים. בסיב החדש, פטנט ששומרים עליו בקנאות, יש ארבעה חללים.

למה זה חשוב?

משום שבכל שיש יותר אוויר ב־תוך שמיכת הפוך הסינטתית כך היא מחממת יותר.

הציפוי

הרבה תלוי גם בסוג הבד המצפה את הפוך הסינטתי. בכל שהבד צפוף יותר — כך הוא כולא יותר אוויר וכך השמיכה מסוגלת יותר לחמם.

וכמה עולה היענוג?

שמיכת הקוואלופיל בגודל של 2 מ' על 2.20 מ' עולה 287.47 ש"ח. ה־שמיכה הפשוטה יותר, ההוליפיל (זוכרים? רק עם חלל אחד) עולה הרבה פחות — 170.11 לאותו גודל.

למה פוך בעיני צמוד יותר:

חידה אחת נפתרה בשבילי, רודיות לביקור בכרמייר וגילוי סודות הפוך הסינטתי: מדוע בפוך אמיתי יש ה־גשה שהשמיכה נדבקת לגוף ונצמדת אליו ובשמיכות הסינטתיות אין הר־גשה כזו.

מסתבר שפוך האותים קולט לחות מצטבר סביבו, בינו לבין הבד המכסה מן האוויר תעשה כבד ודביק ואילו הסיבים הסינטטיים מקבלים טיפול דוחה מים ואינן קולטים לחות.

האם השמיכות גם חסינות אש?

אין היום (פרט לארה"ב) תקן ל־שמיכות חסינות אש, אומרים בבר־מיה.

תקן חדש לשקי שינה

ואם מדברים על הקנים, התבשרנו במת"ז, כתב העת של מכון התקנים שיש חדש לשקי שינה.

רוב השקים בחנויות לא עומדים בדרישות התקן הזבל, שהרי שינה תחת כיפת השמים על קרקע לחה עלולה לפגוע בבריאות המרתמשים בשק שינה בלתי אמין.

לפי התקן החדש שק שינה צריך להיות עשוי מכותנה מעורבת בסיב סינטטי ומצופה בנילון, עם ביטנה מכותנה או מתערובת שיש בה לפ־חות 50% כותנה עם צבע יציב ב־כביסה ובזיעה ובד עמיד בשפשוף הרוכסנים הייבים להיות מניילון או פוליאסטר ומצויידים במנעול בעל שני אחיזים. התפרים ישרים ומחוז־קים בתחילתם ובסופם ועשויים מחוז־מר סינתטי או חומר שאינו נופל ממנו בתכונותיו.

פתיתי אורז חום - במעדנים / מאת צילה לוטווק

בשלושת אלפים ילדים נאלצים, ב־ישראל, לוותר על כל מוצרי חקמה הלבן הרגיל ולאכול אך ורק קמח מיוחד נטול גלוטן שמחירו יקר מאוד לילדים אלה ולכל מי שרוצה לוותר על הקמח הלבן — יש תחליף זול יחצויין: פתיתי אורז חום. את הפ־תיתים אפשר להוסיף ישר, ללא בי־שול ואפייה למרק, לחלב, לעוגיות ועוגות, ולהכין ממנו מעדנים. הנה כמה דוגמאות.

עוגיות

ערבבי 3—2 כוסות פתיתי אורז חום עם 500 גרם בננות מעוכות, 200 גרם תמרים מעוכים בכוס מים רתו־חים, 1 אבוקדו מעוך (במקום מרו־ריגה!) 200 גרם פירות פקן, 50 גרם צימוקים מושרשים, 5 כפות קמח חרו־בים מדולל ב־3 כפות מים, כפיה קינמון, צפורן או וניל, ואת התע־רובת הזו חלקי בעזרת כף בנכיבי נייר מרופדים באגוזים או ביטנים מרוסקים עד לצורה של קמח. מה־„קמח" הזה פזרי גם למעלה.

הכניסי למקרר (בחורף משאירים את המגש בחוץ כשעתיים על מנת שפתיתי האורז יתפחו). מנה כזו עולה פחות מארטיק ולאין שיעור יו־תר מזינה מארטיק.

חביצה (פודינג) עם קרם אגוזים

נגעל את עונת הפירות הטרופיים

תיקון טעות

המאמר: „מה יעבור לנו אם־יהום" שהופיע בפרסום זה לפני כמה שבועות נכתב מיי ציוה לוצ'יה ב־שמה בטעות וגם הבהבה הטלוה.

בחוג המשפחה

בטלוויזיה

* „זמירות" (מ"ש, 20.30) — כו־עדון הוכי הבסיסיתי ,ואיך את חבורת „הזכר בצרור" מרבץ עין גם, את הדר צות הצעירה הילה קדר. את הגברת האורחת גיה מיכון האה יהמת הבמצב המדר עם הומר רבי רם. מאחרים: צבר רגים. הצכד סר בר בר סל ר' פ"חם קמוני דל, סבירים האלה בלאו דשר שגיב ל־כהנו.

* „ידדי גן העדן" — סרט קרבית בית הלקים (ב"ש, 22.30) — הסרט עוסק בעולם הבהיכה הבסע של צרפת באמצע המאה הטרמת. שרים בן הדמו־יות המרכזיות הבריתית בסרט מ"צגות דמויות היסטוריות אמיתיות: פרדריק לטבר, סרה מדר שהקני הבימה של התקיפה, ובאמים — חלוץ חשוב של אבנות הנגסמרבה. השניים התבמדה בי־ניהם על אהבתה של אישה אחת.

* „עד פופי" (א', 20.02) — אמרים יראלים במרכז הטבנית הטעם: גר־רית גלרון — לרגל צאת הקליטה הנעש, ולהקת „מנגו" — אף הם עם צאת תקליטם החדש „אמנה שלמה". עוד בתכנית: הלהקה „אהה", „פרינגרדס", „פרנקי הר־לך להוליוד", ועוד.

* „שרשרת" (א', 21.45) — הסרט התשעה־עשר: כאשר הכרתי של סמ־בן תחדת אלה, הוא יאבד מהצרים. את המבן המשפל הראשי הוא מקבל בבית אביו. אמו אלסים יושבת צבוחה ליד מיסתו. מכתיבה בבית ברמת אי בחות לקריסטל. הגג הבריצים פרנק זין. ביטה של קריסטל לשבר, מרצא אותה בבקרה. הוא מבקש מכבה יאחז לזמן מה את בתו סבי ניר, בת 18. מסיל קילבי, ידידו הטבו של בלייק לצסקים, מסבר לו, כי מרצאת המנהלים ידבות בבדו בשל אשמת הרצח הדרהה החדרה הזב מידיה. מסיל מוכן לעסקה עם בלייק: לבכל את חיבו תמורת קבוצת הכהרבו שלו.

* „אלגרו" (ב', 20.03) — המשתתפים: התזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור, בניצוחו של יצחק שטר־בר; המסיקאים אריה ורדי, דני עקיבא הומר מזמר, אירית רזב, ולירה ברוסקין ואראל כהן; המנחה יצחק שמעוני רצוות של המיסה בתמונדים.

* „איב מונטאן בכותרות" — (ב', 22.50) — בדיוקו בפרים איב מונטאן שר רבים משיריו. ליד הפסנתר המלוות הקבוע שלו בוב קסלה. בין השירים, משחקה מונטאן על פרקים מעברו, על זכ־רונות ילדות, זכרונות פימי המחתרת ב־מלחה"ע השנייה ועל דשתיו הפוליטית בעבר ובהוה.

* „בית דין ליולי" — סדרה משעשעת (ג', 23.05) — בית דין לשיפוט מהיר במהכון פרצל בשעות הלילה. הארי סטון, שופט צעיר בעל חוות של נער, הוא השופט הראשי בבית המשפט הזה. שיר־טותיו, כבראתו, אינן רגילות עד מאוד.

* „הרינה" — סרט קולנוע (ד', 22.05) — תחנה שנערכת במסגרת בורגנית אמידה: מעניקה לבאי רובדים אלסמן רקע מיחד לעלילת הסרט. הכל מתרחש ביום אחד, מן הסקס בבנסייה בבוקר, ועד קבלת הפנים המפארת באחוזת משפחת המחון. העלילה מתעבכת על כל הנוכחים הרבים באירועי היום הזה, החל בתתן ובכלה, דרך משפחותיהם הצעירות וחבריהם הקרו־בים, וכלה בשאר האורחים. גם למשרתים, לאורגנים ולצוות שבא לצלם את החתונה יש תפקיד חשוב בעלילה. מאטירה חב־רתית מתוחכמת ומבריקה.

* אנתרופולוגיה במבחן" — סרט תעודה (ה', 21.30) — הסרט הולך בעקבות מחקרה של האנתרופולוגית מר־גרט מיד על פטאה־גיבאה החדשה ובחון את האנתרופולוגיה מצדו השכי של ה־מחרים.

תשובים באזורי מחקריה של הגב' מיד מופנים נגד אי ההבדלות בין החוקרים לבין נושאי המחקר שלהם. יש הסוברים שהאינפורמציה שקיבלה הגב' מיד לא היתה מדויקת, ושהיא עצמה לא נוצצה בתשובים, ואף היתה משוחדת מראש ב־דעותיה. תושבים אחרים מרגישים עצמם מנוצלים בידי החוקרים, הבונים לעצמם קריירה על חשבון הנחקרים, בלי שיתנו דבר בתמורה, באוניברסיטה של פפואה־גיניאה החדשה נלכד מדע האנתרופולוגיה צלמי מחקרים ששמו הוקרים מן המערב. בעניין הזה יש המשמרים הדום דרישה לשלב אנתרופולוגיה „תרבית בית" עם „תרבות חוץ".

* „ראוי ואלנברג" (ה', 22.30) — הפרק השלישי: אשת שר החוץ של הונגריה מסייעת גם היא לוואלנברג. מאי מציה בביאים לידי הפסקת זמנית של המשלוחים והחרב. אייכמן איבנו מוותר. גם כאשר סנגים רוסים מתקרבים לבר־דפשט.

ברקור על...

* „הערוץ השני" — לדחות את הקץ

אם בטשרדי מינהלת ההקמה של הערוץ השני היו מוכנים כבר חשבון להתחיל להריץ עניינים ולתכנן תכניות לטווח הקרוב — במשכן הכנסת, נראה, לא בוער לחכיים.

ביום שני השבוע לא היה בכנסת הצ־מפיק להחמת חוק הערוץ השני בקריאה ראשונה — וההצבעה נדחתה.

האמונים על הערוץ השני קיוו, כי תהליך התקיקה יושלם בתוך חודשיים. ואז לבקש מיד את אישור הכנסת להתחיל בשידור תכניות וסרטים בפיקוח ובהכוונה של המועצה הציבורית שתעמוד בראש הערוץ השני. כל זאת עד קודם השלמת המבדוים והפעלת השידורים במסגרת הזכויות. תהליך שיימשך כשנה עד שנה וחצי מיום אישור החוק בכנסת.

בוודאי שהיו גם כאלה ששמחו על הדחייה הזו, הבלתי צפויה אולי, בשיחות ערוצות הבסיחו עשרות חברי־כנסת לשר התקשורת, אמנון רוביר שטיין, ו„עומד מאחורי יקום הערוץ השני, להמנע בדשת השניה בטלוויזיה, אך משמגיעים הדברים להצבעה הם מתחמקים — קובל השר רובינשטיין, שאמנה לו הדרך להשלים את קבלת החוק מהר ככל שאפשר, להוכיח את נחיצות העניין פרסם משרד התקשורת תוצאות שקרי דעת קהל, לפיהם 80 אחוז מן המשאלים תומכים בהפעלת ערוץ שני בארץ.

אך ישנם עדיין כאלה המסרבים לקבל את הדין ומבקשים לדחות את הקץ. ראשי רשות השידור הפעילו לחץ כבד על חברי כנסת כדי לשכנעם להביא להפלת הצעת החוק, או לפחות לדאוג להכנסת שינויים בחוק רשות השידור שיאפשרו לה תחרות חוצנה. מנכ"ל רשות השידור, אורי פורת, עדיין מכריז שחוק הערוץ השני, כפי שהוא, הוא סכנה לחופש העיתונות האלקטרונית. יו"ר הוועד המנהל, מיכה יגון, אינו מטים כמותו, אך סוען כי צריך למצוא את הנשחה המתאימה כדי שמצד אחד הציבור יהנה, ומצד שני תהיה תחרות הוגנת ואלטרנטיבה של ממש. מקובל עליו שיש צורך אמיתי בערוץ שני לטלוויזיה בלבד. יחד עם זה צריך לדבריו לדאוג לכך שהערוץ הראשון יוכל להתקיים כלכלית, שאם לא כן יהפוך הערוץ השני לערוץ ראשון... יגון ממליץ למסור את הערוץ השני לידי הטלוויזיה החינוכית, במקום למסור אותו לידי גורמים מסחריים אשר יביאו עוד ממה שכבר קיים בערוץ הראשון.

ובאותה נשימה, הורג שתי ציפורים במכת אחת, הוא מוסיף, כי כך גם יתפנה הערוץ הראשון בבוקר, והטלוויזיה הכללית תוכל לשדר תכניות מיוחדות לאוכלוסייה שנשארת בבית בבקרים...

● * ●

* יומנו של ואנונו — צנעת הפרט על הפרק

עד שטוף סוף יש לאנשי התקשורת אצלנו מה להגיד משלהם לגבי פרשת ואנונו ולא לצטט בעניין זה רק עיתונות זרה — הם מסתבכים בתמיעה משפטית במסגרת החוק להגנת הפרטיות.

ה„סקופ" של כתב הטלוויזיה חגי עורן אשר מצא את יומנו של ואנונו, וקטעים מתוכו התפרסמו השבוע בטלוויזיה, עורר מיד מחלוקת ציבורית — האם היתה כאן חדירה לצנעת הפרט, אם לאו.

עורך הדין של ואנונו, אמנון זכרוני, לא משתמק במתאות בלבד, והוא מתכוון להגיש, בהסכמת מרשו, תביעה משפטית נגד הטלוויזיה.

ברשות השידור מנעים מלהגיב, אך ככל הנראה תטען הרשות לחגר־תה, שהיא מילאה את חובתה הציבורית, ומי היה אינטרס לציבור לדעת מה גם שהפרסום לא היה כזב אלא אמת לאמיתה.

חוק הגנת הפרטיות טרם נכתן בבתי המשפט בארץ ואין תקדימים בעניין.

ברדיו

* „קבלת שבת" — פרשת „וירא" בע־ריכת שבתאי ביבי (א) עיכר, 15.00. דבריות ספרות הכבת — בפי הכן פורה. שיחה לפרשת השבוע באת הרב הראשי של קהילת סאן־פאולו, ברזיל, הרב אפרים לוראה.

* „מלוה מלכה" (ב) מצ"ש, 22.10 — חבנית מיוחדת על „עקידת יצחק", בהשתתפות הקריינית כרמית גיא וה־חזן רפי ברזני. העורך: מישה חן.

* „החשבת ישראל" — סדרת שיחות מפי פרופ' ארתור גרינזלד (א) — ראשון, 19.5.

* „עם ישראל" — מוסף לענייני יהדו־דים בעולם (ב) ראשון, 19.35.

* „אומר בשמחיך" (ב) ראשון, 20.05 — חבנית על שירת הבקשות, בהש־תתפות הזמן יגאל בן חיים. העורך: מישה חן.

* „תמה ועלי" (א) ראשון, 22.05 — הפעם „התפתחות תרבותית הנוצתית אצל תינוקות". בחנות ד"ר עמרים רבינ — פסיכולוג חינוכי קלרי, ד־גליה רבינוביץ — פסיכולוגית הת־פתחותית.

* „עיונים בפרשת השבוע" — פרשת „חי שרה" — כאת הרב יונה מצגר (א) שני, 19.05.

* „אותות ומופתים" — סדרה תעודית בטלאת 50 שנה לרדיו. העברי (א) שני, 22.05 — הפעם: מרכז ה־הדרכה מדיע — מיפרוד של מרכז הדרכה של „קול ישראל" (ש"ח).

* „אבא על הדופק" — שבועון בענ־יני בריאות ורפואה (ב) שלישי, 18.06.

* „שיעור בתלמוד" — מסכת „ברכות" — מפי שבתאי סבטי (א) שלישי 19.05

* מועדון שעון ההבר" מעולמו של הי־אדם המבוגר (א) רביעי, 16.05.

* „שואל בעניין" — שאלות בענייני חברה והלכה עם רב בישראל (א) רביעי, 19.5.

* „צמחים ושמדים" — מבחר שירים ביידיש (ב) רביעי, 21.05 — הפעם „הקלטות חדשות".

* „עורשיים" — שבועון לענייני פיל־לוי ופדות (ב') חמישי, 20.05.

* „לכל אדם כוכב" (א) חמישי, 22.05 והפעם: מול „קשתי".

קלוד ופדות (ב) חביבי, 20.05.

פרקי היום בתנ"ך

קורא: עמיקם נורפין

רשה א'

יום א': ירמיהו, פרק מ"ז (פסוקים כ"ח—כ"ט) — שיחה מאת ד"ר מנחם בולה על הנושא: „כי כתבור ההרים וכרמל בים יבואו".

יום ב': ירמיהו, פרק מ"ז — שיחה מאת עמוס חבס על הנושא: „דברי ירמיהו אל הפליטתים".

יום ג': ירמיהו, פרק מ"ח (פסוקים א'—י"א) — שיחה מאת פרופ' מנשה הראל של הנושא: „הבואה למואבי".

יום ד': ירמיהו, פרק מ"ח (פסוקים י"ב—כ"ב) —שיחה מאת עמוס חכם על הנושא: „איך עושה מלאכת ה' רמיה".

יום ה': ירמיהו, פרק מ"ח (פסוקים כ"ג—ל"ו) — שיחה מאת ד"ר ירחמיאל ברבנבן על הנושא: „שמר מאבד מעם כי צל ה' הגבילי".

לילדים ולנוער

בטלוויזיה הכללית והלימודית

יום שישי

15.00: מפגשי בראשית — פרשת „ויצא" הפרופ' ישעיהו לייבוביץ דן בפר־שת עקידת יצחק. הפיזיקאי המחקר מנסה להבין את הנעלם הפנימי שב־חוקת סדום בפינה האמנות מוצגות יצירות של ציירים קלאסיים שראו בחורבן סדום דווקא חזיון דרמטי וצבעוני ולא את הלקח המוסרי.

יום ראשון

6.30: אי האלמוגים — פרק 9 — פרק אחרון. פיסר וגיק שנתרו במערת האלמוגים מחלימים ליצוב את האי ברפסודה שבנו תוך כדי שיט בים הם כבדונים בסכיגת הטודרים ש־בה נמצא האלף לבדו. השלישית מתאחדת מחדש.

17.30: „קאוטרי באמריקה" — הפרק הא' אחרון: „מחרי השדי".

יום שני

15.15: קשר משפחתי — בחבנית הפעם משפחת מרתבי־ילדיה אם בן חשע חתי והזם בת שש חתי משתתפים עם הפסיכולוג אהרון יוסם על פחדים של ילדים, ועוד.

16.00: הפונדק בשדרון חמשת המייל — פרק 2: טוסים לדרכים — הת־נאים הקשים במונדק מאלצים את שודדי דרכים מתקיפים עם נוסעת קיים לבקש הלוואה ממנהל הבנק. את הפונדק, בעלה של מגי, אדם סקוט, עדיין נעדר.

17.55: „הופה הייי" — להקת „הופה הייי" באה הפעם לחיפה, אבל, נגרמה לה בעיות בגלל תבשילייה של ציטי. בלהקה שלישיות „כמו צעצוע" ו־ציפי שביט. אורחים: רבקה וזהר, שלישיית אקרובטים ומופע מקומי.

יום שלישי

14.15: אנשי הישימון — טיפוד על אב ובנו בן השלוש היקבאים למסע מהנאות בשמורת שבע ברנוור. ב־מהלך הטיול נמצא האב קשה ב־תאונת דרכים, והילד יוצא להעזק עזרה. הסרט עוקב אחרי הרפתקאו־תיו של הילד ומגלשותיו עם זאבה ידידותית ועם אנשי ההרים.

15.30: עולמו של הרקדן — מרתה גרהם, הכוכבת הגדולה של המחול המודר־ני, מתארת את עולמו של הרקדן, על הדבריו הכבירים המאוננותיים, להקתה מדגימה זאת במחול.

16.15: תיאטרון אגדות עם — שעת הכי־שוף — אגדה מאת מיקאל בארס־לאט. סבא זמן מתוכה עם מבדר־אר הנשרים ושמונה. לדעתו יש לחזור ולהשתמש בעפרני הקסם, ה־אילו לדפוק פבריאר 26 סוכים מ־שולחנות האלקסרוניים. כל הדמו־יות הקשורות למבצען הזמן מסכיות עצה, ולבסוף יכולים לה.

18.00: „שובה של האנסילופה" — הפרק החמישי: „עיניי גינתי". מיסיבה הנוכל מתחלה לגנוב ומנסה ללכוד את שלושת הלילפוסים, אך הם שוב מצליחים להרים עליו ומה ללמדו לקח.

יום רביעי

14.15: מגדרת הזמן — ציר האיכה — דאל ושתי נקלדים לעיירה במדינת מין שבארה"ב בשנה שבה היו שטיצות על פלישה מכוכב אחר ל־עיירה הקסנה. בסרט הם נלחמים ביצורים הפלשים מכוכב אנדרום וחומדים להוציא את החמצן מכדור הארץ ולהעבירו למכוב שלהם.

17.30: „שמיות באוויר" — חבישה בע־רים ממקומות שונים בארץ, שחיים באוויר חיים שונה, בצלי השקפת עולם שונות ושאיפות שונות — נפג־שים בפעם הראשונה באולפן „שמיות שים בפעם הראשונה באולפן „ש־מיניות באוויר". השבוחה להמת הצעיריים האלה — הבתתפתם ב־סרט התיעודי „ברחי יום ישראל". סרטו של אמיר הרביל שזכה בפרס הראשון בתחרות הסרט הישראלי הקסן.

יום חמישי

17.30: „בקורן 1" — עם הפרק: „סי־פור אהבה". חשבו ועשי דברו מ־שלהם נגד מקרן מגנגרים הדש־נים הפרדים מבבד למעטה הגנ־נה. בהפת הפעילות של צוות מקרון מתגלה שסקוט, גינגסון ודני מאוה־בים בכלי.

17.55: „ג'ין אייר" — הפרק השלישי: בסי — הארמנת של ג'ין — באה דודה. אך עוב הפליג המרחקים, לפלמיה ומספרת לג'ין, כי דודת, אחי אביה, חיפש אותה בבית ה־ג'ין עזבה את הפרטיה ופניה אל אחותה תיריפלד, שם תהיה מרתה של הבת של מר ריצ'סטר. רוציסטר הוא איש קפדן, נוקשה וגם מחר.

פרקי היום בתנ"ך

קורא: עמיקם נורפין

רשה א'

יום א': ירמיהו, פרק מ"ז (פסוקים כ"ח—כ"ט) — שיחה מאת ד"ר מנחם בולה על הנושא: „כי כתבור ההרים וכרמל בים יבואו".

יום ב': ירמיהו, פרק מ"ז — שיחה מאת עמוס חכם על הנושא: „דברי ירמיהו אל הפליטתים".

יום ג': ירמיהו, פרק מ"ח (פסוקים א'—י"א) — שיחה מאת פרופ' מנשה הראל של הנושא: „הבואה למואבי".

יום ד': ירמיהו, פרק מ"ח (פסוקים י"ב—כ"ב) —שיחה מאת עמוס חכם על הנושא: „איך עושה מלאכת ה' רמיה".

יום ה': ירמיהו, פרק מ"ח (פסוקים כ"ג—ל"ו) — שיחה מאת ד"ר ירחמיאל ברבנבן על הנושא: „שמר מאבד מעם כי צל ה' הגבילי".

שלושה גליונות זכרון של האו"ם

מאת חיים לנגלבן

ב־14 בדצמבר 1986, הוציא מינהל הדו־אר של האומות המאוחדות סדרה של 12 בולים, לציון מלאת 40 שנה לפדרציה ה־עולמית של אגודות לסמן האו"ם — „WFUNA". ארגון זה נוסד למטרת הגב־רת התמיכה באו"ם והבנה טובה יותר סל כל שהיא מרכז ומבטה להשיג. ל־ארגון יש אגודות חברות בעולם כולו, ש־הינן פעילות כאוד בקהילותיהן.

כל איכה שבמיאים לאור בולי דואר חדרים של האו"ם, מוצאה הפדרציה-זו־צולבית של אגודות אלה, ליסוגרפיות ד־בשטשות „היום הראשון", המצוירות על־ידי אמנים ידועים, הניתמת ל־ברשה על־ידי אספנים. כדי לציין מלאת 40 שנה לפדרציה זו נבחרו 12 ציורים שונים: מ־פרי מכחולם של ציירים ידועי־שם: שהו־פיעו בעבר על הליסוגרפיה ומעטפות. ל־צורך הנהקתם על שלושה גליונות מי־נאמריים בני ארבעה בולי דואר מגר־קבים כל אחד.

כך, למשל, הבולים בעלי הערך ה־נקוב במטבע אמריקני צויירו בידי ה־חיבל (חבול בן 22 מנפים), דונג קינגמן (39 ס"מ), חיים גרוס (49 ס"מ) — כולם מ־ארה"ב, ושל סלבדור דאלי — ספרד ב־בול בדרג של 33 סנטים אמריקניים. ה־בולים בעלי ערך נקוב במטבע שוויצרי, צויירו בידי בנינדו גוטו — הונגרים ב־בול בן 0.35 פרנקים של שוויץ, אלכ־סנדר קלדר — ארה"ב (0.45 פ"ש), יאן מירו, ספרד (0.50) ו„אולה האמאן — דנ־מרק בבול בעל ערך נקוב של 0.30 פרנ־קים שוויצרים. ואילו את בולי הדואר בעלי הערך הנקוב במטבע אוסטרי, צייר אליזבט פון יונסה־בוזבסקי — גרמניה, על הבול בערך של 4 שילינגים אוסטריים, ארנסט פוקס — אוסטריה (5 ש'), ויק־טור וסרלי — צרפת (6 ש'), ו־הלמגאנג הוסטר — אוסטריה־על בול בדרג של 7 שילינגים אוסטריים.

מפרטי הבולים

גודלם של הבולים הם 26 מ"מ לרוחב על 36 מ"מ לאורך. עם ניקוב מסרק של 13 x13. ואילו מידות הגליונות הן 120 מ"מ לרוחב על 65 מ"מ לאורך.

הכיתוב באנגלית „יום השנה הארבעים לפדרציה העולמית של אגודות האו"ם", מופיע מתחת לבולים, כאשר סמל האו"ם לצד שמאל, וסמל הפדרציה לימין הכיתוב, על הגליונות שערכם הנקוב מופיע במטבע אמריקני: כיתובים דומים בצרפתית ובגר־מנית מופיעים על הגליונות שערכם הנקוב הוא במטבע שוויצי או אוסטרי. הגליונות עצמם עצבו בידי רוקס ג. קאלארי, אר־ה"ב.

הבולים נדפסים בשיטת אופסט על־ידי בית הדפוס הנדפ"ג ב. אנסהדה, הולנד.

מינהל הדואר של האו"ם קבע גם את גודל המהדורה של גליונות הסוכרת לציון מלאת 40 שנה לפדרציה העולמית של אגו־דות האו"ם — מיליון 800,000 עותקים מ־כל גליון.

מן הראוי לציין, כי הבולים על הגל־יונות הם מנוקבים, כך שניתן להפרידם בקלות, אם רוצים בכך. אולם מינהל הדו־אר של האו"ם ממיר גליונות דואר בה־בד. הבולים לא ניתנים לרכישה בנפרד.

מראי להוסיף, כי בארצנו פועלת אוס־נה דואר רשמית של האו"ם, תחת הנה־לתה של הגב' חנה וינרב, המפעילה את הסוכנות בשיטת סנרים קבודים. המעונ־יינים בבולי האו"ם, יכולו לפנות ישירות לפי המען: סוכנות הדואר של האו"ם, הגברת חנה וינרב, נחל־מנשה. במוכנות שיואר ניתן עוד להשיג בולי דואר מ־התקופה האחרונה. התשלומים הם בשק־לים ישראליים, לפי השער הרציני של ה־דולר האמריקני.

هكذا من الاصل

ראש ממשלה אינו ראש עיר

אחד מחברי הכנסת — איש הליכוד עומד להמליץ הצעה חוק פרטית לפיה ראש הממשלה ימונה בבחירות ארציות על־פי הדגם הקיים בבחירת ראשי ערים.

החו"כ הנכבד מסביר שאחרי התצלחה שהאירה לראשי ערים שנבחרו בבחירות אישיות יש בהחלט מקום להעתיק שיטה זו גם אל ראש הממשלה.

ראשית כל, לא ברור עדיין אם בחירה ישירה של ראשי ערים היא שיא ההצלחה. לעיתים נוצר הרושם כי שיטה זו הולידה „בר־סיזם" ברשויות המקומיות, דבר שמוגע ב־סדרי מינהל תקינים כיאה לחברה דמוקרטית.

יתירה מזה, ראש ממשלה אינו ראש עיר. שהרי לא מחזבר רק בשירותים לציבור, אלא גם במדיניות — בהכרעת מדיניות ובטחונית שבסמכותו של ראש ממשלה.

ברגע שתפקיד זה ימסר לראש מכהן בלא שיהיה תלוי בכנסת ובלא שזו תוכל להעבירו מתפקידו למשך שנה לתלומין מה שמקובל בשטרים פרלמנטריים.

לפיכך, אם כוונת המציע שיטת הממשל בישראל, יהיה לו האומץ לקום ולומר כי הוא מבקש לעבור ממשטר פרלמנטרי למשטר נשיאותי כמקובל בארה"ב.

כל עוד פניהו למשטר פרלמנטרי, הרי שיש לקבלו כמות שהוא ואין כל מקום להתעתק את שיטת הבחירה של ראשי ערים לדרך בחירתו של ראש ממשלה.

בעל ההצעה הרואה את עצמו בר־סמכא בתחום החקיקה הפרלמנטרית מתראה שי־בין כי ראש ממשלה אינו ראש עיר וניהול מדינה אינו מתבצע על־פי הכללים המקובלים ברשויות מקומיות.

מא"ן

שר התקשורת

והערוץ שלו

שר התקשורת אמנון רוביצ'ין אינו מרפה מתוכניתו להקים ערוץ שני בטלוויזיה. בהשלותו את הציבור את החוק בנידון בפני הכנסת מיד ביום פיזר תילים של מיעודים על חיוניותו של הערוץ ועל הדחיפות שתעצמה ממנו לקהל הצופים.

ובמקום של השר הנכבד לעשות נפשות לתכניתו, אם כי לא ברור כלל: האם זה מתפקידו של שר התקשורת דווקא לעסוק בעניין זה?

משרד התקשורת אמנם מ־מונה על שירותי הטבדסת המ־סופקים לטלוויזיה, אך אין בזה כדי לקום ולומר, מכיוון ש־כך כל משרד זה לטפל ב־שאלה של הערוץ השני.

אמנם נתקבלה בנידון החלטת ממשלה, אף על פי כן מותר לערער עליה ב־פרס שלא בטוח כלל אם אמנם קנאת שדרנים תרבה חכמה בישראל.

לפי הצעות, יהיה הערוץ השני מבוסס על מודעות פרסומת ומתוכנתה זו יצטרך להתקים. במלים אחרות, דבר זה בהכרח יגרום אח־ריו אם לא במישרין — ב־עקיפין — מסחור בשידורים. בעלי המצאה — המפרסמים, סופם לחזקן גם לבעלי ה־דעה בקביעת ההבנים של השידורים וכיוצ"ב.

מוטב איפוא לבחון סוגיה זו באורידה שקטה המאפ־שרת ורחב דעת ולא תחת לחץ של השר הנכבד ה־מבקש את אישור הכנסת ל־ערוץ השני.

ביתתים, התברר כי חב־רי הכנסת אינם ממהרים לאשר את ההצעה.

דבר זה — מספרים — עורר את רוגזתו של שר ה־תקשורת. במכתב בחול ש־שיגר אל רשות השידור הוא מאשים אותה ב„מתן שוחד" לחברי הכנסת המת־נגדים לערוץ השני בתוספת התבטחה ש„אם תתנגדי ל־חוק תקבלו כיסוי טלוויזיו־ני".

בשלב זה לא ברור כיצד ישל דבר, אם כי מאחורי הקלעים מתנהל משא־ומתן שקט בין המעדר לבין הלי־כוד על „חלוקת השלל" של הערוץ השני. כך שברגע ש־יימצאו את הנוסחה הגואלת יימצא ויב שיסמוך את יד על הערוץ השני. אולם גם אז לא יהיה זה מתוך שי־קולים ענייניים, אלא על־פי אינטרסים מפלגתיים. ר־בנסיבות כאלה ספק רב אם הציבור יצא נשכר מתוספת ערוץ בטלוויזיה. מה שבטוח הוא שהבוחשים בקדרה מ־אחורי הקלעים יצאו גם כרים.

מב־ש

*

„אנא המתן ותיעצר"

לפי התור"...

בטשטורה ישראל מספרים, יי שם, בחודרי החכמה שר

תצפית

בסמה האלרי הרב תקלים, המשיב לכל הפניות המלומ־ניות, כנוסח אחיד: „כל הי־עמדות תפוסות אנא המתן, ו...תעצר לפי תורו"?

עהי, כאמור, בדיחה אך נראה כי במציאות המצב אינו מצחיק כל עיקר. ש־כן ערשיה רודפת ערשיה ו־ידי המשטרה עמוסות, ב־חשיפת אנשי „הצוארון ה־לבן" המעורבים במעשים פלילים. יש אומרים כי ה־מצב הוא ללא תקדים וא־חרים סבורים, שכבר היה תקדים לכך אך לא למעו־רבות המשטרה בשרשרת ה־חקירות. מכל מקום אין זה נעים לשמוע חדשים לבק־רים על פרשיות אלה, ש־לבטח אינן מרוממות ומש־רדת אחריה טובה על מ־ש־מנסה לבנות חיים תקינים במדינת ישראל המתחדשת!

ה־פ־ן

*

„הארץ" לשירות המחבלים?

במכתבו אל שלא במתכוון, מחזק „הארץ", במאמרם של אנשי ריצ, מקנתם־ה־ביעתם של המחבלים, כי „אשמים ב־ריצח אליהו עמרי ז"ל מיקו־שלים הטעיקה הם „המתייי שבים היהודים ברובע המוס־למי ואלה שהתיחו להם לע־שות „כן". אגב, זי בדיוק דע־תם של „נמודי קו־ראנ".

תחילה נותן העתון הנ"ל ביטוי לדעה זו ישיחה שם פאיק ברלאם ראש לשכת ה־מסחר בירושלים. המגבאה ל־ציל היא מדבריו הגלוים. הלה, המדבר בחמתו של עיר־תון יהודי, שנציגו פנה אליו ובקיקש „חוות דעתו", מבטיח שגם בעתיד יהיו מעשי רצח, וכך הוא אומר: „אם לא יו־ציאו את הישיבה מהרובע ה־מוסלמי, אל לאיש להתפלא ממעשי רצח נוספים". כך, בדיוק.

מה עושה במאומם של אנ־שי ריצ, הידועים במתנגדי ההתנחלויות בארץ ישראל, מחזק דעה זו במאמרו הראשי הרשמי. בין השאר מדגיש אותו עתון: „עם כל ההת־רגשות המובנת, על מקרי ה־רצח, הם עלולים להישנות" כל עוד מוסיף להתקיים מצב מדיני היוצר שסתי חיכוך בין יהודים לערבים".

ואין מקום לאנשי הסדר ו־הבטחון, לכנסת וגם לממש־לה, לקרוא לסדר בעלי מענה־גישה זו. האומנם בטעות ו־לא בזדון כתב אותו עתון מה שכתב?

גם במאון מפ"ם כותב כי למרבה הצער לא ניתן לצ־קוד את המידור מן השורש. כל עוד נמשך הפכסוך הישר־דאלי־פלשתינאי, אך במאון זה לפחות תובע להלחם ב־טירור בכל האמצעים". ובצ־דק קורא להימנע ממעשי נקם המשבשים דו־קיום.

יבין

*

מקורו של השם חלב

„דרכי אריאל" — זהו שמו של בטאון המרכז העולמי ל־מורשת יהודית ארם צובה (חלב) שגליונו יצא בימים אלה לאור.

זהו כתב עת, מאוייר ב־תמונות ובציורים ועורך ב־טעם ובמקצועיות תרבותית אינטלקטואלית בעלת רמה המסרה היא, כפי שהעורך משה כהן מגדיר אותה היא „לתעד, לספח ולהפיץ את מורשתו העשירה — מורשת יהדות ארם צובה — ולזור־סיף בכך נדבך חצוב בשמירת עברו ועושרו של העם היהו־די".

ואכן יש במובנת חומר הי־סטורי והקומנטארי רב, על ערבות ותולדותה של ארם צו־בה ובירתה חלב, עיר שמרי־כרת לעתים תדירות בחדשות על המתרחש בסוריה גם ב־ימינו אלה. בחלב, שהיא אחת הערים הגדולות שבצפון סו־ריה, היתה קהילה יהודית מפותחת עם רבנים גדולי תו־רה ודגת בתלמוד ובקבלה, ו־בין היתר התגוררו בעיר זו, רבנו סעדיה גאון, תלמידי ה־רמב"ם ועוד.

במובנת מוצאת אגדה נאה על מקורו של שם העיר חלב. העיר היתה מכונה בפי תו־שבי היהודים הלא־יהודים „חלב הלבנה". לדעת היחו־דים השם הזה גזור מהמקור העברי חלב והוא קשור ב־אברהם אבינו ע"ה. בספר יהו־שע נאמר „ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר" ו־מעבר הנהר היינו מעבר ל־נהר פרת בארם נהרים, ואם ארם אין זו אלא ארם צובא. ובארם צובא גר אברהם אבי־נו קודם שעבר לארץ ישראל. לאברהם היתה פרה, שחולב אותה בפתח ביתו מדי כל בו־קר, והשוברים ושבים ליד בי־תו נהגו לשאול: „האם אב־רהם כבר כבר חלב את ה־פרה? ומכאן מהחלב של פרה זו כינו בני ישראל עיר זו חלב ומהם נשתמר השם. גם בפי אומות העולם. ויש אומ־רים שהחיבור חלב ניתן לעיר בשל השילו חלבן המכסה או־תה מדי חורף בחורף.

משה בן זאב

כון המעיין

אל תשלח ידך אל ה־נער (בראשית כ"ב כ"ב) במדרש רבה: אל תשל־ח ידך אל הנער, אמר לו אברהם אוציא ממ־נו טיפת דם, אמר לו אל תעש לו מאומה, פירוש כי אברהם כבר בירך על הזבח וביקש להוציא עכ"פ טיפת דם שלא תהא ברכתו לבטלה. ולכך הזמין לו הקב"ה את האיל תחת יצחק.

עפ"י עין חנוך

מגמה מעורבת במניות

מאת מרדכי זפט

מגמה מעורבת היתה גם אתמ־מול בבוקר המניות. נקבע 147 עליות, 143 ירידות ובתנוך 93 מניות נסחרו ללא שינוי בשער.

אתמול בבורסה

המחזור הסתכם בכ־11 מיליון ש"ח מזה כמיליון ש"ח במניות ה־הדר.

בשוק אגרות־החוב היתה פני־לות פחותה. צמודי המדד נסחרו ביציבות, למעט עמידות ב־80% בהן היו ירידות עד אחוז. די הממ"ח היו עליות קלות.

בענפי המניות הנע בדיב תנו־דות מתחתון עד 4%. יצא־דופן המניות דלהלן: מגורה 5.0 (10%+), קונטרסיום 1.0 (2%), קונ־סורטיום 5.0 (+15%), כלל בחשב־בים (10%—), סחף 1.0 (6%—), מטע־הדר 5.0 (+10%), מים (10 אחוזים —), קדבני 1.0 (+10%), אליאנס (+9.9%), תדיראן (2%).

שערי המניות

המניה	הנפק	בנק	השינוי	השער	
ספנות	0.1	1166	+ 1	+ 0.1	
הבינלאומי		3470*			
פי. בי.		4290	— 70	— 1.6	
א.ד.ג'י. ר'		80160	—100	— 0.1	
אגוד		59467	—130	— 0.2	
דיסקונט א'		102320	— 60	— 0.1	
מזרחי ש"ש		32900	+ 20	+ 0.1	
פועלים ש"ש		54490	— 60	— 0.1	
כלל		138750	—350	— 0.3	
בזק		34635	— 75	— 0.2	
מימון	1.0	47500*			
אדגים		22200	+1700	+ 8.3	
לאומי מס' ש'		7390	+ 70	+ 1.0	
פתש"ש		2400	— 50	— 2.0	
משכן		2500	— 1	(—)	
עצמאות		9980	—240	— 2.4	
טפחות ש"ש		18290*			
מ"רב		6180*			
שלמון		502	+ 16	+ 3.3	
לאומי ת' ש'		9040*			
הכנה		362	+ 11	+ 3.0	
סקוריטס		864*			
שופרסל א'		6800	— 10	— 0.2	
דלק		3354	+ 30	+ 0.9	
ארן 1		820	— 20	— 2.4	
אזורים		849	— 12	— 1.4	
אפריקה	1.0	31580	—220	— 0.7	
נכסים		3145	+ 15	+ 0.5	
נב יח	0.5	3110*			
הכשרה		58650	—300	— 0.5	
ישפרו		3510	+ 90	+ 2.6	
כלל נדלן		489	+ 3	+ 0.6	
מגרב		1300	+ 10	+ 0.8	
נאת אביב		7623	— 7	— 1.0	
פולגת	4	2545*			
פולגן		8000*			
אירדן	1.0	6828	+198	+ 3.0	
כבלים		23300	—200	— 0.9	
קופ' פח	1.0	2560	— 55	— 2.1	
אלקו ש"ש		3320	+ 20	+ 0.6	
אלקטרה	5.0	14230*			
כלל אלקטרו'		3100*			
אי. פי.		918	— 6	— 0.7	
תעש' מודל		5760	— 2	(—)	
דשנים	5	1375*			
חיפה כימי'		398*			
מבא		8640	—108	— 1.2	
ים המלח		4680	— 5	— 0.1	
פטרוכימים		544*			
פרוטאברום		15300	+100	+ 0.7	
כפעלי נייר		267500	+1500	+ 0.6	
פולק	5	1100*			
מרכזית		8300	+120	+ 1.5	
כלל תעש'		1448*			
א.די.בי. פי'		4890	+140	+ 3.0	
תחבורה	1	10035	+ 75	+ 0.8	
אבפא		17150	+550	+ 3.3	
פועלים השק'		6515	+355	+ 5.8	
דיסקונט ה'		2808*			
מזרחי השי'		16704	—1256	— 7.0	
יצוא		11250	+250	+ 2.3	
דרן		3250*			
כלל ישי'	10	919*			
מז השקעות		6801	+ 1	(+)	
עזה	0.5	2100	+100	+ 5.0	
פמה	0.5	5402*			
מז נפט		17500	—350	— 2.0	

* ללא שינוי

ברמודל רום בע"מ

בפירוק מרצון

ניתנת בזאת הודעה בהתאם ל־סעיף 338(ב) לפקודת החברות (נוסח חדש) שהאסיפה הכללית הסו־פית של החברה הנ"ל תתק־יים בבשרד עו"ד אהרן סדן ברחוב מוריה 1, תל־אביב, ביום 23.1.1987 בשעה 09.00, כדי להגיש לפני האסיפה דין וחשבון סופי. המראה כיצד התנהל פירוק. הפס־קים ובמה עשו בנכסי החברה וכדי לשמוע ביאורים נוספים מפי ה־מפרק.

אהרן סדן, עו"ד מפרק

הועדה המקומית לתכנון ולבניה — מרחב רמת השרון

ניתנת בזאת הודעה בהתאם ל־סעיף 149 לחוק התכנון והבניה (ל־הלן הועדה) בקשה לתתרת ההקלה בגוש 30019 חלקה 57 ברחוב אביגיל בירושלים. דתיבנו: חלקה בקו ה־בנין הקדמי לפי קו של מרבית הבנינים באותו רחוב.

את ההתנגדויות להתרת ההקלה הנ"ל אפשר להגיש תוך שבועיים מתאריך הודעה זו לועדה המקומית לתכנון ולבניה ברחוב הלל מס' 23, ירושלים.

ניתן לעיין בתכנית המוצעת במ־ש"ר זה בכל יום פרט ליום ו' בין השעות 1200—1400.

אברהם כחילה
מש' ראש העיר
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה

תורן בע"מ

(בפירוק מרצון)

הודעה על אסיפה סופית

ניתנת בזאת הודעה, שאסיפה כלל־לית אחרונה של החברים (או הנו־שים) של החברה הנ"ל תתכנס ב־יום 22.12.86 בשעה 10.00, רח' אחד העם 30, תל־אביב, לשם הגשת דו"ח סופי של המפרק. המראה כיצד חוד־מל פירוק הנסקים ומה עשו בנכסי החברה, וכדי לשמוע ביאורים נוס־פים מאת המפרקים ולהחליט כיצד לנהוג בפנקסים והגירות של החב־רה ושל המפרקים.

דיפום הנכבי בע"מ

בפירוק מרצון

(הודעה על אסיפה סופית)

ניתנת בזאת הודעה בהתאם ל־סעיף 338(ב) לפקודת החברות מס' חדש שהאסיפה הכללית הסו־פית ותתקיים במשרדו של עו"ד אהרן סדן, מגדל חבצלת, ברחוב מוריה 1, תל־אביב ביום 4.2.87 בשעה 17.00 כדי להגיש לפני האסיפה דין וחשבון סופי המראה כיצד התנהל פירוק הנסקים ומה עשו בנכסי החברה וכדי לשמוע ביאורים נוספים מפי המפרק.

אהרן סדן, עו"ד מפרק

הועדה המקומית לתכנון ולבניה — מרחב רמת השרון

ניתנת בזאת הודעה בהתאם ל־סעיף 149 לחוק התכנון והבניה (ל־הלן הועדה) בקשה לתתרת ההקלה בגוש 30019 חלקה 57 ברחוב אביגיל בירושלים. דתיבנו: חלקה בקו ה־בנין הקדמי לפי קו של מרבית הבנינים באותו רחוב.

את ההתנגדויות להתרת ההקלה הנ"ל אפשר להגיש תוך שבועיים מתאריך הודעה זו לועדה המקומית לתכנון ולבניה ברחוב הלל מס' 23, ירושלים.

ניתן לעיין בתכנית המוצעת במ־ש"ר זה בכל יום פרט ליום ו' בין השעות 1200—1400.

אברהם כחילה
מש' ראש העיר
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה

עיריית ירושלים

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

הודעה לפי סעיף 149

לחוק התכנון והבניה

תשכ"ה 1965 (להלן: החוק)

בב/723/86

ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק כי יהודית וע"ח גרין הגישו לועדה המקומית לתכנון ולבניה (ל־הלן הועדה) בקשה לתתרת ההקלה בגוש 30019 חלקה 57 ברחוב אביגיל בירושלים. הקלה בקו ה־בנין הקדמי לפי קו של מרבית הבנינים באותו רחוב.

את ההתנגדויות להתרת ההקלה הנ"ל אפשר להגיש בתוך שבועיים מתאריך הודעה זו לועדה המקומית לתכנון ולבניה ברחוב הלל מס' 23, ירושלים.

ניתן לעיין בתכנית המוצעת במ־ש"ר זה בכל יום פרט ליום ו' בין השעות 1200—1400.

אברהם כחילה
מש' ראש העיר
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה

הועדה המקומית לתכנון ולבניה עיריית אשקלון

בהתאם לסעיף 149 — 1965 ניתנת בזאת הודעה כי הוגשה בקשה על דו"ר תי ומבנים על הקלה/שטרח חורג/ אישור תשריט חלוקה.

כתובת הבקשה: מגרלת קובת עבר־דים לחלדי שינה וזיכרונות, דבר המהווה תוספת קובה בניגוד ל־ת.ב.ע. 6/112/03/4 ואשר אושר עפ"י סעיף 9 סטיה ניכרת.

בכתובה ברגע, רח' הבנים מס' 24 גוש 1933 מגרש א/305.

המעוניין יוכל לעיין בבקשה האי־מת בשעורי הועדה המקומית לת־כנון ולבניה אשקלון.

בקשת קבלת עזר.

כל הרוצה עצמו נפגע או עלול להיפגע כתוצאה מאישור ההקלה, רשאי להגיש התנגדות בכתב תוך לעיין בו, ללא תשלום בימים ובש־עות שהמסמכים האמורים פתוחים לקהל.

מרדכי כהנא
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה
מרחב תל־אביב

הועדה המקומית לתכנון ולבניה נבעתים

הודעה על פי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965.

גוש 6154 חלקה 187 רח' אבנר סירני 7 נבעתים.

תיק בניה — ב' 22

ניתנת בזה הודעה כי הגישה לועדה המקומית לתכנון ולבניה בקשה להקמת בית מגורים בן 4 קומות מעל קומת עמודים מפולי־שי עם הקלות של 5% עבור מע־ליה, 10% בקוי בנין צדדי מערי־בי ומקלט על קרקעי.

כל מי שיש התנגדות מאיזו כ מה שהיא לבקשה הנ"ל, יגיש להגישה לועדה תוך המועד של 15 יום החל מיום הפרסום של ההודעה זו באם לא תתעכב כל התנגדות בהקשה הנ"ל, תובא הבקשה לאי־שורה של הועדה.

יצחק יוזין
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה נבעתים
נובמבר 1986

עיריית פתח תקוה

הועדה המקומית לתכנון ולבניה פתח תקוה

הודעה על פי סעיף 149(1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965

ניתנת בזה הודעה, כי הגישה לועדה המקומית לתכנון ולבניה פתח תקוה בקשה לתתרת ההקלה בגוש 6388 חלקה 24 רח' אפשטיין 12 — רחב שטח 34.59% בנייה בקומה 40%.

גוש 4042 חלקה 174 רח' הפר־יה 19, שמואל אריה 30.43% בנ־יה במקום 27.5%. מרווח צדדי 3.70 מ'.

גוש 6388 חלקה 321 רח' מוס־קניני 5 — אליעזר שניר 35% בנייה בקומה ומרווח קדמי 4.0 מ' במקום 30% בנייה וקו קומה 5.0 מ'.

גוש 9193 חלקה 423 רח' אינ־שטיין 38 — ברייטר דוד 31.66% בנייה בקומה במקום 30%.

כל מי שיש לו התנגדות לבקי־שה הנ"ל, יגיש הגישה לבקי־שה תוך 15 יום מפרסום הודעה זו.

ד. תבורי
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה פתח

חוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965

הועדה המקומית לתכנון ולבניה תל אביב יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965

הריגו מודעים בזאת כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אישור להקלה לתוספת לאחורי בנייה ברחו־בנות רחוב מס' 56 גוש 6623 חלקה 534.

חיק בנין 2/0802—056

בעל קרקע או בנין — אי המחזיק בהם שיש לו הקפאות לוועדה ה־יזר/אשר הגיל בקשה אי לגיש לוועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שלו בו מרי־קע, 60, את הבקשה המפורטת ולציין כתובת המדויקת. המלצות: המקבלת בתוך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ד־תובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.

י. כספי מנהל ראש העיריה
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו

עיריית ירושלים

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

הודעה לפי סעיף 149

לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965

(להלן: החוק)

בב/406/86

ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק כי מר שלום לחמן הגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה (ל־הלן הועדה) בקשה לתתרת ההקלה בנכס, גוש 192, חלקה 65 ברחוב שכ' בית גנו בירושלים. דתיבנו: הקלה בחודי הבנית 1.88% שהם 10.25 מ"ר מעל המותר.

את ההתנגדויות לתתרת ה־הקלה הנ"ל אפשר להגיש תוך שבועיים מתאריך הודעה זו לועדה המקומית לתכנון ולבניה ברחוב הלל מס' 23, ירושלים. ניתן לעיין בתכנית המוצעת במשרד זה: בכל יום, פרט ליום ו' בין השעות 1200—1400.

אברהם כחילה
מש' ראש העיר
יו"ר הועדה המקומית
לתכנון ולבניה

בבית המשפט המחוזי בחיפה

בפני: שופטת דבורה פורשטר מ"מ יו"ר

שבעה בינו 20.7.85

בע"מ 277/86

הזמנה לנושים

הנני להודיע, כי ביום 9.7.86 נת־מנו עו"ד י. ויטר מחיפה וגב' אשורי מראשון־לציון, כמנהלי ר־כוש המפורק הנ"ל. הנני מזמינים בזה את נושי עזבון המנוחה הנ"ל להגיש לנו בכתב את תביעותיהם נגד העזבון תוא בתקופת 90 יום מיום פרסום הזמנה זו. לאחר תו־קפה דלעיל יתעלו נכסי העזבון בין היורשים.

יוסף ויגמר
מפרק
רח' שמריהו לוין 6 רח' לוטשילד
חיפה 50, ראשון־לציון

עיריית פתח תקוה

הועדה המקומית לתכנון ולבניה פתח תקוה

הודעה על פי סעיף 149(1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965

ניתנת בזה הודעה, כי הגישה לועדה המקומית לתכנון ולבניה פתח תקוה בקשה לתתרת ההקלה בגוש 6388 חלקה 24 רח' אפשטיין 12 — רחב שטח 34.59% בנייה בקומה 40%.

עיריית ירושלים

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

הודעה לפי סעיף 149

לחוק התכנון והבניה תשכ"ה 1965

(להלן: החוק)

בב/723/86

ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 149 לחוק כי יהודית וע"ח גרין הגישו לועדה המקומית לתכנון ולבניה (ל־הלן הועדה) בקשה לתתרת ההקלה בגוש 30019 חלקה 57 ברחוב אביגיל בירושלים. דתיבנו: חלקה בקו ה־בנין הקדמי לפי קו של מרבית הבנינים באותו רחוב.

את ההתנגדויות להתרת ההקלה הנ"ל אפשר להגיש בתוך שבועיים מתאריך הודעה זו לועדה המקומית לתכנון ולבניה ברחוב הלל מס' 23, ירושלים. ובצ־דק קורא להימנע ממעשי נקם המשבשים דו־קיום.

יבין

*

מקורו של השם חלב

„דרכי אריאל" — זהו שמו של בטאון המרכז העולמי ל־מורשת יהודית ארם צובה (חלב) שגליונו יצא בימים אלה לאור.

זהו כתב עת, מאוייר ב־תמונות ובציורים ועורך ב־טעם ובמקצועיות תרבותית אינטלקטואלית בעלת רמה המסרה היא, כפי שהעורך משה כהן מגדיר אותה היא „לתעד, לספח ולהפיץ את מורשתו העשירה — מורשת יהדות ארם צובה — ולזור־סיף בכך נדבך חצוב בשמירת עברו ועושרו של העם היהו־די".

ואכן יש במובנת חומר הי־סטורי והקומנטארי רב, על ערבות ותולדותה של ארם צו־בה ובירתה חלב, עיר שמרי־כרת לעתים תדירות בחדשות על המתרחש בסוריה גם ב־ימינו אלה. בחלב, שהיא אחת הערים הגדולות שבצפון סו־ריה, היתה קהילה יהודית מפותחת עם רבנים גדולי תו־רה ודגת בתלמוד ובקבלה, ו־בין היתר התגוררו בעיר זו, רבנו סעדיה גאון, תלמידי ה־רמב"ם ועוד.

במובנת מוצאת אגדה נאה על מקורו של שם העיר חלב. העיר היתה מכונה בפי תו־שבי היהודים הלא־יהודים „חלב הלבנה". לדעת היחו־דים השם הזה גזור מהמקור העברי חלב והוא קשור ב־אברהם אבינו ע"ה. בספר יהו־שע נאמר „ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר" ו־מעבר הנהר היינו מעבר ל־נהר פרת בארם נהרים, ואם ארם אין זו אלא ארם צובא. ובארם צובא גר אברהם אבי־נו קודם שעבר לארץ ישראל. לאברהם היתה פרה, שחולב אותה בפתח ביתו מדי כל בו־קר, והשוברים ושבים ליד בי־תו נהגו לשאול: „האם אב־רהם כבר כבר חלב את ה־פרה? ומכאן מהחלב של פרה זו כינו בני ישראל עיר זו חלב ומהם נשתמר השם. גם בפי אומות העולם. ויש אומ־רים שהחיבור חלב ניתן לעיר בשל השילו חלבן המכסה או־תה מדי חורף בחורף.

משה בן זאב

נרשמו לנשואין

מזרח הרכבות — מושב בשחה: עורא והד מושב בטחה: גוני הוסק מושב בטחה.

לשכת הרבנות — שלמה

שלום בן שלום סגרון (רזק) ישראל—באר שבע—מושב זמרת; דוד בת אליעזר דיבסר (רוקה) ישראל—באר שבע—צרד.

באבני שלום בן כאיר (רזק) ישראל—יהוד; חרד שושנה־שושי בת שאול (גרושה) ישראל—יהוד.

מלקמן צבי־מאיר בן יצחק (רזק) ישראל—יהוד; יקנון יהודית בת מ־שה (רזקה) ישראל—יהוד.

אביבי (אברבוק) יצחק־איתן בן דוד (רזק) רזוסה—פתח־תקוה; הנ. שרה־שירלה בת באמי (רזקה) טוניס —יהוד.

גבי אברהם־אבי בן יצחק (רזק) ירוחם—יהוד; (סעדה) כהן רחל בת שמעון (גרושה) ישראל—יהוד.

לשכת הרבנות המקומית התיתית — בני־ברק

משה אברהם בן מנחם (רזק) בני־ברק; כהן־טוב כנרת בת אברהם (רזקה) מושב ברקת.

בולקה מאיר יחיאל בן יצחק (רזק) בני־ברק; חיימוף פנינה בת דוד (רזקה) בני־ברק.

כהן יעקב בן חיים (רזק) בני־ברק; רוגן פנינה חנה בת אהרן (רזקה) בני־ברק.

סלמאן משה בן צבדאללה (רזק) בני־ברק; סבאירה עופרה בת אהרן (רזקה) בת־ים.

רוזנראוב חיים מנדל בן אברהם (רזק) בני־ברק; שמעוני הדסה בת רחמים (רזקה) כפר־סבא.

לץ יהושע בן בן־ציון (רזק) בני־ברק; ציטרמן סימה בת משה (רזקה) רמת־גן.

יחזקיאל מרדכי בן יעקב (רזק) בני־ברק; גבריאל סימה בת סלים (רזקה) תל־אביב.

ליבוביץ איתמר בן יצחק איציק (אלמן) אור; סלומון לאה בת יש־ראל (אלמנה) בני־ברק.

פיקרי יעקב בן אנאגיאן (רזק) בני־ברק; רפאלי אילה בת אליהו (רזקה) בני־ברק.

לשכת הרבנות — עפולה

סודקה שמעון בן דוד (רזק) ישראל—עפולה צלין; קמה פרח בת דוד (רזקה) ישראל—מגדל העמק.

ממוקה ציון בן יעקב (רזק) צירק —עפולה; אדרי גילה בת יצחק (רזקה) ישראל—חיפה.

בוראסה אהרן בן אמיל (רזק) ישראל—עפולה; אסאס דליה בת סעיד (רזקה) ישראל—בנעת המורה.

דוד שמואל בן ראובן (אלמן) רוזמניה—עפולה; דולינר בתיה בת יע־קב (רזקה) רומניה—עפולה.

סודרי כרמל בן חיים (רזק) ישראל—נבעת המורה; משה רוחמה בת רפאל (רזקה) ישראל—קרית טבעון.

בן עמי אילן בן שלמה (רזק) ישראל—עפולה; אכיר חביבה בת דוד (רזקה) ישראל—חיפה.

שולץ מנחם כבדל בן יצחק (רזק) ישראל—בית שאן; משה זהרית בת פסח (רזקה) ישראל—עפולה.

דהן אבי בן יוסף (רזק) ישר־אל—בית שאן; ס בן ציזיה בת משה (רזקה) ישראל—נבעת המורה.

סקרצוו נה בן ישראל (רזק) ישר־אל—עפולה; קיין אידה בת אידל לייב (רזקה) אוקראינה—טירת הכרמל.

כהן מאיר בן חביב (רזק) ישר־אל—נהריה; פרנק שרה בת משה (רזקה) ישראל—נצרת עלית.

כהן מורחי גבריאל בן שלמה (ג־רוש אוגנדה—מסמר המצבה; סלו־כון אליסה בת גראדו (רזקה) אר־רואר—מטמר הנגב.

מרחב תכנון מקומי כפר־סבא

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה — 1965 בדבר בקשה להקלה ושטרח חורג

הועדה המקומית לתכנון ולבניה כפר־סבא מודיעה בזה כי הוגשה בקשה להתיר על חלקה 47 בגוש 6426 רחוב ארלוזורוב מס' 6 הק־לות כלהלן:

1. תוספת קומה 4 קומות מול עומת עמודים וקומת גג במקום 3 קומות מעל קומת עמודים וקומת גג.

2. 10% בקוי בנין צדדיים — 3.6 מ' במקום 4.0 מ'.

לשכת הרבנות המקומית התיתית — יהוד

פרסי בנימין בן אברהם (רזק) ישראל—יהוד; נטרתי הלן בת שוק־רלה (רזקה) אדן—פרס—כפר־סבא.

דיסקובסקי אברהם בן משה (רזק) ישראל—יהוד; ספק סילבה־ליליאבה בת מרכוס (פנויה) ארגנטינה—ראשון־לציון.

לשכת הרבנות המקומית התיתית — בני־ברק

משה אברהם בן מנחם (רזק) בני־ברק; כהן־טוב כנרת בת אברהם (רזקה) מושב ברקת.

בולקה מאיר יחיאל בן יצחק (רזק) בני־ברק; חיימוף פנינה בת דוד (רזקה) בני־ברק.

כהן יעקב בן חיים (רזק) בני־ברק; רוגן פנינה חנה בת אהרן (רזקה) בני־ברק.

סלמאן משה בן צבדאללה (רזק) בני־ברק; סבאירה עופרה בת אהרן (רזקה) בת־ים.

רוזנראוב חיים מנדל בן אברהם (רזק) בני־ברק; שמעוני הדסה בת רחמים (רזקה) כפר־סבא.

לץ יהושע בן בן־ציון (רזק) בני־ברק; ציטרמן סימה בת משה (רזקה) רמת־גן.

יחזקיאל מרדכי בן יעקב (רזק) בני־ברק; גבריאל סימה בת סלים (רזקה) תל־אביב.

ליבוביץ איתמר בן יצחק איציק (אלמן) אור; סלומון לאה בת יש־ראל (אלמנה) בני־ברק.

פיקרי יעקב בן אנאגיאן (רזק) בני־ברק; רפאלי אילה בת אליהו (רזקה) בני־ברק.

לשכת הרבנות — שלמה

שלום בן שלום סגרון (רזק) ישר־אל—באר שבע—מושב זמרת; דוד בת אליעזר דיבסר (רזקה) ישר־אל—באר שבע—צרד.

יצחק בן עמוס זגרין (רזק) ישר־אל—באר שבע—מושב זמרת; בת שבע בת גבריאל שמואל (רזקה) ישראל—באר שבע—מושב שומה.

לשכת הרבנות — קריית אונו

סימון אהרן בן משה (רזק) ישר־אל—בני־ברק; רן רונית בת יעקב (רזקה) ישראל—קריית־אונו.

גלנט יואב בן מיכאל (רזק) ישר־אל—קרית אונו; אנקבה קלודין בת יצחק (רזקה) ישראל—קנצנס עילית.

הרבנות המחוזית — לב השרון

כוכבי רון בן אברהם (רזק) נאור־לים; חרם אורה בת אברהם (רזקה) עזריאל.

אבגל לחי יהושע בן יצחק (רזק) כפר סבא; קבלים אופירה בת אלי־עזר (רזקה) צור

יו"ר המרכז לחינוך דתי מאיר הלברטל:

החינוך העצמאי לא ילמד אותנו איך להיות נאמנים למדינה

אמר זאת בתגובה לפירסום ב„יתד נאמן", כי ואנונו למד במוסדות המפד"ל ולכן הגיע לביצוע פשעים נגד עמו

דברי הרב הרצי הרי בישראל מעם כמרים דתיים נגד פיגועי כיבוש כתובים ב„יתד נאמן" — שהם אבודת ישראל לדעת המפד"ל, ולכן הגיע לפשעים נגד עמו ומולדתו.

בהסובה דומה בכאב נפש יתיר המרכז מאיר הלברטל פירוטים מ-עותנים אלה ואחר כי אם ללכת לפי הגישה שלהם, אז ניתן ליפר שואבי נו ברגל ובוגד בגלל החינוך שקי-בל בתיקותו.

יתיר המרכז להיבך חותי אומר כי המערכת של החינוך הצעמאי הי כשפפה גישה אמני ציונית לא תלי-מד את הדתיים הלאומיים איך להיות נאמן ולשרת את המדינה. הב עצמם אינם חוגגים את יום העצמאות. שום הא תגובה עדותית לעצמאה הברבה מהלוקות דיב אחים — אין מקום בישראל.

ילדי גן ניכוו ברותחין

10 ילדי גן ניכוו אנמיל ברמת גן ממא דהמיים שנשפכו עליי הם ושלושה מהם אושפזו בחדר הילים.

שהשה כן המבטים, בני 4 ד-תבי, נוקקו לטיפול רפואי הם פי-ני ב"ב אינבילנסים של מ"א ל-בהי"ח „שיבאי. נמסר, כי מבבה מגודר בינוני.

חברי „ארגון מפתחות הזהב" התכנסו בגן אורנים

מדובר בשוערי בתי מלון המהווים אנשי מפתח, דואגים לאורח לכל מחסרו בעת שהותו במקום

למעלה מ-500 חברים של הי-ארגון הבינלאומי של שוערי בתי המלון — „ארגון מפתחות הזהב" — התכנסו אמש לאסיפה הכללית שנתית בגן האורנים בגבעת הרצליה. בין הנוכחים בגן האורנים מבקרי התעניינות בתל-אביב, בפתיחת הגמיעה הי-34 של הארגון הנע-רכת הפקים בישראל.

חברי הארגון, „קונסיירג'ים" כי-מי שהם מכונים בשפת הקצרה, הגיעו מ-26 ארצות. בין הבאים בשלחות גדולות מאנגליה, ארה"ב, איסלנדיה, מרוב ארצות אירופה, הודו, ארגנטינה, הונג קונג, סינגפור ד-עוד.

„ישראל, שהיתה הפעלתה מקבלת נגים לטקצע, אירחה הפעם, כי-עשר מהן כאר"ב.

חברי הארגון ממלאים את ה-תפקיד לא רק באופן כמעל כפה-זיקי מפתחות המלון, אלא הם אב-שי המפתח, הדואגים לאורח לכל מחסוריו בשת שהוגר במקום.

בישראל יש 150 חברים בארגון הזה ורק מלא מהם משתתפים ב-קונגרס הבינלאומי, המתקיים ב-הרצליה.

למכירה

פולקסווגן אל טי 50 שנת 83

אוטו משא מתאים לכל עבודה כולל טולמות

מצב מכני-מעולה + מחיר מחירון

טלפון 02-766797

שמורה טוב

לחבר ההנהלה

מר ישראל עדיני

כוס תנחומים לפטירתו של אחיו

ר' שמואל ז"ל

יהודי תלמיד חכם וירא שמים היה

בהמשך השרשרת לתורה ולמעשים טובים תמשיכו ולא תוסיפו לראות עוד

הנהלת בית-הכנסת ומתפללין הנהלת קופת גמ"ח

מועצת סניף הפוהמ"ז — באר שבע

הבוחרים והמעדיפים בפפטיטיו בוראי את הסניף

מזוז ישראל ז"ל

שהיה מנהל מחוז הנגב מחוז המרכז

מבתתפים בצערה הכבד של המשפחה ולא יוסיפו לראות עוד

למשפחות נורי כהן

שאול כהן

אברהם כהן

יעקב כהן

משתתפים בצערכם על מות

מזל כהן ז"ל

רעד מקימי כפר חרוצים ותושבי כפר חרוצים

אמונה EMUNAH

תנועת האמונה הדתית בישראל

לחבריו:

אסתר ודב גניחובסקי ובני ביתם

תנחומים עם פטירת אמכם הגדולה

הגב' אילזה פוקטוונגר ע"ה

ומקום יבחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לראות עוד

הנהלת אמונה סניף ירושלים — חברות חוג אד"ן

נשיא האקדמיה הלאומית למדעים:

קיימת סכנה שבעוד 5 שנים לא יהיה לישראל ייצוג במחקרים מרכזיים

במדעי מחשב, חומרים, חקלאות, רפואה וביולוגיה מהוסר ידע בסיסי וכוח־אדם מדעי וטכנולוגי

נשיא האקדמיה הלאומית הישראלית ל-מדעים, הפרופ' יהודה ויסבר מצא לנכון מהלכות יעדה לאומית ומחקר מדעי שתעסק בפרשנה המדעית בתקופות מבוגרות, ביחוד מדעי ומשמרה ודאגה בהם פרטות דרך, הוד 10 עי 11 שנים מיידי שיעמוד מחקר שיש דמעי בהם מאמץ ומאמרי מדאגה מדעים שבישראל יש בהם יתרון הדר ואבר מאדים ומשמה ומעמדה.

פרופ' ל. ויסבר הגיש הצעה מפורטת בנושא זה לסגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות מר יצחק נבון יעבוד בראש ועדה בינמשרדית שבמבקשה הנמים לבמהלה הצעות להגראת מצב המשכלה ובגרות.

הוועדה דורשת הקצבה של 30 מיליון דולר, כ-שלב הראשון.

פרופ' ל. ויסבר אמר, כי בגרות מבוגרות בהמלכות, אין כיום בישראל תביבה עדיה בעיבוכ המחקר המדעי בתנינרסיטאות ובמרכזי המחקר המדעי בתעשיה. הקלאות מתחבבות ומדעי הרפואה הביולוגיה ואת הבסיס ידע בסיסי ומחסור כוח אדם מדעי ומבנרלי. עוד הוא מציין כי כבר כיום אנו נמצאים בפיגור ניכר בהשאלה המשקעה האינטנסיבית במחקר באוניברסיטות מדע.

הוכן ומהוהה מעבר בין הדתיים בישראל ובעולם

עוד הוא מציין, כי הוכן ומהוהה הוים מפר ברמה הבינלאומית הבמדעית בין הדתיים בישראל ובין הבינלאומים הדתיים ובדתיים האחרים בעולם. לדעתי מדינת ישראל לא יכולה להרשות לעצמה לדעת בעוהה מבחינת הוקר המקבלת, מבחינת הרכבה לעבוד הדתית ובולה.

נשיא האקדמיה לבדיעב מוסיף בבמסמך שהגיש לשר החינוך: „אנו עדים לפיתוח כיוני מחקר, לאובדן מבוגרות במחקר מחקר יחודיים, לבמבוגות מבוגרות כיוני מחקר ומרכזים, לאובדן הבמבוגות המחקרית כתוצאה מהרשבות על מפרות הבין בידע ובמרכזה, לפרות ידע כן הארץ, לעזיבה מפליה ובאפשרות קליטה של ישראלים וחדרים לתופפה שמעבים בבמיבים כבבעים את מיבב עבודתם בחי"ל ומסיבים בכך לפרות תשתית מבוגרת בבמרכזי הבמבוגות בחי"ל ולא בישראל.

הסכם להרחבת שיתוף פעולה טכני כלכלי נחתם בין ישראל לאקוודור

מדובר בפיתוח תעשיית הטקסטיל ובגידול פרחים על־פי ידע ישראלי

הסכם להרחבת שיתוף הפעו-לה הטכני־כלכלי בין ישראל ל-בין אקוודור נחתם אמש ב-ירושלים עם הגיע מקיבה בן 4 הימים של שר החוץ של אקוודור ארנ' בראן מארץ. בשם ישראל חתם על ההסכם החדש מ"מ ראש הממשלה ושר החוץ שמעון פרס.

מראן אבי בסיבת עתנגאים ש-הוקדמה לחתר חתיבת ההסכם כי בשלחה כלכלית כישראל תבקר ב-אלוהיר בינואר הקרב. מדי לדון בבצוע פרויקטים שבניים-כלכליים משתתפים לשרי הבדיונים. על פי רוח ההסכם, הוא הסביר כי הסכמה פנת עסוקיה להתבסס על הסכמולו-גיה הדתית הישראלי יחד עם הנחו-כר הנסיבה של אקוודור כדי לייצר לשם יצוא למדינות שלישיות. בין דיבר מדובר בפיתוח תעשיית ה-קסטיל וכן בגידול פרחים בידע ישראלי.

מראן הוסיף את עמיתו שמעון פרס וכן את שר המסחר התעשיה אליאל שרון לביקורי גומלין במק-הדור.

בתשובה לשאלה אמר שר החוץ הוערה כי בשיחותיו בארץ לא נדר בה כלל שאלה רכש צבאי של אק-ודור מישראל. הוא אמר „בטרם ביקורו הנוכחי לא נודעה לשום כרים בצבאיי צבאי. בכן הכחיש נתן לרכוש בהמלך ביקורו זה מסו-מי „בפירוי בישראל בשביל חיל ה-אוויר של אקוודור.

2 ימי החרדה נסתיימו אתמול בערב כשהילד „האבוד" הוחזר לאימו

יצא לטייל יחד עם חבירו בשטחי ראשון־לציון ונמצא בפרדס כשהוא מתכרבל בשמיכה קרועה

הימים של חרדה שקברו על אימו של אלי ברגס, בן 12 מראש-שון לציון הסתיימו כיום ד' לפ-נות ערב כשהילד „האבוד" זוהה זה לאימו פריא דשלם.

אלי ברגס מהבית ביום ב' בשפה 3 אחרי, לאחר שרב עם אימו, וכשהיא הגיע בחזרה הביתה מאה האם בעצבה 1 לבצות בקר למשטרת ראשון לציון להודע על הנדרו של הילד.

ביום ג' פתחה השוטרים בחיפו-שים נרחבים, כדי לבדוק אם הילד שוטט לבדו בשטחים לאלי חסר עוד ילד, חברו הטוב, שהלך, כפי הנראה יחד אתו, אך הודיו לא סרחו הודיע על כך למשטרה.

ילד זה שב לביתו ביום ג' אחרי הצהרים הוא סיפר שיצא יחד עם אלי מראשון לציון ושניהם הלכו ברגל עד לבאר יעקב. שם, לאחרת הנשם. לנו באחד הפרדסים, ומצאו עדוד על ידי כלב שהצטרף לה-בורה. הכלב שמר עליהם משך כל הלילה, סיפר הילד שהחליט אחרי שיים נרתבים, ובמהלך החזירה הת-ברר שבנוסף לאלי חסר עוד ילד, חברו הטוב, שהלך, כפי הנראה יחד אתו, אך הודיו לא סרחו הודיע על כך למשטרה.

ילד זה שב לביתו ביום ג' אחרי הצהרים הוא סיפר שיצא יחד עם אלי מראשון לציון ושניהם הלכו ברגל עד לבאר יעקב. שם, לאחרת הנשם. לנו באחד הפרדסים, ומצאו עדוד על ידי כלב שהצטרף לה-בורה. הכלב שמר עליהם משך כל הלילה, סיפר הילד שהחליט אחרי לילה קל ורחוב לשוב לביתו.

בעקבות המידע שסיפק יצאו ב-יום ד' עשרות שוטרים, אנשי מש-מר הגבול והמשמר האזרחי לחר-פשים בשטחים שבין באר יעקב ו-ראשליצ. ובשעות אחה"צ מצאו את אלי, כבר בלי כלב, כשהוא מת-כרבל בשמיכה קרועה ושנה באחד הפרדסים הנובלים בראשליצ.

השוטרים עסקתו במעילים חמים, הישקוהו משקה חם ולאחר ששמעו את הסיפור שלו הוחזרו אותו ביה"ח רשלם, אם. כי עייף, לידי אימו.

היועץ המשפטי לשעבר לשיבות מס־הכנסה:

300 חברות מסחריות נרשמו בשטחים כדי להתחמק מתשלום מס

רובן חברות קש * האוצר מנסה לסתום הפרצות בחוק המאפשר השתמטות מתשלום מס

כשמחי יחיש רשומה כ־300 חברות מסחריות, רובן חברות-קש שהוקמו מדי להשתמש מר לתשלום מיסים. במסדר האוצ-נקטים נמרצות כדי לסתום את הפרצות הקיימות בחוק על ידי החברות הישראלית הרשומות ב-ירדן שבמקום הוקמו לפני שנה. הדבר נודע לאחר שמנהל מס-הכנסה אליהו בר־מקונגה ויועץ בשפטי לגביות מס הכנסה, במסגרת יום עיון שהתקיים בירו-שלים מסמם חברת „בתן", ברית הפיקוח הקלאי, בהשתתפות גז-ברי הישובים בירדן.

הדברים אלה אמר עו"ד רמי שפר תיאל, שפרש זה לא כבר מקונגה יועץ בשפטי לגביות מס הכנסה, במסגרת יום עיון שהתקיים בירו-שלים מסמם חברת „בתן", ברית הפיקוח הקלאי, בהשתתפות גז-ברי הישובים בירדן.

מעצר גיתית איזראלוב הוארך ב־9 ימים

גיתית איזראלוב, הרשומה ב-פ' רמדים שהשפיע הנוער, מדובר בחשד שהתקבל טלפונית מצרפת, ונתה מצעים שהיא יגיע בכתב.

החיקר בקש שכל החומר הח-מור הזה ישאר בידי אנשי הצ-חים, בטענה כי „היתה חבלה ב-הקרה בראשא הן, והחשיה יכו-לה להמשיך ליחבל בזה". מכל מ-קים, הטעים פקד פלג, יש להקור את גיתית בקשר לחומר הזה, ול-כן דרוש זמן נוסף. כמו כן צריך להתקבל חומר חיצוני מבריטניה ו-צרפת.

בתשובה לשאלת הסניגור סיפר פקד פלג, כי בבלהך החקירה נגד קרו עדים שונים, אשר מסרים בעדויותיהם דברים שמפריכים את גרסתה של גיתית איזראליב (שר-מוכר, מכחישה כל קשר לרצח בעלה — יש.ש.). „יש לי ראייה עד כי שהרצה תיכנן בקפידה — מתן המתקר — כאשר אני רואים שבילי 1984 היא דיברה מחאה. ל-פיה משאיר לה בעלה את כל ר-כושו. היא נכנסה בליל הרצח ל-ארץ ויצאה לאחר־מכן עם דרכו-נים מזרחיים.

נמל עכו יהפוך לנמל יאכטות בינלאומי

נמל עכו יוחרם, במסגרת ההכנות להפכו לנמל יאכטות בינלאומי.

כתב עתים מזכר, כי בסלב ראשון תוסף הוספת עגינה ל-130 יאכטות והדבר הבלים יר-ארך ב־90 מ', דבר שיאפשר ע-גינה מסודרת ל־40 ספינות דיג.

בימים הקרובים, אמור להס-תים תכנון השלב הראשון של פיתוח הנמל שיעלה כ־40 אלף דולר ובו יאשר במסגרתי הסברה לפיתוח עכו העתיקה כשרד ה-תעבורה. עלות הפרתבה באמדת בכ־1.6 מיליון דולר.

כתב עתים מוסיף, כי תכנית האב של המפעל שבנייתו אמו-רה להסתיים לקראת שנת 2000, תעלה כ־3 מיליון דולר ואז יהיה במארינה מקום ל־500 יאכטות לרגות יאכטות ג־ולות שיגיעו מחיל.

מכוניות הכוח הרב־לאומי לא יחנו על מדרכות

כלי הרכב של חילי הכוח הר-רב־לאומי בסיני, המצויים בסיר-פי שפרץ את תל־אביב, מעיקר לי-אורך רחוב הירקון, הרוב דיזנגוף והשיילת לאורך שפת הים, והילו מלחנות של המדרכים ובמקומות אחרים להניח, וריילו להנות אך ורק מחניות מסודרים מיוחדים להם — כך כתב בפרשה שהתקי-יבה בין בר דב בן־מאיר לבין ראשי מפעלת הכח הרב־לאומי, ביוזמת מנהל מינהלת מכוניות ו-מיוחדת מישראל מר אפצה גזית.

הגיית כלי הרכב של הכוחות הר-ם בתל־אביב הפכה לבעייה. ב-מר הסיבותם לא סתגילו כלי הרכב גם לא נרשמו להם דו"חות. עובה כרגע לקבע לכלי הרכב, מרבית גדולים, מקום חניה מוסדר.

כל רכב שיפר את פקודת החניה הנו ירשם צו־רדי פקודי הצדיה ו-פרטיי ימסרו למשטרה הצבאית של הכח, לטיפול מלמעלה.

ח"כ דב בן־אור תודיע כי היא פועל עתה להשגת הסדר דומה גם עם בית הביפיטל מלבנון, כדי ל-פתור את הבעיה באותו כלל.

נהג נפצע קשה בהתנגשות חזיתית

בהתנגשות חזיתית בין שני אוטו־רכב נפצע קשה נהג בן שנה מ-מגדיה, ישי שוירי, בן 64, מנהריה.

התאונה אירעה ביום ד' בבוקר בכביש הפנימי המקשר את הישו-בים בחבל יבנה. בשעה נהגה בדרך נהג בן 48 ממשלמיל, כנראה כאובדן שליטה על הגה-נפגה בכיוון הנגד. הפגיע הוסבר-בית החולים ברזילי בקשקלון, עם נקבע כי לא בסקפה סכנה לי-חיין.

המשטרה חוקרת את נסיבות ה-תאונה.

מאת א. צבי גבעון

● עדרית חדשה הרחיבה הוה כי-שבת את אחוזי נעילת כלי ר-כב החיצים שלא כחיר לכרכן ה-ברל להחיבת גאולה—הפיתל ב-ערי הכרמל.

חבריה כלי רכב באזרים אלה גרמה לעיכוב ושיבוש בתרבה ה-תנועה בעורק הגתמורה, שהם מ-העיסים ביותר בחיפה.

מרכז הנשק ומועדון קליעה

רח' בן סירא 18

חברת מגנן

מזמינה את תושבי הרובע היהודי

לתערוכת נשק שתתקיים ביום שני 24.11.86

בין השעות 16.00—21.00

במוגנ"ס הרובע היהודי

בתערוכה יוצגו למכירה כלי נשק מסוגים שונים, וכן מגוון אביזרים

(אפשרות להתלפת כלי-נשק ישנים: בתדשים)

מגנן זה נשק!!!

רח' בן סירא 18 ירושלים, טל. 02—224185